

Đơn Giản Là Yêu

Contents

Đơn Giản Là Yêu	2
1. Chương 1 : Hâm Mộ	2
2. Chương 2 : Bạn Thân	5
3. Chương 3 : Xa Cách	7
4. Chương 4 : Đề Nghị	9
5. Chương 5 : Gặp Mặt	11
6. Chương 6 : Ngày Mai Dọn Đến Căn Hộ , Đó Là Hình Phạt	14
7. Chương 7 : Chia Tay	16
8. Chương 8 : Hình Ảnh Thoáng Qua	18
9. Chương 9 : Giấc Mơ Đầu Tiên	19
10. Chương 10 : Tại Sao Lại Cười Vì Cô ?	22
11. Chương 11 : Giấc Mơ Thứ Hai	24
12. Chương 12 : Hành Động Kỳ Lạ , Bóng Dáng Bí Ẩn	27
13. Chương 13 : Tiểu Thư Của Phạm Hoàng Gia	30
14. Chương 14 : Thích Anh ? Đã Từng	32
15. Chương 15 : Thiên Thần Áo Trắng	35
16. Chương 16 : Chuyến Thăm Vĩnh Gia	38
17. Chương 17 : Phạm Minh Phong (Voice)	40
18. Chương 18 : Có Kẻ Theo Dõi . Vương Nhật Thuận	43
19. Chương 19 : Bữa Tiệc Sắp Bắt Đầu . Công Chúa Phạm Hoàng Gia	45
20. Chương 20 : Đón Khách	47
21. Chương 21 : Hãy Chúc Cô Ấy Hạnh Phúc	48
22. Chương 22 : Món Quà Bất Ngờ Từ Người Nào Đó	50
23. Chương 23 : ” Trái Tim Của Cô Đã Bị Hoá Đá Rồi ”	53
24. Chương 24 : Người Chạy Đi Là Ái Di , Cuối Cùng Người Mất Tích Lại Là Ái My	55
25. Chương 25 : Ái My Trở Về Sau Một Đêm Mất Tích	56
26. Chương 26 : Mắc Bệnh Tim	58
27. Chương Thông Báo	59
28. Chương 27 : Xưa Là Chị Em Thúy Kiều , Nay Là Chị Em Ái My	59
29. Chương 28 : Chiếc Áo Hình Tháp Eiffel	61
30. Chương Thông Báo	64
31. Chương 30 : Anh Sẽ Bảo Vệ Nhóc , Ngọc My	64
32. Chương 31 : Ngày Tuyệt Vời Nhất Của Ái My Và Minh Phong	66
33. Chương 32 : Chỉ Là Say Nặng Thôi	69
34. Chương 33 : Hoa Hồng Xanh Buổi Sáng	70
35. Chương 34 : Thử Tài Trước Lớp	72
36. Chương 35 : Bản Đáp Án	77
37. Chương 36 : Cô Đang Giận Tôi Sao ?	78
38. Chương 37 : Lẩu Cua	80
39. Chương 38 : Không Thể Tổn Thương Ái Di	82
40. Chương 39 : Anh Ở Đâu	83

41. Chương 40 : Nụ Cười Thân Quen . Lời Hứa	85
42. Chương 41 : Những Câu Nói Kì Lạ	87
43. Chương 42 : Chuyện Về Anh Trai . Nghi Ngờ	89
44. Chương 43 : Bức Tranh Huyền Thoại	90
45. Chương 44 : Sợi Dây Chuyện Anh Em	92
46. Chương 45 : Rung Động	93
47. Chương 46 : ” Em Nhớ Anh Nhiều Lắm Minh Lâm ”	94
48. Chương 47 : Gặp Lại Như Người Lạ	96
49. Chương 48 + 49 : Kết Quả Cuộc Thi . ” Minh Phong , Chờ Em ”	97
50. Chương 50 - 60 : Kết Thúc	99

Đơn Giản Là Yêu

Giới thiệu

Tình yêu như một phép màu nhiệm , Nó có thể mang đến cho ta vô vàn cảm xúc , chính nó cũng sẽ l

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/don-gian-la-yeu>

1. Chương 1 : Hâm Mộ

- Yôlô ... haha ... hú hú ... The Prince The Prince _ Máy Fan cuồng hét ầm ầm
- Xin chào tất cả các bạn , cảm ơn tất cả mọi người đã đến tham dự buổi off ngày hôm nay ... _ Nhóm trưởng , mấy fan lại vỗ tay reo hò . Đúng là The Prince có sức cuốn hút các fan nữ
- Sau đây xin mời tất cả mọi người cùng nghe lại các bài hát của The Prince _ Mc

Âm nhạc vang lên , mọi người không ngừng vỗ tay, nhưng rồi im lặng quan sát , họ cũng đứng đưa theo giai điệu bài hát ... Cuối cùng , 1 thành viên trong nhóm đơn ca một bài ... Đó là bài : ” My Heart Will Go On ”

Every night in my dreams

I see you , i feel you

That is how i known you go on

Far across the distance And spaces between us

You have e to show you go on

Near , far ,wherever you are

I belive that the heart does go on

Once more you open the door

And you're here in my heart
 And my heart will go on and on
 Love can touch us one time
 And last for a lifetime
 And never let go till we're gone
 Love was when i loved you
 One true time i hold on
 In my life we'll always go on
 Near , far ,wherever you are
 I believe that the heart does go on
 Once more you open the door
 And you're here in my heart
 And my heart will go on and on
 You're here , there's nothing i fear
 And I know that my heart will go on
 We'll stay forever this way
 You are safe in my heart
 And my heart will go on and on

Người này muốn gửi bài hát này đến 1 người bạn thân nhất

t từ nhỏ đã mất tích , cảm xúc khó tả , tâm sự và mong muốn gặp lại người bạn này đều chất chứa trong giọng hát khi cất lên bài này ... Anh ta không biết rằng đã làm trái tim mấy fan nữ dưới đây ” rụng rời ”

Mắt cô gái dán chặt vào màn hình

” Giọng hát này , bài này ”

- Ê , ê __ Nhỏ bạn hươ hươ tay trước mặt Ngọc My

- Gì hả mày ?__ Cô giật mình

PROFILE

Trương Hoàng Ngọc My 17 tuổi . Tính tình hoạt bát, hay mạnh động , nói mà chưa kịp suy nghĩ nhưng đôi lúc lại rơi vào trạng thái ” tự kỉ , im lặng ” . Con của 1 thương nhân giàu ở nhưng so với người khác thì không là gì (Chưa chắc ^__^)

Phạm Hoàng Ái Di 17 tuổi , bạn thân cô , tính tình hiền hiền , dữ dữ , vui tính , hoà đồng . Dễ bị ăn hiếp , hay khóc nhè . Con của chủ tịch Phạm Hoàng , gia tộc lớn thứ ba TG

- Mày hâm mộ The Prince hả ?__ Di

- The Prince là ai ???__ Cô giả điên

- Là mấy người trong tv đó __ Di chỉ chỉ

- À , không , chỉ tại họ hát hay thôi __ Cô

- Muốn biết thông tin về họ không ? __ Di
- Ồ ... cũng được __ cô
- Chờ cái , tao sêch google __ Di hí hửng cầm điện thoại sêch google . Vừa có thông tin , cô liền quay sang báo
- Nè __ Di đưa điện thoại cho cô

PROFILE THE PRINCE

Phạm Minh Lâm 21tuổi , vô cùng đẹp trai , lạnh lùng dễ thương . Nhóm trưởng của nhóm The Prince ...
CÓ NỤ CƯỜI chết người

Âu Thiên Dương 21 tuổi , đẹp trai không kém Lâm , cũng lạnh lùng . CÓ ĐÔI MẮT chết người ... thành viên thứ 2 của nhóm

Trần Minh Tuấn 20 tuổi , đẹp trai thứ 3 , hoà đồng , ấm áp . CÓ GIỌNG NÓI chết người ... thành viên cuối của nhóm

- The Prince gì chứ ? Toàn là giết người không à ?__ My
- Im , mà không hâm mộ mấy ảnh , nhưng tao thì hâm mộ __ Di
- Tao biết người này __ Cô vừa nói vừa chỉ vào hình Tuấn
- Thì casĩ mà ai chả biết ?__ Di
- Không phải , cậu ấy là bạn tao (nhỏ tuổi hơn mà kêu cậu ấy @@)__ My
- Mà bị ám rồi , nghĩ sao vậy ?__ Di lấy tay sờ vào trán cô rồi cười
- Tao nói thật __ Nó , Di chỉ biết nhìn cô lắc đầu , nhúu mà ... Cô im lặng rồi tìm cách đuổi Ái Di về ...
- ” Minh Tuấn , bạn đang tìm mình à ? ”
- ” Có lẽ mình làm bạn thất vọng rồi , bạn chẳng nhận ra mình đâu ”
- ” Haizz , mệt quá đi ngủ thôi ”

Dòng suy nghĩ ngắn ngủi kết thúc , cô thả mình trên chiếc giường êm ái ...

7 : AM

Ngọc My vội vội vàng vàng làm VSCN , thay đồ , ăn sáng còn không kịp nữa , Nó tức tốc đến trường ...

- Á ... trễ rồi __ Cô hụt hẫng khi thấy cánh cổng lớn đóng lại . Nếu cô về nhà thế nào cũng ăn đòn , còn vào trong thì bị phạt . Thôi thì liều , đăng nào cũng không vào hay về được , chi bằng đi chơi ... Thế là cô long nhong đến mấy quán nước , kem , công viên Đi đến đâu cô đều nghe thấy tên The Prince ... The Prince @@

” Near , far , wherever you are

I belive that the heart does go on

Once more you open the door

And you're here in my heart

And my heart will go on ”

Nó chợt giật mình , điện thoại Nó vang lên , mà như Nó bị diếc vắn volume nhạc chuông hết cỡ , khiến mọi người xung quanh chú ý , và cũng có 1 người vô tình để ý tới

- Alo __ Ngọc My

- Alo , My hả , mày đang ở đâu , sao không vào học __ Di la trong điện thoại

- Ờ tao đi trễ nên trốn luôn ...__ Cô

- Hay quá hen __ Di hét

Đang say sưa kể tội với Di , Ngọc My nói điện thoại mà đầu có yên , chân vô thức đi về phía trước và

< âm=" ">>>

Cô té , vắng luôn cái điện thoại.... Bị trầy tay , cô ngược lên định quát người đụng trúng Nó nhưng mà

- The The Prince __ Người xung quanh

- Ồ , mấy anh ấy đẹp trai quá __ Mấy người nữ

Ngọc My lồm cồm đứng dậy , mặt nhăn nhó , phủi quần áo , lượm lại điện thoại và chẳng nói câu nào
Hình như cô muốn tránh né ...

- Đây , cô bé , cô không sao chứ ? __ Một thành viên trong The Prince chạy đến , đó là Tuấn

- Dạ , không sao ạ __ Ngọc My cúi đầu xuống , cố để Tuấn không nhận ra

- Cô không sao chứ thì có sao đây __ Giọng nói lạnh lùng vang lên Cô vô thức ngược mặt lên và
người cô đụng trúng là ... là Minh Lâm . Cô nhớ lại Tuấn đang đứng trước mặt cô , thôi chết , cô vội cúi mặt xuống . Tuấn thì nhận ra cô rồi , khỏi che nữa . Minh Lâm và Thiên Dương thì chẳng nói thêm gì và cũng thấy hơi kì lạ với cách ứng xử của cô gái này ... là lạ làm sao ấy ... Cứ như cô ta đang che giấu điều gì đó

(GÓP Ý NHA M.N)

2. Chương 2 : Bạn Thân

- Cho tôi xin lỗi các anh nha , tôi không cố ý __ Ngọc My cố tìm cách chạy trốn nhưng cô buộc phải đứng lại bởi câu nói

- Trương Hoàng Ngọc My __ Là là Tuấn đã nhận ra cô

- Ô , anh Tuấn trong The Prince quen biết cô nhóc đó kìa , gato quá __ Mấy người đi đường hét lên

- Xin lỗi hình như nhầm người rồi __ Cô

- Không , không thể nhầm được , bạn chính là Ngọc My __ Tuấn chắc nịch

” Minh Tuấn , không được , bạn không được nhận ra mình , mình chưa muốn nổi tiếng đâu ”

Ngọc My cố nháy mắt khẽ lắc đầu ra hiệu cho Tuấn . Tuấn hiểu ý cô nên không nhận cô nữa Chỉ là phải giải quyết vụ lùm xùm này ...

- A , chắc tôi hoa mắt rồi ,xin lỗi nha cô nhóc __ Anh lấy tay xoa xoa đầu cô , rồi lạnh lùng tiến lại chỗ 2 người kia , trong lòng rất vui mừng .

- Vậy đi thôi __ Dương lạnh lùng lên tiếng rồi cả bọn cùng đi lướt qua cô như chưa từng nhìn thấy . Tuấn nháy mắt với cô rồi cười . Ngọc My thoáng vui nhưng cô nghĩ có lẽ không nên gặp Tuấn nhiều , nếu không sẽ làm liên lụy đến chức vụ ca sĩ của anh . Ngọc My bỏ đi ngược hướng với The Prince , hôm nay là lần đầu cô được ngắm nhìn nhan sắc của 3 hoàng tử trong The Prince.... cô long nhong tiếp vì đang trong thời gian cúp học ...

Về phía The Prince , sau khi lên xe , Tuấn nhận được ánh nhìn khó hiểu của Lâm & Dương Sao khi này anh lại biết được tên cô bé , anh với cô bé có quan hệ gì ?

- Giới báo chí lại có dịp náo loạn nữa rồi __ Dương nhú mày
- Cô bé " Ngọc My " đó sẽ là đề tài tranh luận xung quanh The Prince __ Lâm
- Sẽ không sao đâu , em sẽ chặn miệng họ lại , không để họ tung tin này . À , em cũng có chuyện muốn nói ..__ Tuấn sau một lúc suy nghĩ
-__ Lâm & Dương đều im lặng lắng nghe
- Em muốn đưa My về căn hộ __ Tuấn
- What ???__ Dương và Lâm sững người
- Sao cậu lại quen cô ấy ?__ Dương
- Từ nhỏ , gia đình em sống gần nhà My , nên 2 đứa chơi rất thân . Tuy em lớn tuổi hơn nhưng My nhất định không chịu gọi 1 tiếng " anh " , nên buộc phải kêu bạn bè Em rất mến bạn ấy __ Tuấn không ngại kể cho Lâm & Dương về cô bạn thân của mình .
- Khi này , cô bé ấy phủ nhận mà ?__ Dương
- Vì bạn ấy không muốn " nổi tiếng " __ Tuấn
- Em đưa về thì cô bé ấy càng nổi tiếng hơn đấy . Mà cô bé không có nhà sao ??__ Dương
- Em không biết , từ nhỏ thì sống với bố mẹ nhưng 1 thời gian đã mất tích ..__ Tuấn
- Anh không ý kiến gì nhưng đừng gây xôn xao dư luận , sẽ phiền phức lắm __ Lâm

Tuấn khẽ cười gật đầu , sắp tới đây anh dự định cho Ngọc My ở chung để làm bạn thân thân nhất của cô , làm một người anh của cô , chăm sóc và quan tâm Nó như Hải - anh của cô . Tuấn cảm thấy vui mừng , anh nhớ lại bộ dạng khi này của cô , anh đoán được phần nào đang làm nhiệm vụ cao cả " cúp học " . Tuấn cười , kí ức của anh và cô lúc nhỏ chợt ùa về , đó là giây phút vui vẻ nhất của anh ...

11 : AM

Ngọc My cấp tốc chạy về nhà , thế là nhiệm vụ cao cả hoàn thành . Cúp học là thói quen thường xuyên của cô khi ở trường cũ . Ngọc My dùng bữa với bố mẹ xong bay thẳng về phòng nhưng trong đầu vẫn không thoát khỏi dòng suy nghĩ

" Trời ạ , chắc nổi tiếng lắm đây " __ Ngọc My tự thầm trách bản thân khi này không cố né để Tuấn không nhận ra , cô ghét nổi tiếng vì nổi tiếng sẽ chuốc nhiều phiền phức .

Cũng lâu rồi cô mới gặp lại Tuấn , 10 năm chứ đâu ít . Sở dĩ Tuấn nhận ra Ngọc My cũng đơn giản vì bài nhạc trên điện thoại cô , cách vừa nói chuyện điện thoại vừa đi lung tung , và nhất là vết sẹo trên cánh tay của cô. Khi lúc nhỏ , Ngọc My học làm cơm chiên , lúc đó Tuấn đứng cạnh phụ cô nhưng sơ ý anh làm tay cô bị thương một đường trên cánh tay phải luôn vết thương đó may 5 mũi nên bây giờ vẫn còn sẹo nên không khó nhận ra cô trên đường ngày hôm nay Và còn 1 thứ nữa , đó là sợi dây chuyền cổ 3 lá cô đeo là Tuấn làm tặng cô , sợi dây có 1 không 2 chứa rất nhiều kỉ niệm của cô và Tuấn Khi này thấy sợi dây chuyền đó càng làm Tuấn khẳng định cô chính là cô nhóc hồi nhỏ

" Trương Hoàng Ngọc My "

(GÓP Ý CHO MÌNH NHAZZ)

3. Chương 3 : Xa Cách

< bing=“” boong=“”>>>

- Ai đấy ? Ra ngay __ Mẹ cô lật đặt đi từ trong ra mở cửa
- Dạ cháu Ái Di ạ , cháu muốn gặp Ngọc My __ Di
- Nó đang ở trên phòng , cháu vào trong ngồi , bác có chuyện muốn nói với cả hai đứa __ Mẹ cô
- My ơi , xuống đây , Di ghé chơi kìa __ Mẹ cô nói vọng lên , cô vội chạy xuống
- Ta có chuyện muốn nói __ Sau khi mời Di vào nhà , mẹ cô ôn tồn nói
- Sắp tới , ta và cả bố con sẽ qua Paris định cư __ Mẹ cô
- Định định cư sao ???__ My
- Ừm , con ở lại học xong lớp 12 rồi mẹ sẽ làm thủ tục con sang Paris nhé __ Mẹ cô
- Di , cháu thay Bác lâu lâu qua canh chừng Nó nhé __Mẹ
- Con không quậy đâu , mẹ yên tâm , con sẽ nhớ bố mẹ đấy __ cô
- Ừm , mẹ cũng sẽ nhớ con , ráng học tốt nhé !__ Mẹ cô
- Vâng , mẹ mẹ cho con với Di đi chơi tí nhé __ My
- Ừm , đi sớm về sớm

Đơn giản là Ngọc My không muốn thấy bố mẹ cô đi , cô muốn khi đi chơi về là bố mẹ cô đã đi , cũng phải thôi , cô yêu bố mẹ Nó lắm , nhưng cũng phải để cho bố mẹ cô có khoảng thời gian riêng chứ ... My kéo Di đi , Di chỉ biết nhìn cô . Di biết cô rất buồn nhưng đành phải để cô vậy thôi , rồi cô sẽ nhanh vui lại Di và cô dừng lại tại 1 quán nước .

- Hai em dùng gì ?
 - Cho em ly cappuchino và sữa tươi __ Di
- 10' chị phục vụ bưng ra , Di đẩy ly cappuchino về phía My , cô nhìn Di rồi cười ...
- Sáng cúp học , các thầy cô nhắc mày quá trời , còn nữa hotboy Tiến Minh và hội trưởng Tiến Vũ nhắc mày á __ Di
 - 2 anh em họ kìm tao làm gì ???
 - Không biết nữa __ Di
 - Sáng ... tao gặp The Prince __ Ngọc My lưỡng lự nhưng rồi cũng nói cho Di nghe
 - Sao ??? Thiệt chứ ??__ Di
 - Ừm , không sai __ cô
 - Mà thôi đừng nhắc tới __ nhâm nhi ly nước rồi nhìn ra ngoài cửa sổ , suy nghĩ gì đó rất sâu xa
- ” Không biết ba mẹ mình thế nào nhỉ , anh Hải sống ra sao ở thế giới bên kia ?? ”
- Ê , ê , tư tưởng gì thế ?__ Di đụng vào người cô làm cô giật mình
 - Không có gì , uống đi rồi về , có lẽ bố mẹ tao đi rồi __ Ngọc My nói khẽ có giọt nước mắt lăn dài trên má ... Cô buồn vì phải xa bố mẹ , tận 2 năm mới có thể gặp lạiCô lại tiếp tục nhâm nhi ly cappuchino ấy ... Sau đó , cô vẫn không về mà cùng Di đi mua sắm Cô muốn gạt bỏ hết mọi thứ , thoáng chốc cô nhớ Hải , anh ấy rất thương cô , cô nhớ ba mẹ mình ... Vừa đi vừa suy nghĩ cô lại đụng phải một người My không té , nhưng chỉ biết cúi gằm mặt xuống ...
 - Xin ... xin lỗi

- Ô , không sao

- Nay cô bé , ngẩng mặt lên đi , anh đâu bắt lỗi em ..

Ngọc My ngẩng mặt lên và không khỏi ngạc nhiên xen lẫn chút khó chịu , trời ạ , người cô đụng phải là Tiến Vũ - hội trưởng trường cô ... Hân và Tiến Minh đang đi chung ... Thấy cô , Vũ và Minh đều hỏi han đồ ...

- Ủa , là em sao , sao sáng nay không đi học _ Minh

- ... không thích _ Cô

- Cỗ vẻ như là cô nhóc đây đang muốn chịu hình phạt rồi _ Vũ lạnh lùng

- Muốn phạt gì thì mai phạt _ My

- Ôi , nhóc hôm nay bị gì à ?_ Vũ không khỏi ngạc nhiên trước thái độ ỷ rũ của My .

- Đây là supermarket không phải School _ My

- Ô , xin lỗi hai anh , hôm nay My Nó không vui _ Di chen vào

- Em sao thế ?_ Vũ

- Không sao cả , tôi muốn về , mong hai bạn đây tránh đường _ Cô lách sang một bên rồi thông thả bước đi chưa kịp để Vũ và Minh ý kiến gì ... Di cũng nhanh chóng đi theo ... Thế rồi quãng đường đi cả 2 đều im lặng , họ về nhà ... Và giờ đây tâm trạng cô càng thêm nặng trĩu ... Bố mẹ cô đã đi ... Cô chưa mở cửa vào nhưng cô cảm nhận được , giọt nước mắt ấy lần nữa lại rơi ... Cô sẽ phải sống một mình sao ?

Bỗng nhiên từ đâu có người chạy đến bên cạnh cô , nhìn cô rồi anh lấy tay xoa đầu cô . Cô giật mình , quay mặt lại và lại chạm phải gương mặt cũ , cũ nhưng vẫn đẹp , đẹp lộng lẫy trong 10 năm nay

- Minh ... Minh Tuấn _ Cô khẽ gọi , giọt nước mắt vẫn không ngừng rơi ... Cô vui vì có thể gặp lại bạn nhưng có lẽ cô nên né vì không muốn liên lụy đến anh

- Tưởng quên anh luôn rồi chứ ?_ Tuấn đang đứng trước mặt Ngọc My ...

- Hihi vào nhà chơi _ My nín rồi mời Tuấn vào nhà . Tuấn không ngại , bước vào nhưng cô vẫn đứng ngoài quan sát , xem xem là có tên phóng viên nào không rồi mới bước vào vì cô chẳng ưa việc nổi tiếng

My rót nước mời Tuấn uống , rồi cô ngồi đối diện Tuấn , nhưng chưa kịp để Nó ngồi Tuấn lại bày lại trò cũ " hành hạ " cô ...

- Không , tớ muốn uống cà phê

- Vậy chờ tí _ Cô vào trong pha cà phê cho Tuấn . Tuấn nhìn theo dáng cô , vẫn ngu ngơ như ngày nào Tuấn khẽ cười ...

- Nè , uống đi _ Cô đem ra trước mặt Tuấn , Tuấn lại không hài lòng .

- Sao khách tới nhà mà không có bánh trái gì thế ?_ Tuấn lại hành hạ Nó . Thế là cô lật đật chạy vào trong đem bánh ra và lại chạy vào trong gọt trái cây ... Vừa gọt cô vừa suy nghĩ lung tung và kết quả ...

- Aaaa _ My la lên , cô gọt trúng tay chảy máu .

Tuấn nghe tiếng la nên chạy vào xem ... Anh khẽ cười lắc đầu nhìn My , hình như cô có chuyện buồn , giờ anh mới nhận ra ... Anh nhanh chóng lấy băng keo cá nhân rửa sạch vết thương rồi băng lại cho cô , kéo cô ra ngoài phòng khách , anh quay lại bếp dọn dẹp sạch phụ cô . My cũng thoáng thấy xấu hổ , ai đời để khách dọn dẹp phòng bếp chứ , cô nghĩ vậy nên chạy xuống định phụ nhưng Tuấn đã làm xong ... Tuấn vẫn như ngày nào , không thay đổi , vẫn ân cần , cẩn thận tỉ mỉ ... Cô nhìn anh khẽ cười , quả nhiên người bạn ngày nào của cô đã trở về . Cô dần thấy vui vui trong lòng nhưng vẫn có chút bất an Hình như " cơ hội " " nổi tiếng " đang đến với cô rồi

(GÓP Ý NHAZZ M.N)

4. Chương 4 : Đề Nghị

Gió thổi man mác , ánh nắng tà chiếu xuống khắp con đường đi vắng lặng trên phố ... Ngọc My và Tuấn vẫn ngồi đối diện nhau , im lặng , sự im lặng đáng kinh ngạc . 10 năm rồi mới gặp lại , nhưng sao giờ cô muốn chạy đến ôm Tuấn nhưng My không thể , không thể ” tự nhiên ” như thời thơ ấu . Dù gì giờ Tuấn cũng là ca sĩ , cô không thể làm mất hình tượng của anh đượcTuấn nhìn cô , cô có vẻ khác so với trước . Khuôn mặt sáng hồng , nước da trắng , mái tóc dài ngày nào đã ngắn lên và được búi cao Chợt đầu đó len lỏi trong Tuấn một cảm giác kì lạ , một cảm giác quen quen lạ lạ ...Cả căn phòng chợt yên ắng hẳn , chẳng ai biết nói câu gì , nhưng rồi Tuấn cũng lên tiếng để phá vỡ bầu không khí căng thẳng này ...

- Ngọc My , lâu rồi không gặp _ Tuấn giơ tay chào theo kiểu quân đội
- Ừm , khoẻ chứ ?_ Cô
- Khoẻ như trâu ấy _ Tuấn
- Suyt , đã là ca sĩ rồi , nói chuyện cũng nên biết cân nhắc , mắc công lại lãnh hậu quả ấy _ Cô
- Ngốc ạ , chỉ ở bên bạn mình mới nói thể thôi _ Tuấn cốc đầu cô cười
- Ui da , tên này , ..._ Cô khẽ kêu lên rồi cười ôm bụng .

Nhìn Tuấn dạo này khác quá , làn da ngăm đen lúc trước không còn nữa , thay vào là nước da trắng nõn nà , mái tóc xoăn tự nhiên ngày nào cũng được duỗi thẳng , vuốt keo Mái tóc đen như là chuyển thể sau 10 năm thành vàng Đôi mắt long lanh con nít ngày nào cũng thay vào là đôi mắt biết nhìn xa trông rộng của người trưởng thành . Mà cũng phải thôi . 10 năm chứ đâu ít , ít nhiều gì người ta cũng phải có chút thay đổi về ngoại hình lẫn tính cách chứ ... Nhìn anh bây giờ rất nổi tiếng đi đâu cũng fan hâm mộ ầm ầm ... cô làm sao có thể chạy tới ôm anh , trêu đùa anh , đánh anh được như ngày còn bé chứ ? Ước mơ làm ca sĩ của anh thành hiện thực rồi , anh vui mừng không sao tả được , cô cũng vui mừng thay anh nhưng đầu đó trong cô , cô không muốn như vậy , cô muốn anh là bạn - một người bạn bình thường của cô thôi Cô sợ , sợ làm mất hình tượng hào hoa phong nhã của anh trong lòng khán giả , nên cô có hơi giữ khoảng cách với anh mặc dù cô không muốn ...

- Này , sợ nổi tiếng đến thế sao ?_ Anh như đưa cô thoát ra khỏi dòng suy nghĩ một mình
- Ừm ... _ cô gật gù
- Không thích mình đến chơi à ?_ Tuấn nhìn cô nhăn nhó
- Không ... chỉ là ..._ cô
- Là sao??? _ Tuấn
- À .. không có gì _ cô
- Nè , chuẩn bị dọn nhà đi _ Tuấn nhìn cô cười
- Nhà tớ chứ phải nhà cậu đâu mà kêu tớ dọn _ cô
- Nghe nói bố mẹ nuôi của cậu đã sang paris ?_ Tuấn
- Ừm , thì sao ?_ cô ngây thơ không hiểu
- Cậu dọn sang nhà tớ ở , tớ sẽ chăm sóc cậu , theo lời ĐỀ NGHỊ của mẹ cậu _ Tuấn
- Không , không cần phiền thế đâu _ Cô lắc đầu
- Không có phiền , anh Lâm và anh Dương không ý kiến gì cả _ Tuấn
- Không , tớ ở 1 mình được chả sao đâu _ Cô từ chối
- Giờ là không còn do cậu quyết định nữa rồi , nhà này tớ đã mua lại rồi nhé _ Tuấn cười gian tà ...

- Gì ???_ Cô chả tin là mình đã nghe thấy gì nữa .
- không biết đâu , 2 ngày nữa có người dọn đến đây là do tớ mua giùm cậu bạn ..._ Tuấn
- Không tớ chưa bán nó mà?_ Cô như muốn khóc hét lên ...
- Dọn đến căn hộ của bọn tớ đi _ Tuấn thúc giục cô
- NEVER _ nó buồn 1 câu đằng đằng sát khí với Tuấn rồi đứng dậy chạy vào trong cầm cây chổi ra hăm dọa
- Về ngay , tớ muốn yên tĩnh , không thì cậu ăn chổi đấy _ Cô
- Trời ạ , hung dữ quá , tớ chỉ muốn giúp cậu thôi mà _ Tuấn hoà hoãn
- Giúp sao ? Tớ không nghĩ thế _ Nó suy nghĩ gian manh một lúc rồi chìa thẳng chổi và con mắt sát khí đăm đăm nhìn Tuấn làm Tuấn giật mình - TỰ VỀ hay muốn ĐƯỢC MỜI

Tuấn phải chuồng thôi nếu không là tơi bời hoa lá với cô

Tuấn nhanh chóng đứng lên tiến lại gần cô, bắt giắc cô lùi lại , Tuấn xoa đầu cô rồi cười gian manh

- 2 ngày nữa phải đi đấy , bạn hiền ạ_ Tuấn chạy vụt ra ngoài không quên công việc cải trang của mình ...
- Ngọc My buông cây chổi xuống , lời Tuấn nói là thật hay giả ... Nhưng mà cô không thể về căn hộ của The Prince được . Trong trường , cô đã quá nổi tiếng với việc cưa cẩm hotboy của trường rồi , giờ mà còn nổi tiếng với giới báo chí nữa chắc có nước vô hòm sớm...Cô bỏ về phòng với lòng thất lại , cô nhớ đến mẹ cô , không biết giờ này mẹ cô đang làm gì nữa Còn bố cô ? Ông ấy sống có tốt không ? Anh Hai của cô nữa giờ họ đang ở đâu ? Sao lại để cô bơ vơ lại nơi này Cô suy nghĩ khá nhiều về khoảng thời gian hạnh phúc ngắn ngủi ấy , mắt cô chợt cay cay , nước cũng bắt đầu chảy dài trên đôi gò má ửng hồng của cô... rồi cô thiếp đi lúc nào không hay

Nắng sớm mát nhẹ len lỏi khắp căn phòng nhỏ của cô ... Hôm nay là ngày đầu cô sống mà không có bố mẹ Tiếng chim ríu rít đua nhau hót trên những vòm cây xanh làm con người ta cảm thấy nhẹ lòng cho những chuyện đã qua Bây giờ cũng còn sớm , hôm nay cô dậy sớm hơn mọi khi ... Vừa thay đồ xong định đi xuống bếp nấu mì gói ăn sáng thì

< bing=" " boong=" ">>>

< cạch=" ">>>

- Ai vậy _ Ngọc My giật mình khi thấy người đứng trước mặt là Minh Tuấn
- Hey , đi ăn sáng nhé ..._ Chưa kịp để cô trả lời , anh đã lôi cô ra xe của mình mặt cho cô la hét ... Anh ngồi vào vịn vô lăng khẽ mỉm cười nhìn khuôn mặt đơ người ra của cô . Cô có chút bối rối ...
- Ngồi im , nếu không thì tớ chạy vận tốc rùa bò đấy ?_ Tuấn

Ngọc My ngồi im ra không phát tiếng , vì cô biết cái vận tốc " rùa bò" ấy sẽ như thế nào mà Cô ngồi im nhìn ra ngoài cửa sổ , buổi sáng con đường vắng hoe , cô cũng kịp thở phào vì chắc bọn phóng viên giờ này chưa manh động ... Nãy lúc đi cô với được cái cặp , chắc là cô tính nhờ Tuấn đưa đến trường giùm đây sao ??? Nhưng phải vậy không ???

< két=" ">>>

Chiếc xe thắng lại tại 1 quán ăn nhỏ mới mở . Cô cũng hơi ngạc nhiên khi anh dừng lại chỗ này , lí ra một ca sĩ như anh phải vào nhà hàng ăn mới đúng chứ Hay là do anh ngại đi với cô ??? Hay anh cũng như cô sợ phiền phức không đáng có nhưng mà thôi , cô dẹp luôn cái suy nghĩ đó rồi bước vào quán ăn cùng anh ...

Anh kéo ghế lịch sự mời cô ngồi xuống ghế , cô cười , nụ cười hồn nhiên buổi sớm mai ... Anh ngồi nhìn cô ăn trong lòng thấy vui vui , chả biết sao nữa ... Cô ăn từ tốn nhưng khẽ khàng lại hình như có người đang nhìn cô , chẳng lẽ bọn phóng viên ?? Nhưng bất giác cô ngước lên , chạm phải đôi mắt của Tuấn , cô có chút bối rối nhìn anh ... rồi quay xuống ăn tiếp ...

- Này , lát tớ đưa cậu đi học nhé _ Tuấn cười lớn

- Ok..._ Nó giật mình vì biết hình như mình bị hố gì rồi , không không thể , anh không thể đưa cô đi học được mắc công cô lại bị bọn FC cho vô hòm sớm thì sao ?? - Ồ... thôi để tự mình đi cũng được ... _ Cô

- Sao thế ? Mình cũng đang tới trường cậu mà , không thích đi cùng sao ???_ Tuấn

- Sao ??? Cậu ... cậu tới trường mình làm gì ?_ Ngọc My nhìn anh

- Ồ ... thì sắp tới đây The Prince sẽ về trường Royal trình diễn mà _ Tuấn

- Trình ... trình diễn sao ? Dịp gì vậy ???_ cô hỏi

- À , có buổi quay MV mới của nhóm nhạc , và đồng thời cũng có dịp lễ 14/2 và 8/3 luôn nên trường mời về luôn _ Tuấn

- Eo ơi ... chắc kì này FC của cậu tăng lên gấp đôi quá hen _ Cô trêu anh

- Hìhì ... mà này , cậu học lớp mấy thế ??_ Tuấn

- Hỏi chi vậy ???_ Cô

- À , hỏi xem koi có trùng với lớp mà 2 anh ấy chọn không ?_ Tuấn

- 11A1 khối dành cho học sinh giỏi _ Cô

- Haha trùng hợp thật ... cậu như thế mà học sinh giỏi sao ??_ Tuấn - 1 tuần 7 ngày , cúp học hết 5 ngày @@ vậy mà vào được lớp đó sao ???_ Anh trêu cô

- Ê , tên kia , đó là chuyện xưa rồi , giờ việc cúp học của tớ giảm level rồi từ cúp 5 buổi chỉ còn cúp có 4 buổi thôi (trời ạ 1 buổi tính chi vậy @@)_ Cô cười

Có lẽ cô nghĩ sai , cô nghĩ Tuấn sẽ xa lánh cô vì giới báo chí nhưng không , anh vẫn như ngày nào ... Vẫn quan tâm cô , chăm sóc cô như một người em , toàn kìm chuyện trêu chọc cô không à nhất là đem cái vụ ” cúp học ” level siêu đẳng ra nói ... Hai người ngồi nói chuyện thoải mái , lâu lâu còn véo má nhau nữa , không đi cốc đầu này kia ... Thật lãng mạn buổi sớm... Khoảng cách của cả hai dường như chẳng còn nữa

(GÓP Ý NHAZZ M.N)

5. Chương 5 : Gặp Mặt

Sau khi ăn xong , cô ngoan ngoãn ngồi im để Tuấn chở , nhưng khi gần đến trường , cô kêu anh dừng lại ở phía xa xa vì cô không muốn nổi tiếng sớm như thế ... Tuấn cũng hiểu nên đáp ứng theo yêu cầu của cô . Cô chỉ kịp vẫy vẫy chào Tuấn trong xe rồi vọt chạy ra ngoài tiến về phía sân trường ... Lúc cô vừa chạy đi , có 1 chiếc xe chạy đến .. Tuấn leo từ chiếc xe của mình sang chiếc xe đó , còn chiếc xe của Tuấn được mang đi cất Lúc Tuấn vừa bước lên xe đã nhận được ánh mắt ” quan tâm ” từ 2 người anh chị cốt của mình ...

- Đi ăn sáng sao ??_ Dương

- Có gì không được sao ?_ Tuấn

- Không có gì , chỉ là ta muốn hỏi cho biết vụ vợ thế thôi _ Dương

- Ừm , hai anh sáng tốt lành_ Tuấn đổi chủ đề

- Mà nè , quay MV ấy cần 1 người nữ xoay quanh nhóm ta đấy !!_ Dương nhìn Tuấn cười

- Gì ??? Hai anh chọn được ai rồi sao ??_ Tuấn khó hiểu

- Phải _ Dương

- Ai thế ? Ai có điểm phúc được anh Lâm đây chọn vậy ??_ Tuấn nhìn Lâm

- Không phải có mỗi Lâm , anh cũng góp ý chứ bộ __ Dương giận dỗi
- Ừm , hihi , em biết mà .Hai anh luôn làm việc cùng nhau mà ... Nhưng trả lời em đi , ai có điểm phúc lớn đó vậy ??__ Tuấn
- Trương Hoàng Ngọc My __ Cả 2 không hẹn cùng nhau trả lời . Lâm nãy giờ im lặng đến giờ mới lên tiếng ...Tuấn ngậy người nhìn 2 anh của mình ...
- Sao ??? Đùa vui thật __ Tuấn
- Không phải đùa , là thật đấy.. Anh thấy cô ta cũng thân với em , chắc dù ít nhieu cũng phải hâm mộ The Prince , nói chung là có liên quan đến The Prince thì ok __ Dương
- Sao anh biết My là fan The Prince? __ Tuấn cười
- Trời ạ , con gái ai cũng phải gục ngã trước vẻ đẹp “tài sắc vẹn toàn ” của The Prince thôi . Nhất là Lâm , thế nào cô nhóc ấy cũng bị thu hút bởi nụ cười của Lâm thôi , còn cả đôi mắt của anh , giọng nói của em thôi ... __ Dương tỏ vẻ đắc ý
- Anh đã suy nghĩ ít quá rồi __ Tuấn cười gian manh vì anh là người hiểu cô mà ...
- Thôi gần tới rồi , nhiệm vụ đơn giản là thuyết phục được cô nhóc ấy thôi ...__ Lâm lên tiếng

Lâm vừa dứt câu nói , chiếc xe vừa thắng lại ... Chỉ cần vừa nghe tiếng xe đã thu hút biết bao nhiêu cặp mắt , cùng đó là tiếng la hét um xùm của bọn con gái khi người trong xe bước ra ... Bước ra trước là Lâm , bộ áo sơ mi quần tây xám xanh đầy lịch lãm , đôi mắt nâu đen lạnh lùng , đôi môi quyến rũ , khoẻ môi chưa nở nụ cười nhưng sắc đẹp cũng đủ làm gục ngã cả bọn con gái ở đây rồi chứ nói gì khi nở nụ cười chết người ấy ... Tiếp theo sau là Dương , anh cũng như Lâm , áo sơ mi quần đen dài , đôi mắt lạnh lùng ảm áp , làm ngã hết biết bao người ở đây ... Không cần Lâm , 1 mình Dương cũng làm cho cả bọn nữ sinh tại đây chết đứng ... Cuối cùng là Tuấn , áo thun quần đen dài , tóc vàng đang đội mũ lệch như đi chơi thể thao , đôi mắt ảm áp , khoẻ môi chột nhếch lên nụ cười , nụ cười tự nhiên đẹp hút hồn , hên là vẫn chưa mở giọng nếu không thì bó tay @@ Từ xa xa , cô bé tách biệt với mọi người , khi Lâm & Dương bước ra cô không phản ứng gì , chỉ khi Tuấn bước ra cô khẽ cười ... Nhưng những hành động của cô , từng cử chỉ cười cười , ánh mắt ngưỡng mộ ấy được quan sát bởi người con trai kia ... Anh đứng cách cô 1 khoảng , nhìn cô , ánh mắt cô nhìn Tuấn khiến anh chột thấy nhói lòng , dù gì thì anh và cô cũng đang quen nhau trên danh nghĩa , nhưng ánh mắt và nụ cười của cô chưa bao giờ dành cho anh cả ... Như thế là sao ??? Lòng anh cảm thấy khó chịu ...

Ngọc My chuyển vào đây học mới năm nay , nhưng mà số lần cô vào phòng hội trường chịu phạt thì khá ư là nhiều , dần dần cô quen biết Tiến Vũ , nhưng cô vẫn ghét Vũ vì nhìn Vũ lúc nào cũng như mấy thằng du côn ngoài đường , lúc nào cũng đem bạo lực để giải quyết ... Nhưng cô càng không biết được , chỉ vì nhìn lúc cô giận dỗi, lúc cô chịu phạt mà cứ lần lần miết khiến anh ngày càng thích cô , nét dễ thương tự nhiên ấy Còn Tiến Minh , anh là người ngồi kế cô , cô làm bạn gái anh trên danh nghĩa vì anh không muốn cô gặp những chuyện không hay như được ” quan tâm , chăm sóc ” ĐẶC BIỆT từ FC của anh trong trường .. Nhưng Tiến Minh cũng như Tiến Vũ , cũng thích cô vì nét lạ lạ trong tâm hồn của người con gái ấy ... Cô chỉ xem cả 2 người là bạn nhưng vì họ để ý tới cô quá nên thành ra cô làm bao cát trước bọn FC của họ nhưng họ vẫn mặc kệ , vẫn ra sức bảo vệ cô ...

Sau khi The Prince vào phòng hội trường bàn bạc gì đó , rồi họ được phép đi lòng vòng tham quan trường , làm cho các giáo viên phát điên lên vì chả dạy được gì ... Sức cuốn hút của họ quá lớn ... Tại 11A1 , trong khi giáo viên đang giảng bài thì

< rầm=“”>>>

Bà cô đập bàn cái mạnh làm cô giật mình , cô dụi mắt nhìn bà cô , cả lớp cũng quay sang nhìn cô , trời ạ , bà cô đưa cô tờ giấy rồi đuổi ra khỏi lớp. Không cần nói cũng biết đi đâu , vừa ra khỏi cửa bắt gặp ánh mắt lạnh lùng nụ cười đều của Dương , cô liếc xéo Dương rồi đi ... Nhưng chưa kịp bị chặn lại bởi câu nói

- Trời ạ , chuyên gia ngủ gục mà sao tham gia casting được __ Dương
- Casting ??? Nhảm nhí __ Cô cười ngạc nhiên rồi ung dung đi tới phòng hội trường nhận hình phạt

- Mới gặp My sao ?? _ Tuấn từ sau đi tới
- Này, anh phải khen nhóc đây , quen biết được cô bạn láo cá và là học sinh cá biệt của trường hay thật _ Dương vỗ vai Tuấn
- Là sao ???_ Tuấn
- Cô nhóc ấy đang tới phòng hội trường đây , đi xem kịch hay đi _ Dương kéo Tuấn quay lại phòng hội trường sau khi dạo vài vòng

*** PHÒNG HỘI TRƯỞNG ***

< cạch=“”>>>

- Kính thưa hội trường đẹp trai (mắc ói) , Ngọc My xin diện kiến vì tội ” ngủ quên ” trong giờ Lý _ Cô giờ tay kiêu quân đội chào Vũ . Vũ bật cười vì thái độ thú tội ngọt ngào của Nó , nhưng điều khiến Nó bất ngờ là trong phòng còn có 1 người nữa , hơi xấu hổ , cô cúi gầm mặt xuống ... Cùng lúc đó có 2 người con trai bước vào . Cô vô thức ngược nhìn rồi vội cúi xuống nhìn thần thờ nhìn đất . Tuấn nhìn cô cũng đủ hiểu lí do cô vào đây , Dương nhìn cô cười khinh khỉnh ... Lâm vẫn im lặng , Vũ cũng nhìn cô có chút bối rối ...

- Ngồi đi _ Vũ lên tiếng
- Hội trường phạt gì thì phạt lệ đi , cần gì bắt tui ngồi chi _ Cô sững người
- Bảo em ngồi , em cứ ngồi _ Vũ , Nó nhất định không ngồi nhưng Tuấn đã kéo tay Nó ngồi xuống ghế giữa anh và Lâm ... Vũ giật mình vì hành động của cậu ca sĩ đó ... Thoáng chút căn phòng lại rơi vào trạng thái im lặng ...
- Khoan , sao không phạt gì đi , im im ghê quá _ Cô cố gắng lên tiếng phá vỡ bầu không khí này
- ..._ Đáp lại cô là sự im lặng
- Này không phạt tôi đi à ..._ Nói rồi cô tự đứng lên đi ra nhưng bị kéo lại bởi cánh tay của Vũ ..
- Không đâu , hình phạt này bị nhân lên gấp đôi đây , cô Lý bắt phạt gấp đôi vì không thuộc bài nữa đây còn cả ngủ nữa _ Vũ
- Haizz, phạt gì thì phạt lệ đi , không rảnh ngồi đây tâm sự cam với mấy người _ Cô nhăn nhó
- Phạt chứ , nhưng hôm nay không phải anh phạt em _ Vũ nhìn The Prince khẽ thở dài
- Sao thế ??? _ Ngọc My thắc mắc nhìn Vũ rồi liếc Tuấn , không lẽ ...
- Là họ ... họ sẽ ra hình phạt_ Vũ vừa nói vừa chỉ tay về phía The Prince ...

Hơi bất ngờ , thì ra là lúc này cô quay đi , Dương nói gì đó với cô Lý của My, chắc là sẽ chuyển người ra hình phạt ... Nên giờ mới thế này @@ Bó tay luôn ... Tuấn cũng không hiểu gì cả , Lâm vẫn im lặng nghe nhạc bằng máy MP3 , mắt nhắm nghiền , còn Dương thì cười như điên , cô cũng thoáng biết là do tên nào làm ...

- Vậy thì cho tôi hỏi mấy anh đẹp trai này định phạt gì đây _ Cô tức đến tột độ nhưng cũng phải gượng lại ...

- 2 hình phạt !!!_ Dương

- Nói nhanh _ Cô khó chịu

- 1 Dọn tới căn hộ . 2 tham gia MV , làm cô gái xoay quanh The Prince _ Dương nói chậm chậm từng lời một !!!

- NEVER , NEVER _ Cô lắc đầu , Vũ cũng hơi bất ngờ trước hình phạt đó. Dọn tới căn hộ ?? Làm người con gái xoay quanh The Prince sao ??? Đang giúp cô nổi tiếng hay là có ý gì khác ??? Tuấn nhìn Nó thoáng chút bối rối , liếc mắt nhìn Dương , không ngờ Dương lại làm thế , ép buộc 1 cách quá đáng , nếu anh là cô chắc anh cũng chẳng chịu được ... Đúng là ép người quá đáng !!!

6. Chương 6 : Ngày Mai Dọn Đến Căn Hộ , Đó Là Hình Phạt

- Đó là hình phạt , cô buộc phải tuân theo __ Dương chắc nịch
- Không , tôi không muốn __ Cô lắc đầu
- Việc này không do cô quyết định nữa __ Dương
- Tôi ... tôi ghét các người , 3 người à không 5 người mới đúng , cả 2 anh em Vũ - Minh nữa Tôi đến đây học đã bị bao nhiêu người trong bọn FC của Vũ - Minh ” chăm sóc ” rồi , bây giờ còn kêu tôi làm cô gái xoay quanh The Prince các người nữa , có phải tôi vào hòm sớm các người mới chịu không ?__ Cô gần như hét lên , nước mắt không kiềm được mà cứ tuôn rơi ...

Cô nói đúng , kể từ khi đến đây cô đã được quan tâm đến mức phải nhập viện luôn rồi , giờ mà ép nó thế này làm sao cô chịu được . Nhìn cô khóc mà bốn người con trai thoáng chút bối rối , Lâm cũng đưa mắt nhìn cô , tai vẫn đeo phone cơ mà vẫn nghe được cả cuộc hội thoại ...

- My à , nín đi , đừng khóc nữa ... __ Vũ vỗ vai cô
- Buông ra __ Ngọc My hét

**** Profile ****

Nguyễn Tiến Vũ (18t) con trai tập đoàn IL lớn thứ 2 TG , vẫn thua 1 tập đoàn ...Tình tình hơi nóng nhưng mau nguội , đẹp trai cũng có nhưng chẳng thể nào so sánh được với The Prince ... Người thừa kế IL

Nguyễn Tiến Minh (17t) con trai thứ 2 của IL , tính tình hiền , đẹp trai , lãng tử Bạn của Nó , hiện trên danh nghĩa là bạn trai của Ngọc My .

-
- Thứ nhất , nhà tôi bị thu mua mà tôi không biết __ Cô lườm Tuấn , Tuấn cúi đầu - Tôi sẽ ở cùng Ái Di , thứ 2 cô gái được diễm phúc ấy xin đề nghị đổi lại , tôi nghĩ có người thích hợp hơn ...__ Cô
 - Cô nói ai ??? Có diễm phúc mà không muốn , đang làm giá sao ??__ Dương
 - Vương Kim Vân , diễm phúc đó tôi không thèm __ Cô trề môi
 - Cô là Fan cô ta ???__ Dương
 - Fan ??? Không , Tôi là Fan Voice __ Cô hí hửng
 - Voice ???__ Dương bất ngờ , à không phải là những người trong phòng bắt nạt ..
 - Phải anh Voice đẹp trai __ Cô cười , nín khóc ngay khi nhắc đến Voice
 - Đẹp trai bằng anh Lâm nhà tôi không ??__ Dương - Cô biết gì về Voice mà nói
 - Tôi không biết gì nhưng tôi sẽ tìm hiểu __ Cô
 - Cô mà tìm hiểu nữa chỉ sợ cô không tin được thôi __ Dương
 - Không nói nữa , phạt cái khác đi __ Cô không quên
 - Anh ... Anh Lâm , phạt sao đây ?__ Dương nhìn Lâm , từ nãy giờ Lâm vẫn quan sát Nó , mà mọi người không ai biết
 - Ngày mai giờ ra về , cô sắp xếp hết đồ đạc dọn đến căn hộ , đó là hình phạt . Còn chuyện MV tính sau __ Lâm nói rồi đứng dậy đi - Đi thôi __ Và mọi người cũng đi theo , trong phòng giờ chỉ còn mỗi cô và Vũ .

- Xong rồi , tôi về _ Cô mặt sụ xuống bước ra ngoài .

- O , khoan _ Vũ chưa kịp nói gì thì cánh cửa đã đóng rầm @@.

Ngọc My vừa ra khỏi phòng thì báo hiệu giờ ra chơi đến . Cô đến canteen tìm Di . Nay ngày gì mà canteen đông như kiến , phát hiện sự xuất hiện của cô, bọn FC chú ý và tìm cách chăm sóc cô . Cô thì vô tư đi tới và 1 con bé cổ tình chạy qua đụng mạnh vào người cô làm cô té trong khi tay cô bé đó đang cầm ly mỳ nóng hổi , kết quả là nguyên ly mỳ đổ cả vào tay cô ...

- Ááááá _ Cô hét toáng lên . Mọi sự chú ý đều tập trung tụ lại 1 chỗ phát ra giọng nói đó ... Cả đám FC bu đông quanh cô cười hả hê ...

- Sao thế nhóc , sao lại đi ăn hiếp một cô bé lớp 10 , không thấy nhục à ???_ 1 bà chị lớp 12 lên tiếng

- Vậy còn cô , đi nói sai sự thật , ăn hiếp một cô nhóc lớp 11 , không nhục hả _ Nó trả đũa lại

- Mà ... mà dám hỗn láo _ * bốp * Tiếng tát nghe chói tai, 5 dấu tay hằn trên gương mặt sáng hồng của cô ...

- Biến đi .._ Cô cố đứng dậy , tay cô chẳng còn cảm giác rồi , nước nóng đổ cả vào tay mà ... Tay cô bắt đầu đỏ lên , cô không kêu là như nãy nữa vẫn im lặng cố dùng tay còn lại với cái gì đó để lấy thế đứng dậy .. Cứ với mãi , ai cũng né ra , cho đến lúc cô với thêm lần nữa , lần này chạm phải bàn tay của ai đó , không đúng, là bàn tay cô đã nắm lấy tay người đó ... Còn cứ nghĩ là Vũ hay Minh gì nhưng nhìn lại thực sự không phải ... là ... là Thiên Dương , chính anh ta đã đỡ cô , thấy thế cô liền buông tay anh ra liếc anh ... Tối giờ Di mới chen vào được , đông quá trời , vừa vào thấy tay cô đỏ , hoảng hốt nhìn cô ...

- My , không sao chứ ???_ Di nhìn cô lo lắng

- Không , không sao , chỉ rất tí thôi _ Cô cố trấn an Di , Cô biết Di rất lo cho cô nên cô chỉ nói sơ thôi , tay của cô giờ chả còn cảm giác gì rồi nói gì chứ là rất ...

- Xin lỗi , mình vào trễ . Đây , mấy người , ai đã làm My ra thế này ?_ Di liếc nhìn cả bọn FC rồi hét làm cho cả bọn sợ toát mồ hôi , dù gì cũng là đại tiểu thư của Phạm Hoàng Gia mà , ai mà chẳng sợ ...

- Thôi không sao , kệ họ . _ Cô

- Chờ cái , tớ đi cảm ơn người đỡ cậu đã _ Di nói rồi nhìn Dương . Anh vẫn chăm chú nhìn cô

- Tôi thay mặt Ngọc My xin cảm ơn anh _ Di

- Cô là ai ?? _ Dương nhìn Di khó hiểu

- Tôi là Phạm Hoàng Ái Di _ Di - thôi xin phép , tôi đưa My đi thay đồ _ Di quay đi lại đỡ cô .

- Tôi muốn chính cô ta cảm ơn tôi _ Dương cười nhìn cô

Di nhìn Dương cười , đúng là không sợ sư tử mà ... Dám kêu My cảm ơn sao ??? Chắc tên này , suy nghĩ nông cạn quá rồi ..

- Miễn bàn _ Cô và Di lướt qua Dương rồi đi thẳng vào nhà vệ sinh , khi đi qua Di cũng kịp để lại 1 câu :

- Đụng phải sư tử cái rồi _ Di cười

Dương đứng người trước câu của Di , Sư tử sao ?? Không lẽ cô hung dữ đến vậy sao ?? Thoáng chút Dương cười , 1 nụ cười vui vẻ , Dương lắc đầu cười nhìn về hướng đi của cô , rồi anh quay lại với sắc mặt lạnh lùng ban đầu ... Anh ném cho đám con gái bu quanh anh nãy giờ 1 đôi mắt lạnh lùng ám áp khiến cả bọn đơ người trước khi đi (chưa chết là may ^^) ... Bước vài bước rồi môi anh mấp máy : ” Trương Hoàng Ngọc My , thú vị nhỉ ”

Anh bỏ ra xe mà Lâm và Tuấn đã đợi khi nãy , rồi xe chạy đi mất hút trước tiếng la hét của bọn con gái mê trai ở trường ... Từ xa xa xa , có ai đó đã nhìn thấy tất cả , khoé môi nhếch lên nụ cười nửa miệng ...

7. Chương 7 : Chia Tay

- Anh muốn em xem chuyện này ??_ Minh nhìn Vũ

Thì ra là khi này , thấy cô bị bọn FC ức hiếp , Minh cũng tính đi ra bảo vệ cô nhưng Vũ cản lại , Vũ muốn Minh nhận ra điều kì lạ với The Prince và cô gái họ thích .. Đúng như Vũ đoán , không Tuấn thì Dương cũng ra mặt giúp cô , có lẽ là The Prince có cảm tình với cô rồi ...

- Em thấy sao ?_ Vũ

- Cũng kì lạ , sao Dương lại cứu em ấy ?_ Minh thắc mắc

- Ừm , mai My dọn đến The Prince ở theo lệnh phạt của The Prince đấy _ Vũ

- Sao ?? Đùa à???_ Minh bất ngờ

- Không phải , là thật _ Vũ khẳng định trong lòng thoáng chút buồn

- The Prince làm sao đem 1 cô gái về nhà mà không bị báo chí nói này nói nọ .. Họ chấp nhận sao ?_ Minh

- Anh không biết , nhưng trực giác cho anh biết , My đang rơi vào hang cọp đấy _ Vũ

- Hang cọp ? Ý anh nói là 3 đứa trong The Prince sẽ hại cô ấy ?_ Minh

- Không , họ sẽ không làm gì My đâu . Nhưng những FC của họ thì sao ? Bọn FC của ca sĩ gặp mấy lần anh em ta , lỡ có chuyện gì thì làm sao ??? _ Vũ ngập ngừng - Nhưng anh sẽ luôn theo dõi My _ Vũ

- Ừm , em sẽ luôn theo dõi cùng anh .Chỉ cần mà cô ấy gặp chuyện gì , em sẽ đối đầu với The Prince _ Minh buồn bã nói ...

- Còn 1 chuyện nữa _ Vũ

- Sao ??? _ Minh

- Em nên công bố chia tay My đi _ Vũ

- Tại sao ??_ Minh thắc mắc , khó hiểu nhìn anh mình

- Em muốn cô ấy bị người ta nói đang cặp với nhị thiếu gia IL lại đến nhà The Prince cửa cấm ca sĩ sao ???_ Vũ

- À , em hiểu rồi , cảm ơn anh nhắc _ Minh - Nhưng em sẽ cảnh cáo thẳng thừng với bọn Fc , em sẽ bảo vệ cô ấy với tư cách là bạn _ Minh cười

Vũ nhìn Minh , Minh đang buồn , Vũ cũng buồn không kém . Vũ & Minh thẫn thờ quay lưng trở về lớp với tâm trạng chẳng vui tí nào ...

Về phía Ngọc My , Di đỡ cô đi ra phía nhà vệ sinh .. Thấy tay cô càng lúc càng sưng tấy lên nên lo lắng , nhìn vào gương mặt vô cảm xúc kia làm Di tức giận . Bị như vậy mà bảo là không sao ...

- Không còn cảm giác nữa sao ?_ Di nhìn cô

- Sao ... sao cậu biết _ Ngọc My cúi mặt , đã nói dối để Di không lo lắng rồi giờ Di lại biết

- Dễ thôi , lúc nãy tớ đánh vào tay cậu , cậu không phản ứng là biết rồi _ Di nhìn cô vẻ mặt cũng giận

- Tớ xin lỗi _ Cô lí nhí

- Haizz , tay thế này chắc ngậm bút viết quá à _ Di nhìn Cô thở dài

- Viết bài giùm đi bạn thân yêu _ Cô nũng nịu

- Ok , với 1 điều kiện , hứa trước _ Di

- Ok nói đi _ Ngọc My cười

- Đơn giản lắm , khi về The Prince hãy xin chữ kí của 3 anh ấy giùm tớ ... _ Di ngượng ngùng
- Cậu biết mình đến The Prince ở sao ??_ cô nhìn Di
- Là Vũ nói _ Di - Đừng trách anh ấy
- Anh ta quả thật nhiều chuyện mà _ Cô
- Thôi đi vào Y tế rồi về lớp _ Di đưa cô đến phòng y tế rồi về lớp ...

Đến lớp thì một sự ngạc nhiên đến tột độ ... Tiến...Tiến Minh đang hôn 1 cô gái lớp 10 , mà lại là con bé khi này đụng trúng cô nữa chứ ... Thiệt tình chứ , Di ngạc nhiên nhưng cô vẫn không quan tâm mặc dù hơi ngạc nhiên ... Di biết cô giả làm bạn gái Tiến Minh để yên ổn trước bọn Fc nhưng sao Di thấy cảnh này , Di thương cô quá .. Không phải nói , thời gian qua , những lúc gần gũi vui chơi , cô đã có cảm tình với Minh rồi nhưng cũng chỉ mới bắt đầu thôi , cũng chỉ là thoáng qua ... My không quan tâm trước mặt là chuyện gì , cô nắm tay Di vào thẳng lớp . Nhưng Di đẩy cô sang 1 bên , Di đi thẳng về phía Minh ... Minh biết có người nên ngừng việc hôn cô bé này lại ...

- Anh Sao anh lại ???_ Di
- Ô ... tôi làm sao nào ??- Minh giả ngây - À , anh xin lỗi _ Minh nhìn Ngọc My
- Trơ trên _ Di cười
- Cô dám nói tôi trơ trên , cô có tư cách gì ?_ Minh tức
- Bạn của bạn gái anh , nhưng chắc có lẽ , bạn gái anh đã là cô gái này rồi _ Di nhìn con nhỏ đó cười - Vui nhỉ _ Di
- Ngọc My , anh xin lỗi _ Minh giả vờ - Nhưng anh yêu cô bé ấy _ Minh
- Ô , tôi nào chia cắt 2 người . Hihi , tôi và anh từ nay xem như chưa từng quen biết là được rồi , chúc 2 người hạnh phúc _ Ngọc My vừa nói vừa cười , gương mặt chẳng chút buồn nhưng trong lòng thì nặng nề hơn . Khi cô vừa nhận định được tình cảm của mình thì Minh lại muốn như thế này . Chỉ mới là thoáng qua nhưng Minh đã vô tình đẩy cô ra xa hơn . Cô cười rồi đi vào lớp rất tự nhiên ..Di nhìn cô chưa xót , Di đi đến cạnh Minh thầm nói
- Anh đã đẩy người sắp cho anh cơ hội đi xa - Di nói nhỏ - Hôm nay , Nguyễn Tiến Minh & Trương Hoàng Ngọc My xem như chưa từng quen biết , không được dính dáng đến nhau nữa - Bỗng nhiên Di hét lớn lên - Anh sẽ hối hận Tiến Minh à - Cô lại thì thầm đi về phía cửa lớp mà hét:

- Từ ngày hôm nay , Tiến Minh sẽ không bảo vệ Ngọc My nữa , nên mọi người cứ chăm sóc cậu ấy , nhưng tôi nói cho biết trước ,chỉ cần cậu ấy mất 1 cọng tóc , hay vó bất kì vết thương nào thì xem như cũng đụng đến Phạm Hoàng gia tôi. Các người liệu hồn lấy ...

Di cười cười đi về phía Ngọc My . Bọn Fc nghe lời Di nói mà thoáng rùng mình , Phạm Hoàng gia đã vươn lên nắm lấy vị trí thứ 3 của thế giới sau tập đoàn IL và tập đoàn bí ẩn nào đó ... Ai dám đụng tới Di xem như chán sống rồi .. Nên chẳng ai nuôi ý định chăm sóc cô ... Minh đứng phía ngoài như chết chân tại chỗ , cô gái lớp 10 ấy thoáng ngượng ngùng , đột nhiên khi thấy Di và My đi lên anh lại nắm tay cô , ôm cô rồi hôn cô ... Con bé đó quay đi trong lòng vui sướng nghĩ là Minh đã yêu cô bé (Ảo tưởng ==) Minh nhớ lại lời Di nói

” Sắp cho cơ hội là sao ” ???

Không lẽ My yêu anh ?? Hay là do Di nói đại ??? Thôi dù gì cũng xong rồi , anh quay đi , trong lòng buồn đến tột cùng , môi mấp máy :” Anh xin lỗi em My à , anh yêu em ”

Ngày hôm đó trôi qua thật nặng nề đối với cả 2 , một người thích cô từ lâu đang chờ đợi câu trả lời , một người đã có câu trả lời định là một thời gian xác định kĩ càng hơn rồi nói nhưng lại không ngờ người đang đợi câu trả lời , lại từ chối câu trả lời ấy ... Có lẽ do số phận thôi , Anh nói yêu con bé ấy thì làm sao cô cần được ??? Nhưng sao cô cũng không có ý định cần nữa mà lại có dự định giúp đỡ cả 2 người ... Ngày dài dài trôi qua với những suy nghĩ nặng nề với mọi người .. Vũ đã đánh Minh khi thấy Minh dùng cách đó để chia tay My ... Vũ tức giận khi thấy em hành động không biết suy nghĩ . Sau một hồi cãi vã , Minh cũng như

thức tỉnh , anh đã sai rồi , suy nghĩ quá nông cạn khi lại chia tay bằng cách ấy . Có lẽ chính anh đã đẩy cô rời xa anh mãi mãi.....

6:Am

Sương sớm đang hoà quyện vào không khí để như làm đà cho ánh nắng lên ngôi từ từ Không khí buổi sáng thật mát mẻ , gió thổi thoang thoang vào mang chút cái se lạnh tối qua theo cùng ... Hôm nay , My dự định đến trường sớm , sau một đêm suy nghĩ , cô đã khẳng định rằng thực sự không hề yêu Minh , cô hít thở lấy lại bình tĩnh để xua tan suy nghĩ của quá khứ . Cô đã từng thích Minh chỉ thoáng qua thôi nhưng Minh lại không nắm lấy được cơ hội nên đây sẽ là số phận của cả hai ...

Hôm nay , cô phải rời khỏi căn nhà mà Cô sống suốt thời gian qua , bao nhiêu kỉ niệm cùng bố mẹ nuôi của cô đều chất chứa tại đây . Cô đã thu dọn hành lí , cũng gọn gàng là 1 chiếc vali to bự . Cô định mang vào lớp rồi đến giờ về sẽ dọn đi luôn nhưng chẳng biết phải cất cô ở đâu trong trường cho phải nữa . ..

Đang phân vân suy nghĩ , thì nghe tiếng xe hơi dừng lại ...

< kết="” ,="” cách="”>>>

Ngọc My bất giác quay lại , nghĩ là Tuấn lại đến thăm nhưng không phải , là người cô chưa biết phải đối diện thế nào ... Cô cúi mặt xuống

- Ngọc My , chào em __ Minh

-_ Cô im lặng

- Em dọn đi đâu sao ? Có cần anh giúp em không ?__ Minh cười

-_ Im lặng tiếp

- Em vẫn còn giận anh sao ? Minh không quen nhau , không thể làm bạn bè à ?__ Minh nhăn mặt , trong lòng buồn vô cùng .

- Tôi nào dám giận Nhị thiếu gia , đã nói chưa từng quen biết mà , làm sao làm bạn bè __ cô bình thản

- Em đi ăn với anh , anh có chuyện muốn nói __ Minh tức giận kéo tay cô đi .

- Ááááá__ Cô nhú mồm , Minh vừa nắm vào cánh tay bị thương của cô ..

- Anh .. anh xin lỗi __ Minh rồi

- Không sao thưa thiếu gia , xin lỗi , tôi không quen anh , xin anh nhường đường __ Cô lách sang một bên kéo vali đi thẳng chẳng thèm ngoái lại nhìn Minh lấy 1 lần . Minh đứng chôn chân ngay tại đó . Anh khẽ cười , nhưng một giọt nước gì đó lại rơi xuống là mưa chẳng ??? Không , không phải , là nước mắt , Minh Minh đã khóc. Khóc vì cô sao ?? Anh cảm thấy hối hận về việc làm quá đáng của anh hôm qua , nhờ việc ấy từ nay anh sẽ mất đi người con gái anh thích và cả 1 người bạn nữa ... Minh vẫn đứng đó nhìn theo bóng dáng cô gái đang kéo vali qua đường , cô vẫn thong thả , ung dung đi tiếp ... Anh khẽ cười tiếp , nụ cười hận thù , hận thù chính bản thân mình đã đẩy cô ấy đi xa ...

” Em hãy sống tốt nhé , anh yêu em ”

(Góp ý nhaz m.n)

8. Chương 8 : Hình Ảnh Thoáng Qua

Vóc dáng nhỏ bé của My đang kéo vali bước dài trên con đường thênh thang , chân cô cứ đi , cứ bước mãi mà chẳng biết là đi đâu ...

< bíp=“” bíp=“”>>>

< bíp=“” bíp=“”>>>

Tiếng còi xe vang lên chói tai , cô bực bội quay về phía tiếng còi phát ra ... Cô nhú mào , người con trai trên xe bước xuống , chạy về phía cô nở nụ cười nhưng đáp lại là ánh nhìn vô cảm xúc của cô .

- Em đi đâu thế ?

9. Chương 9 : Giấc Mơ Đầu Tiên

Di cùng My và The Prince đi ra xe , tụi fan The Prince trong trường chạy ầm ầm như sập đất bao vây chúng cô ... Di và cô bị kẹt giữa đám đông ... Chen chúc mãi cũng không thoát ra được .. Đông quá , chen mãi cô ngột , khó chịu ... Di cũng chẳng khác gì My , nhưng may thay có 1 bàn tay nắm lấy tay cô kéo cô ra , nhân tiện cô cũng nắm tay Di kéo Di ra khỏi bọn FC Định xem xem là ai đã kéo cô ra , nhưng trước mắt cô là Minh Lâm ... Lâm đã cài trang trước Dương & Tuấn nên chẳng bị bao vây . Ngọc My nhìn anh khó hiểu quên mất việc đi tìm ân nhân 20p sau đám đông mới giải tán , cô nhìn Tuấn & Dương vụt vụt thoát khỏi cảnh ấy liền cười khoái chí ... Ai bảo nổi tiếng chỉ để như vậy Dương , Tuấn liếc cô , rồi cô im bặt , và sau đó mọi người đến Lucky ăn trưa ...

1 Bàn 5 người , với những món ăn vô cùng sang trọng và đắt tiền ... Ngọc My nhìn mà hoa cả mắt , đúng là ca sĩ , tiểu thư có khác ... Ngọc My ăn ít , và xuyên suốt buổi cứ im lặng ... Mọi người còn lại cũng thế ... Mãi một lúc Tuấn mới lên tiếng phá vỡ bầu không khí này

- Mv , mọi người làm bài gì ?

- Chưa biết , nữ chính chưa tìm được __ Dương nhìn Lâm

- Ừm , mà nói chứ Mv này cũng chỉ làm cho anh Lâm thôi ... Quay để phát đĩa ấy mà __ Tuấn

- Ừm , anh Lâm định chọn ai ? __ Dương

- Chọn rồi nhưng cô ta không đồng ý __ Lâm nhìn Cô , cô giật mình

- Anh đang nói tôi à ? __ cô giả ngây

- Ừm , chuyện MV em giúp tụi anh với __ Tuấn năn nỉ

- Có thể cho thời gian suy nghĩ không ? __ cô

- Được , 2 tuần , em suy nghĩ cho kĩ nhé __ Tuấn cười

Di nhìn My im lặng , Di ghen tị với cô . Tại sao cô lại quen biết ca sĩ , sắp tới còn dọn đến đó nữa chứ ? Sao Ngọc My sướng thế ? Di ước hoài mà chẳng được , hôm nay nhờ cô mà Di đã có phước ngồi ăn với ca sĩ ... Di suy nghĩ mông lung gì đó , Ngọc My hươ hươ tay trước mặt Di rồi cốc vào đầu cô 1 cái

- Suy nghĩ về hoàng tử nào vậy ?? __ Nó - Tuấn , Dương hay Lâm __ Cô trêu Di

- Có đâu , mà nè sắp tới cậu dọn đến ở cùng họ làm sao tớ kìm cậu được ? __ Di

- Ờ ha __ Cô xoay sang The Prince - Nè , có thể cho Di đến tìm tôi tại căn hộ được không ? __ Cô

- Nếu tôi nói không thì sao ?? __ Dương nhìn cô cười thích thú

- Thì thôi , Di và tôi gặp ở quán cafe bệt vậy __ Cô bủi môi

- Được , ăn lẹ rồi về , chúng tôi không có thời gian ở đây nói chuyện phím __ Lâm lên tiếng . Cô & mọi người im bặt .

” Sao kì vậy ta , rõ ràng anh ấy tốt lắm mà . Sao trước mặt mọi người cứ tỏ ra lạnh nhạt đến thế ? Không lẽ có chuyện gì sao ? Mà còn nữa , dùng gì họ cũng lớn tuổi hơn mình kêu như vậy có được không ?? Tôi với anh à ??? ” _ Ngọc Mysuy nghĩ .

Kết thúc buổi ăn , Di tạm biệt Ngọc My , cô cùng đi về căn hộ chung của The Prince ...

Đây là ngôi nhà dạng dạng như gỗ nhưng không phải , màu nâu sáng bóng toát lên vẻ đẹp của ngôi nhà .. Ngôi nhà cũng vừa đủ cho khoảng 5 người ở ... Vừa bước vào trong , Ngọc My được Dương đưa cho 1 bản thảo . Cô nhìn tờ giấy mà nhũn mày ...

[[[QUI TẮC CỦA CĂN HỘ

1/ XƯNG HÔ THEO TÊN RIÊNG :

- LÂM (VIN) , DƯƠNG (KEN) , TUẤN (TOM)

2/ KHÔNG ĐƯỢC RA NGOÀI TRƯỚC 5H VÀ VỀ SAU 22H

3/ KHÔNG ĐƯỢC TUỖ TIỆN VÀO PHÒNG CỦA THE PRINCE

4/ KHÔNG ĐƯỢC CHẠM VÀO ĐỒ ĐẠC TẠI CĂN HỘ

5/ CÓ ĐI Đâu PHẢI THÔNG BÁO CHO QUẢN LÝ CỦA 1 TRONG 3 ANH

6/ KHÔNG ĐƯỢC NÓI CHUYỆN ỒN ÆO KHI 3 ANH ĐANG LUYỆN TẬP

7/ PHẢI DẬY TRƯỚC 6H ĐỂ CHUẨN BỊ ĐỒ ĂN SÁNG

8/ LAU QUÉT DỌN NHÀ VÀO MỖI CHỦ NHẬT

9/ MUỐN ĐI RA NGOÀI PHẢI ĐI BẰNG XE KHÁC , KHÔNG ĐƯỢC ĐI CÙNG XE VỚI CÁC ANH KHI CÁC ANH ĐANG BẬN

10/ CẤM TUYỆT ĐỐI KHÔNG ĐƯỢC LÊN PHÒNG NHẠC

NẾU VI PHẠM SẼ MỜI ĐI]]] _ Nó vừa đọc vừa cười nham hiểm

- Cô đừng tìm cách mà vi phạm 10 điều sau đây _ Hẳn như đọc được ý nghĩ của cô.

- Tôi nào có _ Ngọc My yếu xìu , mới đây định nghĩ cách vi phạm để thoát khỏi đây nhưng mà hơi khó rồi ...

- Ừm , nên như vậy đi _ Minh Lâm

- À , mà giờ tôi làm gì ? _ Ngọc My - Mà hình như tui làm osin ấy người phải không? _ Cô nhìn The Prince

- Không hẳn là vậy _ Dương

- Haizz , giờ xin phép , tôi hơi mệt cho tôi hỏi căn phòng của tôi ở đâu ạ ?? Còn vali nữa ?? _ Ngọc My ngó quanh

- Phòng em cạnh phòng anh Lâm ấy , vali của em anh chuyển lên đó rồi . Em nghỉ ngơi cho lại sức , chiều còn đi học nữa đấy _ Tuấn dịu dàng

- À .. cảm ơn Vin & Tom rất nhiều _ Cô cười tươi - Xin phép lui cung nhazz _ Ngọc My hí hửng đi lên phòng nằm xuống ngủ 1 giấc . Cô mệt mỏi quá nhiều , đủ thứ chuyện xoay quanh cuộc sống của cô , có một cái gì đó cứ lúc ẩn lúc hiện lên trong đầu cô . Nhưng chẳng biết đó là gì ..

Trong lúc mơ màng , cô thấy mình đang trong 1 căn phòng tối tăm không có được miếng ánh sáng nào len lỏi qua ...

- Đây là đâu ?? _ Ngọc My cứ đi thẳng mà chẳng biết là đi về đâu

- Ngọc My , Ngọc My _ Có ai đó gọi tên cô , cô cứ xoay quanh tìm kiếm nhưng vô dụng ...

- Cho hỏi , ai gọi tên tôi vậy ?? _ Cô

- Ngọc My , Ngọc My , cháu còn nhớ ta chứ ??_ Một người đàn ông dáng vẻ già từ xa đi tới ..

- Ông ngoại _ Ngọc My hét lên chạy đến ôm ông Hạnh phúc như vỡ oà , Ông ngoại và cả nhà cô chết năm cô tròn 7 tuổi Thấm thoát đã 10 năm nhưng cô chưa bao giờ quên được cái chuyện năm ấy ... Cứ luẩn quẩn trong đầu cô miết ..

- Cháu gái , cháu khoẻ chứ ? Bố mẹ khoẻ không ??_ Ông ngoại

- Ủa , không phải bố mẹ cháu và anh Hải cả ông Nội nữa đều đi theo ông sao ??_ Cô thắc mắc

- À , ừm _ Ông ngoại cô gật gù cho qua ...

- Cháu phải sống tốt nhé , sau này cháu sẽ có lại tình thương của gia đình _ Ông ngoại xoa đầu cô

- Dạ ?? Tình thương từ bố mẹ nuôi sao ?_ Cô hỏi ông

- Ta không biết , nhanh thôi , cháu của ta hãy chờ đợi nhé . Ông đi đây , tạm biệt cháu _ Ông ngoại tạm biệt cô rồi hình ảnh của ông tan dần trong không khí .. Ngọc My kêu mãi nhưng không được , gọi trong vô vọng càng khiến cô buồn hơn ... Cô ngồi thụp xuống , khóc nức nở ... Bỗng nhiên từ đâu ra xung quanh toàn là cây cối , cỏ xanh , hoa lá , chẳng còn ở trong phòng tối tăm lúc này nữa

- Hức. hức ...huhu ...hức hức _ 1 tiếng bé nhỏ khóc lóc

- My , đừng khóc nữa , anh sẽ làm lại cái khác cho em , còn giờ chân em trầy rồi , súc thuốc thôi _ 1 cậu nhóc

- Anh Hải ơi , em đau chân lắm , con điều của em .. huhu .. anh lấy lại cho em đi ... huhu .. không chịu đâu _ Cô bé

- Được , được , anh sẽ lấy lại , bé ngoan ngồi đây nhé _ Cậu nhóc chạy theo điều để mong là nắm lại được sợi dây con điều . Mặc dù biết là không lấy được nhưng cũng phải chiều cô bé và chạy theo làm cậu nhóc té đập đầu chảy máu (@@)

- Anh Hải , Anh Hải em xin lỗi , anh không sao chứ ?? Máu đâu ra mà nhiều vậy nè _ Cô bé hoảng hốt hét toáng lên- Ba ơi , mẹ ơi , máu ...

Mọi người nghe cô bé gọi nên chạy ra xem xét rồi đưa cậu nhóc đi bệnh viện kiểm tra ... Sau khi về trán cậu bé bị băng lại , còn cô bé bị mắng té tát , cô bé cảm thấy rất có lỗi với cậu bé nên quyết định đi xin lỗi . Thấy cậu bé ngồi ngoài chiếc xích đu , cô bé bước lại gần

- Anh Hải , Em .. em xin lỗi _ Cô bé lí nhí

- Không sao đâu , em ngồi đi _ Cậu bé cười tươi kéo tay cô bé ngồi cạnh mình

- Đáng ra em không nên kêu anh lấy lại con điều... hứchức...em xin lỗi ... anh đau lắm phải không .. hứchức.. tại em ... tất cả là tại em ..._ Cô bé cứ thế mà khóc . Cậu bé xoa đầu cô bé rồi ôm cô bé vào lòng ...

- Em gái ngốc, anh không sao rồi , em nín đi _ Cậu bé

- Hức... dạ _ Nó

- Anh ơi , mình đi ăn kem nhaz _ Cô bé nói thêm , lau nước mắt rồi cười ...

- Ừm , đi thôi _ Cậu bé nói rồi buông cô bé ra nắm tay cô bé rồi đi ăn kem ..Hai cô cậu bé cứ thế , cứ đi cho đến nơi .

Trên đường không ngừng nói chuyện cười đùa , ai nhìn vào cứ nghĩ là tình yêu trẻ thơ không nhưng ai biết được đó chính là hai anh em ... Và cậu nhóc lúc ấy không ai khác chính là " Trương Hoàng Mạnh Hải "- anh trai Ngọc My cô đã mơ thấy anh cô và cô đang chơi đùa cùng anh ... Khoé mắt Ngọc My đang nhắm mắt nhưng vẫn có nước đọng lại .. Ngọc My nhớ gia đình cô , anh cô . Tại sao gia đình cô lại bỏ cô đi ? Để cô lại nơi này cô đơn một mình .Ông Ngoại cô nói cô sẽ nhận được tình thương từ gia đình là sao ?? Không phải cô có tình thương của bố mẹ nuôi rồi sao ? Chẳng lẽ sắp có thêm ba mẹ nuôi nữa ?? Sao số phận của cô lại ra nông nổi này , đến khi nào cô mới nhận được hạnh phúc từ cuộc sống ?

(GÓP Ý NHAZZ M.N)

10. Chương 10 : Tại Sao Lại Cười Vì Cô ?

Ánh nắng gay gắt , khí hậu oi bức khiến cho người ta mệt mỏi khó chịu .. Từng giọt mồ hôi nhễ nhại trên trán những người bình thường . Mấy ai thấy được từng giọt mồ hôi đó trên trán của những người nổi tiếng ... Nhưng không thấy không nghĩa là không có . Ca sĩ cũng như người bình thường cũng vất vả kiếm tiền làm lụng như bao người bình thường khác ... Chỉ có điều , ca sĩ ít thời gian nghỉ ngơi hơn mọi người bình thường . Họ chạy xô khắp mọi nơi , chịu đựng khí hậu thay đổi liên tục đó cũng là sự vất vả trong công việc làm ca sĩ . Nói cho đúng thì làm người bình thường hơn là làm ca sĩ . Nhưng làm ca sĩ cũng có cái hay của nó . Làm ca sĩ như đóng góp tiếng hát của mình hoà vào âm nhạc cuộc sống góp phần tô đẹp thêm cuộc sống hằng ngày

14:PM

Ngọc My tỉnh dậy sau giấc mộng về gia đình , cô làm VSCN rồi chuẩn bị cặp vở đi ra khỏi phòng ... Vừa bước ra cửa thì thấy Tuấn & Dương đi tới . Phòng của Tuấn & Dương đối diện phòng cô và Lâm .

- Em đi đâu vậy ?? _ Tuấn

- Đi học _ Cô khoá cửa phòng cẩn thận rồi quay sang

- Chúng tôi đang bận , vậy nên .._ Dương chưa kịp dứt câu thì cô chen ngang

- Tôi hiểu ý anh , nhưng tôi chẳng có ý định đi xe của các anh , tôi đi căng hải cho lẹ . Xe của các anh tốt nhất ồm nó mà ngủ luôn đi _ Cô

- Cô ... _ Dương cứng họng

- Thôi , bái bai _ Nó nói rồi cầm cặp tiến thẳng xuống dưới nhà

- Minh Tuấn , căng hải là xe gì vậy ??_ Dương nhớ lại lời cô

- Đổi dấu và đọc ngược lại _ Tuấn cười rồi mở cửa vào phòng

- Căng hải ... Căng Hai... Hai Căng _ Dương đứng lăm bầm cúi cùng cũng hiểu . Dương bất giác nở nụ cười .. Ánh mắt nhìn theo hướng lúc này cô bé đi , rồi quay vào phòng : ” Căng hải , hai căng hay lăm Ngọc My ”

Ngọc My rời khỏi căn hộ , bước 1 mình trên con đường dài .. Tai đeo phone , môi mấp máy theo lời bài hát trong điện thoại , ánh mắt nhìn đi xa xăm đâu đó .. Bỗng nhiên có một chiếc xe chạy đến đậu cạnh bên chỗ cô đi .. Cô nghĩ là không liên quan đến mình nên bước tiếp ...

- Ngọc My _ Chàng trai bước từ xe xuống

- Ai gọi tôi vậy ? _ Cô quay lại hết sức bất ngờ - Anh Lê...m ... Anh Vin đi đâu đây ?_ Lâm đứng trước mặt cô

- Cô đi đâu thế ? Cho tôi đi cùng với cô được không ?_ Anh

- Sao ?_ My tròn mắt nhìn Lâm... Chưa kịp trả lời anh đã nói quản lí chạy xe về nhà , không quên lấy dụng cụ cải trang rồi quay ra với cô ...

Con đường lúc này cô đi giờ có thêm hình bóng của anh nữa ...Sự im lặng đeo đuổi không rời.. Cuối cùng cũng chịu ...

- Sao anh / cô tới đây _ Đồng thanh rồi lại im lặng

- Cô/ anh nói trước đi __ Đồng thanh tập 2 , cả hai nhìn nhau rồi im lặng .. cô hít một hơi thật sâu mới cất tiếng

- H...m...mmm...mm. Tôi nói trước __ Cô bất ngờ - Không phải đang bận à ?

- À , tôi được giải lao , nên tính đi dạo thì gặp cô __ Anh

- À , ừm , tôi đi học __ Cô

- Ừm __ Anh

- Đi chung với tôi , anh không sợ phóng viên thấy à ?? __ Cô

- Không . Mà sao cô lại sợ họ đến vậy ? __ Anh

- Vì tôi không thích vướng vào scandal không đáng có , với lại chuyện riêng tư không muốn lòi ra ngoài __ Cô

- Ừm , tôi thì quen rồi . Mà giờ định đi đâu ? Mới có 14h20p à ? __ Anh nhìn đồng hồ trên tay

- Đi ăn kem , anh đi không ?? __ Cô

- Ok __ Lâm

- Vậy đi thôi , tới quán Mouse __ Cô nói rồi tung tăng nhảy chân sáo về phía trước.

Lâm nhìn theo My bất giác nở nụ cười chết người ấy ... Rùng mình lại , sao anh lại cười ? Hai lần đều cười vì cô ? Nhiều người đã dùng tiền để mua nụ cười hiểm hoi này mà vẫn không được nhưng mà cô không tốn tiền vẫn được ... @@

My và Lâm vào trong quán Mouse , đây là quán kem ngon nhất mà cô và Di thường hay đến , với lại cũng đối diện trường cô ... Cô và anh ngồi đối diện trên chiếc bàn nhỏ , chị phục vụ đem menu ra cho cô xem ...

- Anh ăn gì ?? __ Ngọc My hỏi anh nhưng chẳng liếc nhìn anh mà đắm chìm vào cái menu @@

- Gì cũng được , cô chọn đi __ Anh

- Ok , anh nói đầy nhé , ăn không hết thì trả tiền đầy __ Cô cười nham hiểm nhìn anh rồi quay lại với chị phục vụ

- Chị lấy cho em kem dâu , sôcôla , vani cốt , bánh ngọt dâu phết sôcôla , cupcake và ly cappuchino sôcôla mỗi món 2 phần __ Cô nói rồi cười tủm tỉm nhìn anh .. Lâm chỉ biết tròn mắt nhìn cô , trời ạ ăn như chưa từng được ăn vậy ??

- Cho tôi hỏi chút __ Anh

- Hỏi đi __ Cô

- Cô là heo hay sao mà ăn nhiều vậy ?? __ Anh

- Vậy là ít rồi đấy __ Cô cười . Anh lắc đầu bó tay với cô

10p sau , những món cô kêu đều được dọn ra đầy bàn ... Ngọc My thì cười hí hửng cầm muỗng lên nhâm nhi từ ly này sang ly khác... 10p sau nữa , phần ăn của cô hết sạch , anh nhìn cô tròn mắt thêm lần nữa . My nhìn anh khẽ cười . Bây giờ cả 10p anh chỉ ăn được mỗi ly kem sôcôla , bánh ngọt và cupcake ... Trong khi cô hoàn thành hết phần ăn đó ...

- Tôi chịu thua , tui sẽ trả tiền phần này __ Minh Lâm gơ tay đầu hàng ...

- Hahahaha hihhi ... Đùa thôi , tôi mời nên tôi sẽ trả , nhiệm vụ của anh là ăn hết đồng này .. thôi tạm biệt __ Ngọc My cười khoái chí

Nói rồi đi ra quầy tính tiền , nói to nhỏ gì với chị phục vụ , rồi đi thẳng qua phía đối diện - trường học của cô . Lâm nhìn theo bóng dáng của cô , lắc đầu suy nghĩ rồi tiếp tục ăn hết phần của mình .. 20p sau Lâm mới ăn xong , anh đứng dậy định đi ra ngoài thì chị phục vụ gọi lại

- Anh gờ ơi

- Có chuyện gì ? Chưa tính tiền sao ?_ Anh

- À , không , cô bé đó trả tiền rồi . Đây là hai phần cô bé đó dặn trước khi đi là anh về đưa anh đem về cho 2 người còn lại . Cô bé ấy nói thế !_ Chị phục vụ nói lại

- Vâng , cảm ơn chị _ Anh nói rồi đi ra ngoài gọi quản lí mang xe lên ..

- See you again _ Phục vụ

Xe lên đón anh về , anh đem 2 phần kem cô mua về cho Tuấn & Dương rồi đi thẳng lên phòng thu âm ... Đâu đó trong đầu Lâm có một vài hình ảnh xoẹt qua nhanh như chớp rồi lại biến mất với vài ý của lời bài hát . Anh thôi quan tâm nữa , tập trung chuyên tâm sáng tác lời bài hát chuẩn bị cho Mv sắp tới ...

2 Tiếng sau , Ngọc My và Di cùng ra về rồi lại cùng nhau đi mua sắm , đi ăn vì ngày mốt sinh nhật Di nên Di muốn đi mua vài thứ linh tinh . Di kéo cô vào parkson mua giày , quần áo , nữ trang , nước hoa ... pla...pla .. rồi cả hai đi lên tầng trên ăn đồ trong Lotteria

- Di mua cho Di được rồi , mua cho My chi _ Cô thắc mắc , nhìn Di e ngại

- Có sao đâu , ba mẹ Di bảo Di vậy á _ Di

- Ba mẹ Di ??_ Nó thắc mắc ... Ba mẹ Di liên quan gì đến Cô

- À , ba mẹ Di rất thích My nên kêu Di đối xử tốt với My ấy mà _ Di

- Hihi , cho My gửi lời cảm ơn đến ba mẹ Di nhazz _ Cô

- My , Di đưa thiệp cho My nè , My mời mấy anh trong The Prince tới tham dự được không ??_ Di đưa thiệp cho Cô . Chẳng phải là 1 tấm nữa mà là 4 tấm

- Hên xui nhaz , My không hứa trước được _ Cô nhận lấy

- Ủm , cảm ơn , ăn đi rồi về _ Di cười

Ngọc My và Di cùng ngồi ăn cười cười nói nói rôm rã ... Di là người bạn tốt cô quen biết , lúc nào cả hai cũng như chị em .. Nhưng đi bên Di nhiều khi cô mặc cảm , Di là tiểu thư còn cô chỉ là 1 cô gái nghèo nàn ... Nhưng mà may thay Di không xem thường cô như bao người khác , Di vẫn tốt vẫn quan tâm cô , đem thể lực nhà Di ra bảo vệ cô . Nó thật hạnh phúc khi có Di làm bạn

Di cũng thế , đối với Di , Ngọc My rất quan trọng , vừa là 1 người bạn vừa như là 1 người chị ... Ngọc My hoàn toàn trái ngược với bao người nghèo khác , nghèo thì tìm cách tiếp cận lừa gạt , giàu thì nịnh bợ này nọ Nhưng cô , riêng cô thì chẳng nịnh bợ hay tiếp cận gì cả ... Là Di , chính Di tiếp cận để được làm bạn với cô .. Tình bạn giữa hai đứa cứ thế mà phát triển ... Đôi lúc giận hờn không nói chuyện , lúc vui thì cười như con điên Đôi lúc đi quây quọ khắp nơi ... nhưng lúc nào lúc nào cũng bên nhau , buồn thì kể nhau nghe rồi buồn chung , vui cũng kể nhau nghe rồi vui chung ... Tình bạn ấy thật đẹp

(GÓP Ý NHAZ M.N)

11. Chương 11 : Giác Mơ Thứ Hai

19 : PM

Màn đêm buông xuống , trời bắt đầu mưa nặng hạt . Thời tiết đột nhiên lạnh làm con người ta không thể nào nhanh chóng thích ứng ... Ngọc My muốn đi mua quà trước cho Di nên khi này đã bảo Di về nhà trước ...Đi mấy vòng quanh parkson mà vẫn chưa có món nào ưng ý hết . Cũng đúng thôi , nhà Di giàu mà nên thứ gì mà chẳng có ... Đành đi về nhà tay không , suy nghĩ làm quà cho Di sau vậy ... Đang đi thì mưa , người cô ướt sũng , xui xẻo là đi tới đâu cũng chẳng có chỗ trú mưa , vả lại còn quên mang áo mưa theo

mới đau ... Cô cảm thấy và khó chịu, lê từng bước từng bước nặng nề suốt con đường dài thênh thang phía trước .. Mưa ngày 1 nặng hơn , cái lạnh lúc này như được tiếp thêm sức làm lạnh hơn nữa , từ từ thấm đều vào cơ thể cô ... Đi một lúc cô

khó chịu , nhức đầu , choáng ... Bước vài bước lại bị té Đi được một khoảng , cô ngất dưới mưa , ánh mắt cô nhìn đâu đó như muốn kêu giúp đỡ nhưng mà không được , trước lúc cô ngất xỉu , trong đầu cô xuất hiện một loạt hình ảnh rồi nhanh chóng biến mất ... Mưa tầm tã thế này ? Ai sẽ cứu cô ? Liệu cô có bị gì không ?

Cô mơ màng , cô đi đến 1 căn phòng nhỏ . Bên trong toàn là những món đồ chơi của em bé , bao phủ xung quanh là một màu xanh biển tuyệt đẹp , giữa phòng là 1 cô bé & cậu nhóc đang cặm cụi hí hoáy vẽ vào tờ giấy ...

- Anh Hải , anh vẽ gì vậy ?_ Cô bé

- Anh vẽ gia đình mình _ Cậu nhóc

- Vậy sao ?? Anh có vẽ em không ?_ Cô bé

- đương nhiên là ... không rồi _ Cậu bé cười

- Sao anh không vẽ em ??_ Cô bé

- Em xấu xí quá nên anh không vẽ đâu ... lêu lêu ... mà em vẽ gì vậy ?_ Cậu bé

- Hừ , không chơi với hai nữa . Em vẽ cảnh đẹp _ Cô bé

- Cảnh gì ??_ Cậu bé

- Tháp Eiffel Paris _ Cô bé

- Đâu đưa anh coi _ Cậu nhóc lấy tờ giấy cô bé vẽ xem , cậu nhóc tròn mắt nhìn cô bé , tuy nó nghèo nàn không như mẫu nhưng đó là cả 1 tâm huyết của cô bé .. Cậu nhóc xoa đầu cô bé cười

- Vẽ đẹp lắm , sao em lại vẽ tháp Eiffel ?_ Cậu nhóc

- Em ước sau này sẽ được đi Paris đứng ngắm nhìn tháp Eiffel ạ _ Cô bé

- Vậy sao ??_ Cậu nhóc

- Anh Hải ơi , sau này lớn lên anh dẫn em đi Paris nha _ Cô bé

- Ok , nếu em hứa em sẽ học giỏi anh sẽ dẫn em đi _ Cậu nhóc

- Em hứa , anh ơi mình đi ăn kem đi , em thèm quá _ Cô bé ngồi bật dậy đẹp đẽ qua 1 bên xong kéo cậu bé chạy ra khỏi phòng ... Tình cảm anh em giữa cả 2 quá sâu nặng vậy mà ông trời nhẫn tâm cướp mất anh trai yêu quý của Nó

Ngọc Mỹ tỉnh lại sau giấc mộng ấy , ngồi dậy nhưng đầu vẫn còn choáng , đưa tay lên trán thấy bị sốt .. Cô nhìn khắp phòng , căn phòng rất rộng với gam màu nâu sáng như phòng của con trai (phòng con trai mà ^^) ... Cô định bước xuống giường thì có người từ ngoài bước vào ...

- Em tỉnh rồi à ?_ Giọng nói quen thuộc vang lên ... Đập vào mắt cô là hai anh em Tiến Vũ - Tiến Minh

- Xin chào , cho tôi hỏi sao tôi lại ở đây ?_ Cô khó chịu khi gặp anh em Minh

- Em bị ngất giữa đường , may mà anh Vũ chạy ngang qua thấy nên đưa em về , em bị sốt đấy nằm xuống nghỉ ngơi đi _ Minh tiến lại chỗ cô

- À , vâng cảm ơn Đại thiếu gia Tiến Vũ , xin lỗi đã làm phiền hai thiếu gia . Xin phép cho tôi về _ Cô

- Em biết mấy giờ rồi không mà đòi về ?? _ Minh

- Đã là 22h30 rồi _ Vũ nhìn đồng hồ nói

- Sao ??_ Cô chẳng tin là mình nghe gì nữa

- Em đã ngắt khá lâu đây , em nên nghỉ ngơi , mai anh đưa em tới trường __ Minh

- Xin lỗi nhị thiếu gia tôi không muốn làm phiền ngài ạ __ Cô

- Em giận anh sao ??_Minh

- Tôi nào có ?__ Cô

- Anh xin lỗi vì chuyện hôm đó __ Minh

- Xin lỗi , chuyện qua rồi tôi không muốn nghe nhắc lại . À ,xin lỗi thiếu gia cho tôi xin lại điện thoại của mình được không ??_ Cô

- Điện thoại của em bị hư rồi __ Vũ nói như sét đánh ngang tai cô . Trời ạ , ngày đầu tiên mà đã vi phạm nội qui rồi có nước chết ... Nhưng mà cũng may , có thể vi phạm vậy anh sẽ mời đi khỏi căn hộ ... Như thế không phải quá sung sướng sao ...

- Vậy có thể đưa tôi về được không ? __ Muốn thoát khỏi The Prince lắm nhưng mà chẳng hiểu sao lại muốn quay trở về đây ... Có lẽ khi trưa đã thích với cái nệm êm ái ấy rồi , giờ nằm chỗ lạ nên chẳng quen ...

- Không , mai tôi đưa em về , giờ thì ngủ đi __ Vũ , Minh bước ra khỏi phòng ..

Nó nhìn khắp xung quanh rồi nằm xuống chầm mền lại suy nghĩ . Mỵ lo lắng , sợ là mọi người sẽ la mắng cô té tát luôn ... Còn nữa , nếu bị đuổi đi thì đi đâu ? Không lẽ mặt dày tới nhà Di nhờ vả nữa ? Không thể nào được , Di đối xử tốt với cô quá rồi , làm phiền Di quá cũng ngại ... Suy nghĩ tới , suy nghĩ lui cuối cùng cô cũng khép lại dòng suy nghĩ rồi chìm vào giấc ngủ ...

Phía The Prince thì chạy đi kìm cô khắp căn hộ , gọi cho cô thì bị khoá máy .. Mọi người lo lắng vô cùng , nhưng giờ gần 23h rồi cô có thể đi đâu được chứ ?

- Không lẽ qua nhà Di ? __ Tuấn đột nhiên thốt lên

- Di , phải rồi , gọi qua xem sao ?__ Dương

- Ok__ Tuấn không ngại trời tối mà vẫn gọi cho Di hỏi thăm .. Và Di cho biết đã chia tay với cô trước đó rồi nên không biết ... Nghe Tuấn lo lắng cho cô vậy cũng làm Di hồi hộp lo lắng theo

- Cô ta đi đâu được chứ ??_ Dương ngồi xuống ghé mặt nhăn nhó

- Không lẽ định trốn sao ?__ Lâm lên tiếng

- Trốn ? Không thể nào đâu __ Tuấn

< reng="” ...="” reng="”>>>

- Alo ? __ Tuấn

- Cho hỏi phải nhóm nhạc The Prince không ạ ?__ Đầu dây bên kia

- Vâng , có gì không ạ ?__ Tuấn

- Tôi là Tiến Vũ đây , hiện giờ Ngọc My đang ở chỗ tôi __ Vũ

- À , thì ra là vậy , cô ấy có sao không ?__ Tuấn

- Không sao , vì đêm mưa sốt rồi ngắt nên khi tỉnh lại đã là 22h30 rồi , tôi sợ mọi người lo lắng nên thông báo __ Vũ

- Vâng , cảm ơn __ Tuấn

- Xin chào, mai cô ấy sẽ về The Prince sớm , xin lỗi đã làm phiền , tạm biệt , ngủ ngon __ Vũ

- Cảm ơn , ngủ ngon __ Tuấn cúp máy rồi quay sang kể cho Lâm & Dương nghe .

Mọi người thở phào nhẹ được 1 phần rồi nhưng sao trong lòng cả 3 người lại lo lắng cho cô không yên ... Không biết sốt có nặng không ? Sức khỏe đỡ hơn chưa nữa ? Suy nghĩ im lặng 1 lúc rồi họ cũng đi nghỉ

ngôi ... Màn đêm mịch mù bữa vậy khắp bầu trời .. Dư âm cái lạnh của cơn mưa khi nãy làm cho con người ta khi ngủ cảm thấy dễ chịu , thoải mái

4 : AM

Ngọc My vươn vai ngồi dậy mở đèn , rửa mặt , thay bộ đồ ngủ hôm qua được người hầu thay giùm bằng bộ đồ học sinh ướt sũng ngày hôm qua lại , lấy lại cặp rồi rón rén ra khỏi phòng ... Cô ôm cặp bỏ chạy ra ngoài cổng , tìm cách leo rào ra ngoài ... Khi leo ra được ngoài thì tay bị trầy mấy đường , chân cũng không kém ... Leo ra được ngoài , cô bỏ chạy 1 mạch , rồi dừng thở dốc và tiếp tục đi bộ ... Hướng đến căn hộ của The Prince ... Bầu trời vẫn còn y nguyên mãi tối , cái se se lạnh vẫn còn đi kiểu này không khỏi rùng mình ... Đường xá giờ này cũng vắng tanh , chẳng còn tấp nập như buổi chiều ... Nhưng đi thế này khiến người ta cảm thấy dễ chịu ...

Đi được một lúc cuối cùng cũng tới nơi ... Và giờ đã là 5 giờ sáng , My rón rén bước vào như khi nãy rón rén bước ra ... Và chắc là chuyện cô về cũng không ai biết .. Cô đi nhẹ nhẹ lên lầu , nhưng lúc xô vào nhà thì vô tình Lâm đã thấy , Lâm cố tình im lặng trong phòng xem cô định làm gì ... Cô nhẹ nhẹ bước vào phòng , đóng cửa cũng nhẹ sợ phá giấc ngủ của mọi người . Cô vào thay lại bộ đồ đi học khác , chuẩn bị cặp vở , đầu cô cứ ong ong như vậy nhưng cô vẫn cố tỏ ra mạnh mẽ , khoẻ khoắn .. Cô đi xuống nấu bữa sáng ọi người xem như chuộc lỗi .. Nhưng chẳng may vì bước xuống bếp đã gặp Lâm , Lâm đang pha sữa ... Cô cũng tự nhiên tiến lại tủ lạnh lấy trứng ra , Cô định làm món ốp la ọi người ...

- Chào cô _ Lâm mở lời trước , tay vẫn khuấy ly sữa
- À ... à vâng chào anh Vin _ Cô giật mình
- Cô mới ngủ dậy ?_ Anh cố ý hỏi mặc dù anh biết chuyện hôm qua
- À , vâng mới ngủ dậy . _ Cô nghĩ là anh chưa biết cô đến chỗ Vũ thì cũng hay mắc công lại có chuyện nên trả lời đại
- Khoẻ chứ ?_ Anh đem ly sữa ra bàn
- Ý anh là ?_ Cô ngạc nhiên . Sao anh biết cô không khoẻ ?
- Hôm qua , cô đến IL sao ?_ Anh đứng đưng nhìn cô
- O... ơ tôi xin lỗi , tôi không cố ý đến đó , xin lỗi _ Cô cúi mặt xuống
- Ủm , tôi biết , thôi , cô uống sữa đi _ Anh đẩy ly sữa về chỗ cô . Cô tròn mắt nhìn anh
- Anh pha cho tôi sao ? Cám ơn _ Cô cầm ly sữa lên uống hết rồi cười
- Cô không khoẻ nên để đó đi , sáng đi ăn ở ngoài là được _ Anh
- Dạ , tôi xin lỗi , để hôm sau tôi nấu _ Đúng là cô vẫn còn mệt nhưng vẫn cố làm để vui lòng mọi người mà chẳng cần màng đến sức khoẻ của mình.. Gian bếp bỗng nhiên im lặng , anh và cô bốn mắt nhìn nhau đầy ngỡ ngàng ... Sự im lặng luôn bao trùm lấy cả 2 ... Đột nhiên cùng lúc này , trong đầu anh và cô xoẹt qua những hình ảnh rồi lại biến mất trong hư vô ... Hình ảnh đó là gì ?? Sao cứ bám lấy cô và anh như thế ??

(GÓP Ý NHAZZ M.N)

12. Chương 12 : Hành Động Kỳ Lạ , Bóng Dáng Bí Ẩn

- Tay cô bị làm sao thế ?_ Lâm lên tiếng phá vỡ bầu không khí im lặng

- À , không sao , tôi leo rào nên trầy tay á __ My cười
 - Leo rào ?__ anh ngạc nhiên
 - Hihi , tôi muốn về sớm , sợ mọi người lo lắng nên tôi đã leo rào ra khỏi tập đoàn IL__ Cô
 - Cô là nam hay nữ vậy ? Mặc váy mà vẫn leo rào được , làm tay bị thương rồi kìa__ Anh
 - Hihi không sao đâu , vết thương nhỏ thôi à __ Cô cười trừ
 - Ngồi im ở đây __ Anh đứng dậy đi về phía học tử bếp lấy ra hộp sơ cứu vết thương ...
 - Anh Vin làm gì vậy , tay tôi không sao đâu __ Cô rút tay lại khi anh nắm tay cô để thoa thuốc...
 - Tôi bảo cô ngồi im , đưa tay đây . Con gái mà để tay bị thế này thì sao coi được __Anh khó chịu vì thái độ không ngoan ngoãn của cô ...
 - Thôi được rồi để tôi tự thoa , anh làm vậy tôi thấy ngại lắm __ Cô
 - Ừm , mà cũng ngộ , tôi là ca sĩ sao lại quan tâm cô nhỉ ?__ Anh đưa hộp thuốc cho cô .
 - Hihi , ngộ lắm , đây tôi tự thoa cho __ Cô vươn tay lấy hộp thuốc anh đưa nhưng mà...
 - Tôi cũng thấy vui vui __ Lâm nắm lấy tay cô một cách bạo lực (cũng không hẳn) , anh nhẹ nhàng bôi thuốc cho cô , cô chỉ biết ngồi im mà nhìn anh . Đột nhiên lòng cô cảm thấy xao xuyến...
 - Xong rồi __ anh
 - Tôi ... Tôi cảm ơn __ Cô lí nhí rút tay lại , anh nhanh chóng dẹp hộp sơ cứu vào vị trí cũ.
 - Anh Vin cho tôi hỏi , mấy giờ rồi ạ ?__ Cô
 - 5h30p rồi __ Anh nhìn đồng hồ
 - Cảm ơn . Tôi đi tản bộ , anh đi không ?__ Cô tự nhiên hỏi anh rồi thấy hổ. Anh là ca sĩ mà chắc không đi đâu
 - Cũng được __ Anh nói thản nhiên
 - Sao ??__ Cô chẳng tin là mình nghe thấy gì . Hôm nay cô thấy anh kì lạ vô cùng , pha sữa cho cô , thoa thuốc cho cô , đi tản bộ với cô ... Cô mơ chẳng ? Lần đầu được ca sĩ quan tâm tới ?
 - Đi thôi __ Lâm nói rồi bỏ ra ngoài , cô đuổi theo ra ngoài .
- Khi cánh cửa vừa khép lại , cũng là lúc một bóng dáng xuất hiện ở phía cầu thang đang bước dần xuống... Bóng dáng nhìn lướt ra ngoài cửa khẽ mỉm cười nhưng lòng lại đau đớn ... Bóng dáng này là ai ? Sao lại cười mà lòng lại đau đớn...
- [[[Tập đoàn IL]]]
- Thừa thiếu gia , chúng tôi đã tìm kiếm khắp nơi rồi nhưng không thấy ạ __ Quản lí
 - Vô dụng , ra ngoài __ Minh hét lên
 - Em trai làm gì mà hét lên vậy ?__ Vũ từ ngoài đi vào
 - Ngọc My bỏ đi rồi __ Minh nói khuôn mặt rất buồn
 - Đừng buồn nữa , có lẽ như My không muốn dính đến chúng ta nữa . Anh nghĩ em nên quên cô ấy đi __ Vũ
 - Anh ... em không thể __ Minh - Em yêu My đến mức nào anh biết mà , anh cũng vậy thôi __ Minh nói giọng rất buồn
 - Em trai đôi khi yêu ai đó , ta nên chúc người đó hạnh phúc __ Vũ vỗ vai Minh an ủi
 - Em __ Minh im lặng quay ra ngoài chuẩn bị cặp vở đi học. Vũ nhìn theo đứa em trai mình cưng nhất giờ lại ra thế này vì một cô gái. Không phải anh cũng vậy sao ? Vì bức màn vén lên chưa đúng lúc nên anh

cũng đã trút nỗi buồn vào quán bar sao ? Sao lại như thế ? Hai anh em của anh sao lại ra nông nỗi này ?
Tất cả chỉ vì cô - Trương Hoàng Ngọc Mỹ

Lâm & Mỹ bước đi song song dọc trên con đường. Vẫn như thế , sự im lặng cứ bám lấy cả 2 người . Trong đầu cả 2 lại xuất hiện lên 1 loạt hình ảnh nhưng những hình ảnh này ngày một rõ nét hơn nhưng rồi cũng nhanh chóng vào hư không. Thật ra đó là gì ? Sao cứ xoẹt qua xoẹt lại trong đầu .

- Anh Vin này __ Cô đột nhiên mở lời

- Chuyện gì ? __ Anh

- Về chuyện MV , tôi đồng ý __ Cô

- Ừm , cảm ơn __ Anh

- Nhưng ... __ Cô ấp úng

- Sao nữa ? __ anh

- Hi vọng , tôi được đeo mặt nạ suốt Mv __ Cô

Lâm nhúm mày nhìn cô , cô thoáng bối rối nhìn Lâm đầy tội lỗi

- À , hihi , xem như tôi chưa nói gì đi __ cô cười

- Được , dù sao MV này chỉ muốn giới thiệu bài hát mới thôi .Chuyện này không quan trọng __ Lâm

- Cảm ơn anh , thôi về, tôi chuẩn bị đi học __ Cô thở phào nhẹ nhõm , đi về The Prince đem cặp đi học....

[[[Trường Royal]]]

Ngọc Mỹ đi vào trường trong lòng cảm thấy hưng phấn . Đột nhiên vui chưa từng thấy , đầu cứ suy nghĩ vẩn vơ , chân cứ bước , mắt thì nhìn đâu đó không nhìn phía trước và kết quả

- Tôi ... tôi xin lỗi __ Cô ngồi dậy xoa xoa tay

- Sáng sớm mà không nhìn đường sao ? __ Tú tú hét lên

- Xin lỗi __ Cô

- Biến __ Tú

Ngọc Mỹ đi như chạy nhanh khỏi chỗ đó , vào nhà vệ sinh rửa mặt . Lấy lại bình tĩnh rồi cô bước vào lớp... Cô đi thẳng lại bàn ngồi , mặc cho bao ánh mắt khinh bỉ nhìn cô .. Cô vừa ngồi xuống ghế thì bọn con gái thì ào ào nhào tới chỗ cô đập bàn kím chuyện...

- Thứ giẻ rách như mày sao lại có tư cách ngồi đây học bọn tao ? __ 1 con nhỏ lôi cô ra khỏi ghế ngồi

- Phải rồi , giẻ rách , giẻ rách. Mày là thứ môi chài , lẳng lơ , quyến rũ Minh và Vũ cho đã rồi giờ định quyến rũ The Prince sao ?? __ 1 con nhỏ khác cầm sấp hình quăng vào mặt cô . Cô nhìn mấy tấm hình khế nhúm mày , toàn là hình Tuấn ngồi trong nhà cô , nói chuyện với cô. Hình Lâm và cô đi bộ , đi ăn kem ở Mouse.... Rất nhiều hình Cô chỉ biết nhìn mấy tấm hình đó chẳng nói được câu gì..

- Mày nghĩ mày là ai ? Dám dụ dỗ The Prince sao ? Mày quá trèo cao rồi __ 1 con nhỏ khác túm lấy cổ áo Cô

- Vậy mấy người là ai ? Dám đánh tôi ? __ Cô bình tĩnh trả lời

- Mày ... Tội tao là FC The Prince , tội tao có quyền đánh mày , vì mày dụ dỗ họ __ Con nhỏ đó trả lời - tên là Lý Huệ Nhi (con gái chủ tịch Jack đứng thứ 7 TG)

- Đánh Nó đi Nhi , cho cô chừa tội dụ dỗ đàn ông __Con nhỏ khác

- Ừm * bóp * __ 1 cái tát rõ đau bay thẳng vào mặt cô ... Cô chỉ biết cắn răng chịu đựng , sau đó là vài cái tát cảnh cáo cho cô chừa cái tội mà bọn FC cho rằng là cô dụ dỗ The Prince ...

- Haha , nó chẳng nói được rồi kìa . Giẻ rách đúng là giẻ rách. Mà thôi , mày nghĩ với tư cách và nhan sắc có hạn của mày mà có thể dụ dỗ The Prince sao ? Mày suy nghĩ quá nông cạn rồi.__ Huệ Nhi cười

- Xong chưa ? Buông tôi ra được chưa ?__ Mặt cô sưng tấy hằn năm dấu tay rõ rệt.

- Chưa đâu , giẻ rách ra ngoài mà học , mày chẳng có tư cách ở đây __ Nói rồi Huệ Nhi cầm cặp cô vứt ra ngoài lớp học. Cùng lúc đó , 3 bóng dáng bước tới.. Là Di cùng 2 tên vệ sĩ

- Buông Ngọc My ra __ Di gầm lên khiến Huệ Nhi đứng tim..

- Mấy người bị điếc phải không ? __ Di liếc ánh mắt hằn những tia đỏ nhìn Nhi , Nhi buông Nó ra cúi gầm mặt xuống . Di đi thẳng về phía Nhi

* bốp , bốp * Giáng 2 cái tát rõ đau xuống hai má của Nhi

- Tôi đã nói là đừng tới Ngọc My xem như đã đừng tới Ái Di này , các người không nghe sao ??__ Di

- Dạ , tụi em xin lỗi , vì nó là giẻ rách nên không có tư cách học lớp này , tụi em chỉ dạy dỗ nó thôi __ Nhi vẫn ngoan cố

- Dạy dỗ ? Giẻ rách ? Tư cách ?__ Di

- Tụi em xin lỗi __ Nhi lí nhí . Nhi biết đừng tới Di là xong đời rồi

- Từ hôm nay , tôi tuyên bố Trương Hoàng Ngọc My đã đổi tên là Phạm Hoàng Ái My - Chị gái của Phạm Hoàng Ái Di tôi , cũng là tiểu thư Phạm Hoàng gia , ai mà đụng đến My cũng sẽ đụng đến Phạm Hoàng gia , các người liệu hồn . Từ nay hai vệ sĩ kia sẽ đi theo chị , yên tâm __ Di nháy mắt với cô , cô này giờ đờ người . Cô gia nhập vào Phạm Hoàng gia khi nào ? Sao cô lại đổi tên là Phạm Hoàng Ái My ? Di đang làm gì vậy? Đang bảo vệ cô sao ?

Mấy con nhỏ trong lớp im bất quay về chỗ ngồi , cô cũng về chỗ ngồi , Di cũng thế . Nhi nhìn theo cô ánh mắt đầy căm hận.. Nhưng rồi cũng chẳng làm gì được , tập đoàn Phạm Hoàng gia có thể mạnh lắm , Nhi làm sao đấu lại Nhi . Đành ngậm ngùi cho qua , trả thù sau vậy (chưa chắc sau này sẽ trả thù được)

13. Chương 13 : Tiểu Thư Của Phạm Hoàng Gia

Nguyên ngày hôm đó Huệ Nhi cũng chẳng đá động hay kiểm chuyện với Ngọc My nữa. Cô thì thắc mắc vô cùng , và cô nợ Di rất nhiều... Giờ lại để Di đem tập đoàn của ba mẹ Di ra bảo vệ cô nữa . Thật xấu hổ !

Cuối giờ , chưa kịp để cô nói câu gì thì Di đã nắm tay cô đi ra ngoài cùng hai tên vệ sĩ mặc cho bao nhiêu ánh mắt đang dõi theo . Họ nhanh chóng leo lên chiếc xe đen phía trước đã chờ sẵn và phóng vút nhanh

< cách=" ">>>

Di dẫn cô đi thẳng vào trong biệt thự , mặc cho cô kêu than . Di dẫn cô vào phòng khách , ba mẹ Di cũng mỉm cười tươi khi thấy cô , trước mặt ba mẹ Di còn có một sếp hồ sơ gì đó nữa . Có lẽ rất quan trọng . Di kéo cô ngồi xuống ghế ..

- Cháu chào hai bác , Di sao lại kéo mình đến đây __ Ngọc My

- Chúng ta bảo Di dẫn cháu đến là có chuyện muốn nói với cháu __ Mẹ Di ôn tồn nói

- Dạ , là chuyện gì vậy ạ ?__ Cô

- Ngọc My ta báo cho con biết hôm nay chúng ta muốn nhận con làm con gái nuôi __ Mẹ Di

- Sao ạ ?? Cháu không dám nhận . __ Cô mở to mắt nhưng rồi cúi đầu nói

- Sao lại không dám nhận , ta rất thích con , ta nhận con làm con nuôi cũng là lẽ thường tình thôi __ Mẹ Di

- Dạ , cháu biết bác làm như vậy là vì muốn cháu tránh được rắc rối trong trường ạ . Nhưng không cần đâu ạ , sẽ ảnh hưởng đến danh tiếng tập đoàn của 2 bác đấy ạ __ Cô

- Không hề , ta thực sự yêu quý cháu , ta muốn nhận cháu làm con nuôi , cháu và Di sẽ sống cùng nhau . 2 năm nữa cháu sẽ sang nước ngoài cùng bố mẹ kia của cháu . Ta thực sự muốn cháu làm con ta , giấy tờ thủ tục nhận con đã làm xong , chỉ cần cháu kí tên vào là được _ Mẹ Di

- Nhưng Bác có Di là con gái rồi sao lại muốn nhận thêm cháu ? Cháu thực sự không dám nhận _ Cô

- Ta muốn Di có thêm chị , ta lớn tuổi rồi không muốn sinh con nữa , nên đành nhận nuôi thôi . Di nó sống một mình rất buồn , ta hi vọng cháu đồng ý . Ta muốn cả hai đứa đều vui vẻ _ Mẹ Di cười

- Phải rồi , My đồng ý đi , Di muốn My làm chị Di _ Di

- Cháu ...cháu có thể sao ?_ Nó vui mừng khôn xiết

- Có thể chứ , kí vào đi _ Mẹ Di đưa bút cho cô , cô cầm lấy và đặt bút lưỡng lự nhưng rồi cũng kí vào

- Từ nay , con có tên là Phạm Hoàng Ái My , con là tiểu thư của Phạm Hoàng gia ta , ta sẽ cho người chuẩn bị phòng cho con _ Mẹ Di

- Không cần đâu ạ , cháu sẽ ở căn hộ cùng The Prince _ Cô

- Còn xưng cháu sao ? Có nên gọi tiếng ” mẹ ” không ?_ Mẹ Di mỉm cười

- Dạ .. dạ.... M....Mẹ_ Cô vỗ oà lên sung sướng , bố mẹ nuôi của cô sang nước ngoài rồi , mà trong thời gian này cũng chẳng có cuộc gọi hỏi thăm nào . Cô thêm được gọi tiếng mẹ lắm đấy nhưng nào được , bây giờ được rồi , Nó rất vui sướng ...

Mẹ Di chiều theo ý cô , cho Nó về The Prince ở nhưng kể từ hôm nay cô là Phạm Hoàng Ái My con gái của chủ tịch tập đoàn DL , ai đụng đến cô xem như là đắc tội với Phạm Hoàng gia ... Di và cả ba mẹ Di đều vui mừng khi có thêm người con người chị , và hơn ai hết cô có thêm gia đình nữa , niềm vui sướng tột độ ... chẳng lẽ lời ông ngoại cô nói là vậy sao ? Bố mẹ cô là Bố Mẹ Di ??? Cô được cùng gia đình Di đi ăn và cô quay trở về The Prince ngay sau đó ... Cô bước xuống xe không quên nói với bác tài : ” Cháu cảm ơn bác nhiều ạ , bác lái xe cẩn thận ” mỉm cười rồi quay ra . Bác tài nhìn theo cô mãi mãi : ” Ái My tiểu thư thật dễ thương ” rồi ông cho xe chạy đi

Ngọc My hốt hải chạy vào căn hộ với niềm vui sướng còn hiện rõ trên khuôn mặt ... Vừa bước vào trong thì thấy Tuấn đang đeo tạp dề loay hoay dưới bếp . Dương thì đang ôn tròn cái tivi xem ca nhạc ... Còn Lâm thì chẳng thấy bóng dáng đâu .. Cô len lén bỏ đi lên phòng cất cặp thay đồ rồi đi xuống nhà . Nhưng cô nghĩ chắc mọi người không thấy cô nhưng thực sự không phải vậy . Từ khi cô bước vào nhà là có 3 cặp mắt len lén dõi theo rồi , nhưng họ vẫn bất động xem cô làm gì .

Cô thay đồ , quần jeans , áo thun ngắn tay , rồi nhanh chóng đi xuống dưới bếp phụ Tuấn...

- Tuấn , My phụ Tuấn nha_ Cô hí hửng

- Ừm , mà My biết nấu không ?_ Tuấn đang chiên trứng

- Xém biết _ Cô

- Đây , qua đây chiên trứng đi _ Tuấn kéo cô lại phía cái chảo ... Tuấn để cô chiên , Tuấn ra cắt rau củ và kết quả là

- Khét .. khét _ Tuấn hốt hải quay lại khi nghe mùi nồng nặc . Cô thì ho sặc sụa vì ngợp khói... Mặt cô bị dính đồ đen thui , Tuấn nhìn cô mà không nhịn được cười . Nhưng rồi anh nghiêm nghị nhìn cô

- Xin lỗi _ Cô lí nhí cúi đầu

- Trời ạ , có cái trứng cũng chiên không xong . Sao này lấy chồng thì sao ?_ Tuấn tự nhiên phát ra câu đó làm cô đơ người ..

- Sau này hả , ờ thì sau này tính _ Cô đáp

- * lắc đầu * được rồi Tuấn dạy My _ Tuấn nhìn cô, Tuấn bảo cô lại lấy cái chảo khác và trứng khác đặt lên bếp . Tuấn đi ra sau lưng cô đang hai tay nắm lấy hai cánh tay cô như đang ôm cô , Tuấn dùng tay mình nắm tay cô đang cầm muống lớn dùng để chiên , nhẹ nhàng chỉ cô , lật qua lật lại miếng trứng xong rồi tắt

bếp ... Cô không ngại để Tuấn chỉ như thế , càng vui mừng hơn là cô đã biết cách làm trứng chiên.. Nhưng cảnh tượng vừa rồi đã đập vào mắt anh , anh ngó lơ lấy cốc nước rồi đi lên phòng nhạc . Anh đánh đàn bài hát vừa sáng tác sau đó môi lại mấp máy theo lời bài hát ... Đương nhiên , tiếng đàn vang vọng khắp căn hộ . Bài nhạc rất hay , rất sôi nổi . Dương nghe thấy tiếng nhạc liền tắt tivi chạy lên phòng thu , Tuấn cũng vậy tháo tạp dề ra đưa cô xong cũng chạy lên phòng thu . Chỉ còn mỗi cô lẻ loi dưới bếp . Cô nhanh chóng dọn dẹp gọn gàng lại khu bếp , rồi lấy giấy bút viết gì đó để lại , sau đó chạy ra ngoài , đi bộ

Ngọc My bước trên con đường dài , ánh nắng chiều tà đang cố đi theo từng bước chân của cô . Dòng người cũng đang hối hả hoàn thành công việc để sớm tới giờ nghỉ được về với gia đình ... Hôm nay mọi người thật kì lạ , đi ngang qua cô nhìn cô như sinh vật lạ vậy ... Không ít ánh mắt ghen tị , ghen ghét nhìn cô ... Cô thấy kì lạ , cô đứng lại quan sát thì thấy mọi người cầm báo đọc xong rồi lại nhìn cô . Thực ra là có chuyện gì , cô không kiềm được chạy đi mua tờ báo xem và kết quả là Hình Nó nằm trang đầu tiên luôn với chủ đề ” Tiểu Thư của Phạm Hoàng gia - Phạm Hoàng Ái My ”. Cô chẳng tin được nữa , chuyện này mới lúc sáng vậy mà giờ đã lên báo . Vậy coi như từ nay ra vào Phạm Hoàng gia và The Prince cũng phải cẩn thận rồi.... Chán thịch , cô ghét việc bị phóng viên theo dõi .. Cô nhanh chóng bước đi thẳng về phía trước và dừng lại tại quán kem Mouse . Cô vừa bước vào thì mọi sự chú ý đều tập trung vào cô ... Cô tiến lại ngồi đại một bàn nhỏ trong góc nào đó rồi gọi phục vụ . Chị phục vụ cầm menu tới mỉm cười và đưa cô ...

- Thưa tiểu thư , tiểu thư dùng gì ạ ?

- À , ờ cho em kem sôcôla vani cốt , bánh ngọt và ly cappuchino _ Cô

- Vâng _ Chị phục vụ quay đi

Ngọc My nhíu mày , thường ngày cô đâu phải vậy , cô ăn nhiều lắm cơ mà ? Sao lại gói gọn có 3 món ? Haizz , cô muốn ăn nhiều lắm chứ nhưng không được , bây giờ mọi hành động lời nói của cô đều được ghi lại hết , cô không thể để mất mặt Phạm Hoàng gia được 10p kem được mang ra , cô từ tốn nhỏ nhẹ ăn .. Đôi mắt nhìn xa xăm đâu đó... Bỗng chốc cô thấy bố mẹ ruột của cô và người anh trai thân yêu của cô - Mạnh Hải . Nhưng rồi cũng bị dập tắt qua 1 loạt hình ảnh xoẹt qua xoẹt lại trong đầu cô Cô vẫn chưa xác định hình ảnh đó là gì . Chỉ biết mỗi lần như thế lòng cô cảm thấy xao xuyến không nguôi

14. Chương 14 : Thích Anh ? Đã Từng

Dành cho em ngàn câu ca và thương yêu đó

Dành cho em tia nắng ấm cùng bao cơn gió

Dành cho em dành cho em niềm đam mê tuyệt vời

Mà anh muốn nắm lấy trong giấc mơ

- Alo ??

- Alo , Ái My hả con ?

- Dạ vâng , mẹ hả ?

- Ừm , Di nó bảo kêu mẹ nói với con là hôm nay ngủ chung với nó, nó buồn

- Ok , con về ngay đây ạ

- Ừm , bye con

- Bye mẹ

Ái My tắt máy , suy nghĩ vẩn vơ thơ thẩn một lúc . Cô nhìn lên bầu trời đen qua khung cửa kính của quán , cô thấy được một ngôi sao nhỏ bé đang cố phát huy hết năng lực lấp lánh của mình để làm mình nổi bật

trên nền đen của bầu trời . Cô nhớ papa và mami của cô , caca của cô nữa chứ . Họ đã bỏ cô đi xa hơn 10 năm nay rồi , sao họ không dẫn cô đi theo ? Sao lại để cô ở đây một mình ?

< keng=“”>>>

Cách cửa quán đẩy vào , một chàng trai lãng tử , khuôn mặt không chút tì vết , mái tóc nâu đen đỏ lai lai rất đẹp , khoác trên mình chiếc áo sơ mi , quần jeans dài , bước vào . Ánh mắt chàng trai đảo một lượt khách trong quán , để tìm bàn trống nhưng ánh mắt của anh lại dừng lại trên người cô . Anh bước tới gần và ngồi xuống khiến cô giật mình

- Ngọc ... à không Ái My tiểu thư

- Lại là cậu ...

- Anh ... anh muốn nói chuyện với em hãy nghe anh giải thích .

- Được , nói đi

- Chuyện hôm đó anh thực sự xin lỗi em nhiều lắm , lí ra muốn chia tay anh không nên làm vậy , anh xin lỗi . Anh cũng chỉ muốn tốt cho em thôi .

- Hết chưa ? Nếu đã giải thích xong vậy tôi đi __ Cô toan đứng dậy quay lưng bước đi

- Khoan __ Minh gọi cô khựng lại im lặng nghe anh nói

- Anh có một câu muốn hỏi

- Em em đã từng thích anh chưa dù chỉ 1s __ Minh nói chất giọng có chút buồn . Minh hy vọng câu trả lời là ” chưa ” để anh không phải hối hận về việc đã làm ... Cô im lặng suy nghĩ , hít một hơi thật sâu cô buông lại một câu rồi tiếp tục đi :

- Thích anh ? Đã từng . Hôm tôi nhận ra tình cảm của mình cũng là hôm anh hôn cô bé ấy

Minh nghe lời cô nói như đang rơi xuống vực thẳm không đáy . Sao ?? Cô nói sao ? Cô đã từng thích anh sao ? Ngay ngày hôm đó sao ? Sao ông trời lại đối xử với anh như vậy ? Sao không để cô thích anh trước cái ngày định mệnh đó ? Anh phải làm sao ? Buông tay ??? Anh sẽ buông tay cô ra sao ? Anh có làm được không ? Cô vừa rồi đi , anh cũng đứng lên và đi. Cô đi bộ một đoạn đường dài từ quán Mouse đến biệt thự Phạm Hoàng gia

< bing=“” boong=“”>>>

- Chào Ái My tiểu thư __ Quần gia

- Chào bác , ba mẹ cháu và Ái Di có ở trong không ?__ Cô

- Dạ có , Ái Di tiểu thư lúc nãy uống rượu say mềm về nhà đó , tiểu thư nên xem sao ạ __ Quần gia

- Ok , cháu vào , chào bác

Cô đi vào nhà , quần gia nhìn theo cô . Khẽ mỉm cười mấp máy :” Ái My tiểu thư thật lễ phép ” , rồi đóng cửa và đi vào theo sau .

Cô vào nhà , thì thấy ba mẹ Di đang ngồi trên sofa như đang đợi cô . Thấy cô , mẹ Di vẫy tay kêu cô vào ghế , cô ngoan ngoãn nghe theo .

- Mẹ , Di sao rồi __ Cô lo lắng

- * thở dài * chắc nó còn say lắm . Ta và ba con hết cách , con nên khuyên nó .

- Mà Di bị sao thế ?

- Tình cảm đó , ba đã cảnh cáo trước là thằng Quốc không tốt rồi , nó không nghe ba

- Quốc ??? Vĩnh Thiên Quốc ?

- Ừm , con khuyên nó giùm ta . À , đây là thẻ ATM con giữ lấy mà xài __ Mẹ cô mở ví lấy ra 1 cái thẻ ATM

- Con được ba mẹ nhận nuôi , dẫn đi ăn , mua sắm rồi . Sao con có thể nhận chứ ?_ Cô từ chối
 - Con đã là con gái của ta , con không được khảnh sáo . Cứ nhận lấy đi , cứ coi như quà chào mừng con vậy . Trong đây có 20 triệu , con giữ xài , cứ mỗi tháng ta sẽ cho con thêm 10 triệu vào nữa_ Mẹ
 - Nhiều quá , sao con sử dụng hết được . Con xin phép bố mẹ cho con trích ít tiền ra góp từ thiện nha ?
 - Ok , con tốt lắm . Thôi con lên khuyên nó rồi hai đứa nghỉ ngơi đi . Ba mẹ cũng đi nghỉ đây _ Mẹ Di xoa đầu cô
 - Vâng , chào ba mẹ , ba mẹ ngủ ngon _ Cô nói rồi đứng dậy đi lên lầu
- Ông bà Phạm Hoàng nhìn theo cô , khẽ mỉm cười ...

< cóc="” ...="” cóc="”>>>

- Ai đấy , phải anh Quốc không ?_ Di
 - Không , là tao , Ái My _ Cô từ từ tập làm quen với cái tên Ái My
 - Vào đi _ Di yếu xìu
- Ái My mở cửa đi vào , Ái Di đang ngồi trên giường nhìn ra cửa sổ , có vẻ đã tỉnh táo hơn , chắc giải rượu rồi nhưng gương mặt vẫn ủ rũ , buồn bã, đau đớn...
- Mà làm sao đấy ? Vì thằng điên kia sao ?
 - Anh Quốc chia tay tao rồi mà ới , tao phải làm sao ? 2 năm lận đấy ._ Di nói nước mắt khẽ rơi , cô nhìn Di đầy chua xót
 - Tại sao chia tay ?
 - Anh ấy nói tao không xứng làm bạn gái anh ấy . Tuy tao giàu thật nhưng không xứng đáng , toàn dựa dẫm vào gia đình không hà . Anh ấy nói , bồ mới của anh ấy tự lập nên sự nghiệp , danh tiếng lấy lòng nên cô ta mới xứng _ Di buồn bã kể lại
 - Bồ hần là ai ?
 - Vương Kim Vân . Là chị ấy _ Di
 - Gì ??? Diễn viên sao ?
 - Ừm . Tao phải làm sao ??? Tao ... tao rất yêu anh ấy ...
 - Mà đẹp ngay cái thứ đó , Quốc không đáng để mà yêu . Mà không được suy sụp , phải đứng lên chứng minh cho hần thấy hần mới không xứng làm bạn trai của mà_ Ái My
 - Tao tao không đấu lại chị ấy đâu
 - Mà luyện tiếc chi tên Quốc đó ? Sẽ có nhiều người xứng đáng hơn . Nghe tao , tao sẽ luôn ở bên mà . Tự tin và đứng lên bước tiếp _ Cô an ủi Di , cô lại ôm Di vào lòng cho nước mắt Di cứ rơi . Rơi nhiều rồi cũng sẽ cạn , đến lúc nước mắt hoá đá thì không rơi được nữa . Lúc đó Di sẽ mạnh mẽ lên. Cô như người chị luôn quan tâm an ủi Di lúc Di cần , đúng là cho cô làm con nhà họ Phạm Hoàng thì không bao giờ sai
 - Cho tao khóc hết đêm nay , mai tao sẽ mạnh mẽ lên _ Di yếu ớt nói trong nước mắt

(Hơi ngắn, mai up tiếp)

15. Chương 15 : Thiên Thần Áo Trắng

Cuộc sống nó có rất nhiều thứ mà ta chưa hề biết . Cũng như tình yêu vậy , cũng có nhiều thứ ta chưa hề biết . Tình yêu như một trò chơi trên đũa lửa cảm xúc con người . Lúc bắt đầu thì vui vẻ , ngọt ngào biết bao nhiêu thì khi kết thúc nó lại đau đớn , cay đắng bấy nhiêu . Ái My chỉ biết nhìn Di khóc , có lẽ như thế Di sẽ mạnh mẽ lên thêm .

Cô biết Di và Quốc quen nhau được hơn 2 năm , dùng một cái đời chia tay thì sao không sốc được . Mà tình cảm giữa Di và Quốc đang tiến triển tốt mà sao lại ? Chẳng lẽ vì chữ ” tiền ” và chữ ” danh tiếng ” thì có thể vứt bỏ tình cảm của mình đã xây dựng nên sao ? Thiên Quốc là một người bạn trai tốt . Đôi lúc , cô nhìn Quốc quan tâm chăm sóc Di mà khiến cô phải ghen tị . Nhưng không ngờ , hôm nay nghe Di kể lại thấy được bộ mặt thật của anh . Cô không khỏi tức giận dùm Di .

Còn nữa , Vương Kim Vân chẳng phải là diễn viên sao ? Chẳng phải là người hiền lành , tốt bụng , xinh đẹp sao ? Sao lại làm người thứ ba chia cắt hạnh phúc của người ta vậy ? Đường đường là một diễn viên có tiếng mà lại đi chia rẽ tình cảm người ta , thật là không ra gì mà ... Cô phải đòi lại công bằng cho Di mới được , ít nhất cũng phải đáng anh ta ” te tua tàn tạ ” mới làm cô hả dạ được ...

- Nín đi , khóc thế cũng đủ rồi . Tao sẽ đòi lại công bằng ày _ Cô nói trong lòng rất tức giận
- Thôi , mày đòi lại từ ai ? Vương Kim Vân hay Vĩnh Thiên Quốc ?
- Cả hai _ Cô chắc nịch
- Mày và tao chỉ là một tiểu thư thôi , chẳng phải ai to lớn gì mà đòi lại từ Kim Vân và cả Thiên Quốc nữa _ Di
- Yên tâm , tên Thiên Quốc đó tao sẽ xử sau , còn Kim Vân hả , tao sẽ tìm hiểu sau _ My - Mày đi nghỉ đi , tao về căn hộ ngủ , còn làm nhiệm vụ giao thiệp nữa ...
- Mày không ở lại với tao sao ?? _ Di nhìn cô , nước mắt nhoe đi làm mặt Di tem lem ra
- Vậy tao ở lại thì birthday của mày không có The Prince Ok ? _ Ái My
- Ờ thôi , đi đi _ Di cười
- Ừm , bye ngủ ngon . Mày mà nghĩ đến thằng điên kia , tao sẽ không cho The Prince đến dự sinh nhật _ Ái My cười rồi rời khỏi phòng. Di cũng đi rửa mặt lại xong quay lên giường ngủ . Hôm nay , Di đã quá mệt mỏi .

Ái My xuống nhà chào ba mẹ xong được bác tài trở về The Prince . Tới nơi , cô xuống xe đi vào trong không quên cảm ơn bác tài ... Giờ là 8 giờ 30 chắc họ đều đi diễn hết rồi , nên cô vào nhà tự nhiên , chẳng im lặng khi lúc mới bước đi . Nhưng cô nào biết , khi cô vừa bước xuống xe đã có cặp mắt luôn theo dõi

Mở cửa đi vào phòng , cô vội thay đồ sau đó gom một vài bộ đồ nhét vào vali . Cô đặt vali gần cửa , rồi đi xuống kiểm đồ ăn . Cô đói , chỉ khi ở trong nhà cô mới có thể ăn thoải mái được . Cô vừa xuống tới bếp thì giật mình , khi thấy trên bàn toàn những món hải sản thơm ngon , cùng với chai rượu vang , làm tô thêm nét nổi bật của bàn ăn . Còn hoành hoành hơn khi Tuấn , Lâm và Dương đều ngồi ở đó . Dương nhìn cô nói giọng mỉa mai :

- Phạm Hoàng tiểu thư đây sao ? Chân nhân bất lộ tướng nhỉ ?
- Ngọc My sang đây ngồi đi _ Tuấn khẽ kéo ghế mời cô , cô theo lời Tuấn lại ngồi vào vị trí , đưa mắt khó chịu nhìn Dương
- Sao còn gọi là Ngọc My , phải là Ái My mới đúng _ Dương
- Ái My hay Ngọc My gì không quan trọng . Chẳng phải cả hai là một sao anh ? _ Tuấn nhìn Dương khó chịu
- Ờ , nhưng anh nghĩ quan trọng đây . Người được ở căn hộ của ta là Trương Hoàng Ngọc My nhưng người lại ngồi trước mặt lại là Ái My tiểu thư giàu có , chẳng phải khác sao ?? _ Dương cười thích thú

- Tôi hiểu ý anh . Chờ chút __ Nói rồi cô đứng dậy đi lên lầu , gom hết đồ đạc vào vali , không thiếu thứ gì .

Cô kéo vali đi xuống dưới nhà và kèm theo ba tấm thiệp màu hồng phấn trên tay . Lâm , Tuấn , Dương cũng ngạc nhiên . Chẳng phải Dương chỉ đùa thôi sao ? Sao cô lại tin ? Eo ơi , phiền rồi đây ... Lâm và Tuấn không hẹn cùng đưa ánh mắt tức giận găm vào mắt Dương , Dương khẽ rùng mình , đưa ánh mắt hối lỗi nhìn họ .

- Tôi về , cảm ơn mọi người trong thời gian qua . À , đây là thiệp sinh nhật ngày mai của Ái Di , tôi mong mọi người sắp xếp thời gian đến dự __ Ái My chìa ba tấm thiệp trước mặt họ xong quay lưng kéo vali đi

- Chuyện MV tôi thành thật xin lỗi , có lẽ nên__ Cô bị chặn lời bởi cái đập bàn của Lâm . Cô giật mình quay lại

- Cô ở lại , không đi đâu hết . Dương viết tự kiểm cho tôi . __ Lâm

- Anh__ Cô nhìn Lâm , ánh nhìn nẩy lửa của Lâm làm cô giật mình...

Nên đành ngoan ngoan làm theo lời anh , thế là dự tính qua ở với Di tan thành mây khói. Tuấn cười đi lại kéo vali giùm cô lên phòng, cô cũng đi theo . Ở lại chỉ còn mỗi Lâm và Dương . Dương nhìn theo cô , có chút hối lỗi , tức giận , chỉ giỡn thôi mà cô cho là thật , giờ anh đành ngậm ngùi viết tự kiểm .

- Ngày mai , trả bài bài hát mới đó cho tôi , cầm lăm nhăm .Nhớ đi mua quà dự sinh nhật __ Lâm nói rồi đi về phòng , Dương cũng rời theo . Chỉ 10p sau , bàn ăn thịnh soạn biến mất thay vào chỉ là cái bàn trống trơn Ngày hôm đó , trời qua thật tẻ nhạt

Sáng hôm sau , tiếng nhạc du dương nghe êm tai vang ra từ phòng nhạc . Cô vội thức dậy làm VSCN , thay đồ rồi len lén lên phòng nhạc . Cô đứng ngoài cửa nghe bên trong có tiếng đàn và giọng hát ngọt ngào ... Cô khẽ mở nhẹ cánh cửa ra một chút , đủ để đôi mắt của cô nhìn thấy bên trong

Và đập vào mắt cô là ba thiên thần áo trắng . Một người áo vest trắng , mái tóc nâu vuốt keo dựng lên , ánh mắt đen huyền , bàn tay lướt nhẹ trên các phím đàn . Một người cũng bộ vest trắng lịch lãm , mái tóc đen cũng được vuốt keo bóng mượt đuôi dài cụp xuống mi mắt , ánh mắt nâu đục , bàn tay thả lỏng đứng dựa vào góc cây đàn .Còn một người kia , cũng bộ vest trắng đấy , mái tóc vàng trắng được đuôi dài cụp xuống qua mắt che đi một nửa gương mặt thanh tú . Đôi mắt nâu trong veo tuyệt đẹp đang nhìn phía xa xăm nào đó trên bầu trời , hai tay vịn vào thành cửa sổ , cơ thể thả lỏng ... Wow , không hổ danh là The Prince :)))

Tiếng nhạc bắt đầu vang lên từ cây đàn , có lẽ họ đang luyện tập lại trước khi đi diễn Từng người từng giọng hát ấm áp , trong veo , lạnh lùng vang lên . Cô đứng nhìn mà như bị cuốn hút bởi giọng hát cùng vẻ đẹp trời cho của họ ...

Có lẽ em đang yên vui giấc nồng ...

Và có lẽ anh nên thôi không nhớ mong ...

Vì một ai đó chẳng cần , cùng bước trên lối mòn ...

Để giờ đây miên man cùng nỗi cô đơn ... (Lâm hát)

Có chút nắng vương trên môi em hé cười ...

Một chút mưa trên mắt em buồn nhẹ rơi ...

Từng kỉ niệm nay còn đâu vẫn in sâu ...

Trong nơi con tim như ban đầu ... (Tuấn hát)

Một mình anh lang thang về phía cuối trời ...

Một mình anh với giấc mơ ngày xưa ...

Có khi nào bầu trời lại sáng trong bên nơi ...

Ấm áp những góc phố lá rụng rơi (Dương hát)

Cổ nứu kéo chút nắng sưởi ấm trong gió ...

Chút mưa vẫn nơi đó cầu vồng kia sao không mang ai kia đến nơi đây ... (cả 3)

Chiều hoàng hôn buông nhạt nhoà cơn say ... (Tuấn)

Nhưng người nào đâu hay ... (Dương)

Rằng con tim anh mãi mãi luôn chờ mong... (Lâm)

Dẫu mưa mãi xa nắng đã biết như thế , vẫn không muốn như thế ...

Màn đêm buông rơi một mình trong bóng tối (cả 3)

Lạnh lùng đôi vai nhạt nhoà từ đây... (Dương)

Biết người đã đổi thay ... (Tuấn)

Em ra đi mang theo một chút nắng một chút mưa ... (Lâm)

(Chút nắng chút mưa - Hoàng Tôn)

Rất hay , giọng hát rất ngọt ngào . Cô không kiềm nổi nên vỗ tay một cái làm mọi người chú ý . Lâm khẽ nhún mảy nhìn về cửa , nơi có một cô nhóc đang đứng nghe trộm các anh hát nãy giờ ...

- Ai đấy ? _ Dương

- Là tôi _ Ái My cúi đầu

- Vào đây _ Dương . Cô khẽ mở cửa bước vào ...

Ái My ngược mặt lên hoảng hồn , bị thu hút liền ngay bởi 3 gương mặt thanh tú điển trai trước mắt . Cô đơ người , nhìn họ . Chưa bao giờ cô thấy họ đẹp đến thế ...

- Này , nhìn đủ chưa nhóc ? _ Tuấn đi lại cốc đầu cô

- Ô ... _ Cô giật mình khẽ cúi đầu xuống

- Lên đây làm gì ? _ Dương

- Tôi nghe tiếng nhạc nên lên xem thử ... Với lại ... ờ không có gì _ Cô tính hỏi gì đó nhưng thôi cô cúi đầu xuống ...

- Với lại gì ? Nói đi không sao đâu _ Tuấn nhìn Cô

- Tôi định hỏi là không biết các anh có đi sự sinh nhật Di được không ??

- Chúng tôi sẽ _ Dương định nói thì bị cắt ngang

- Tối nay chúng tôi phải bay lên Đà Lạt diễn rồi , xin lỗi , chắc không đi được rồi _ Lâm

- Nếu vậy thì thôi , cảm ơn . À tôi đi chắc hôm nay về trễ nhé _ Có chút thất vọng khi họ không đi

- Ừm , anh xin lỗi , mà giờ nhóc đi đâu ? _ Tuấn

- Tôi đi sang Vĩnh gia một chuyến

- Làm gì ? _ Tuấn

- Vì chuyện tình cảm của Di ấy mà . Phải xử cho ra lẽ mới được _ Cô chắc nịch

- Vĩnh Thiên Quốc sao ?? Nhóc xử hấn ta ? _ Tuấn cười cười nhìn cô

- Chứ chẳng lẽ xử chị Vĩnh Thiên Như ? _ Cô nói lại

- Ừm , nhóc đi vui vẻ . Bọn anh cũng đi đây _ Tuấn nhìn cô .

- Bye nhazz _ Cô vui vẻ cúi chào ba người rồi quay đi ra ngoài .

- Lâm sao nãy lại bảo không đi ?_ Dương khó hiểu
 - Cho cô ta bắt ngờ , lên xe rồi nói _ Lâm cười rồi đứng dậy ...
 - Cả ba cùng đi ra xe ra sân bay , bay lên Đà Lạt diễn như lịch nói ...
 - Sao ??? Bất ngờ thế nào ??_ Dương không ngừng hỏi khi đang trên máy bay
 - Chúng ta sẽ đến trễ và chuột lỗi bằng bài hát , còn nữa Dương , đóng giả bạn trai Ái Di một ngày đi ._ Lâm nói Dương nhăn nhó phản đối
 - Sao chứ ??? Sao lại là mình ?_ Dương
 - Anh à , anh có biết Vĩnh Thiên Quốc đang cặp với Vương Kim Vân không ??? _ Tuấn
 - Sao ??? _ Dương hơi bất ngờ
 - Vì thế , anh Lâm định là kêu anh diễn kịch , một là để Di vui hai là chứng tỏ Quốc bỏ Di là một sai lầm . Còn nữa , bạn trai Di sẽ nổi bật hơn cả cô bạn gái kia của hắn . Tóm lại một câu là chỉ làm Di vui vẻ thôi ... Anh giúp Di coi như giúp My luôn rồi .
 - Sao anh phải giúp My ? Cô ta liên quan gì ?_ Dương
 - Thôi , được rồi , chỉ cần bây giờ mọi người chuẩn bị diễn tốt kìa .. Chuyện đó sau khi diễn xong bàn kĩ hơn _ Lâm nói
- Mọi người im lặng theo đuổi dòng suy nghĩ riêng của mình. Tựa lưng vào ghế ngồi nhắm ngủ cho đến khi máy bay hạ cánh . Ba con người , ba dáng vẻ , ba tính cách . Một thì lạnh lùng , lạnh tử . Một thì kiêu ngạo , hào hoa . Một thì ấm áp , dịu dàng
- Ba vẻ đẹp khác nhau . Mang theo phong thái của những chàng trai trẻ tuổi đầy nhiệt huyết , năng động . Họ đều có chung ước mơ , nguyện vọng là được ca hát ... Họ rất đam mê âm nhạc ...

16. Chương 16 : Chuyến Thăm Vĩnh Gia

Sau khi chia tay với The Prince , Ái My đón taxi đi đến Vĩnh gia . Ngồi trên xe cả nửa tiếng đồng hồ , cuối cùng cánh cổng lớn Vĩnh gia cũng hiện trước mặt . Hai bên cánh cổng là hàng cây xanh bao phủ con đường nhỏ khi đi vào cửa . Phía trong cánh cửa là một căn biệt thự vàng nhật đồ sộ . Nói ra thì Vĩnh gia chỉ thua Phạm Hoàng gia 1 tí thôi . Nhưng sao nơi này vắng vẻ quá , chẳng có ai đi lại , cứ như nơi đây là Vĩnh gia mua không bằng . Cô gửi tiền bác tài xế sau đó bước xuống xe đi đến đứng ngay trước cánh cổng . Cô hít thở thật sâu lấy lại bình tĩnh rồi nhấn chuông cửa Từ trong có 2 người hầu bước ra nhìn cô vẻ kì thị , vì cô ăn mặc rất đơn giản không mang nét tiểu thư Phạm Hoàng gia gì cả Nhưng vẻ như họ cũng chẳng biết cô

- Cô gái kia , cô là ai ?_ Giọng nói khó chịu vang lên từ phía 1 cô hầu
- Tôi tôi ..._ Cô chẳng biết phải nói sao . Không lẽ họ không biết cô là ai thật sao?
- Có cái tên mà cũng không biết sao ? Vậy đến đây làm gì ?_ Cô hầu còn lại
- Cứ gọi tôi là Ái My , tôi đến tìm Vĩnh thiếu gia _ Cô định nói là Ngọc My nhưng thôi cô nên quen dần nữa với tên bây giờ của cô
- Sao ? Người tầm thường như cô mà muốn tìm Vĩnh thiếu gia ?_ Cô hầu nhìn cô ánh mắt đầy khinh miệt
- Không được sao ? Tôi có chuyện muốn nói với thiếu gia _ Cô nhìn họ
- Có chuyện gì mà lâu vậy ? Nói cả buổi trời chưa xong _ Giọng nói của một cô gái từ sau bước đến ...

- Kính chào đại tiểu thư _ 2 cô hầu vẻ mặt sợ sệt cúi đầu chào
- Có chuyện gì vậy ?_ Cô gái nhìn 2 cô người hầu rồi nhìn Ái My
- Dạ , thưa tiểu thư , cô Ái My đến tìm thiếu gia ạ _ Cô hầu nói
- Là em Ngọc My đó sao ???_ Thiên Như nhìn cô cười
- Dạ em chào chị , giờ em tên Ái My chị cứ gọi như vậy đi ạ _ Cô cũng vui vẻ
- Ừ chị quên , chị quên giờ em đang là Ái My tiểu thư của Phạm Hoàng gia _ Thiên Như vui vẻ cười - Vào nhà với chị _ Thiên Như nói rồi kéo cô vào nhà ... Hai cô hầu gái giắt mình hoảng sợ , gan họ to thật dám nói Phạm Hoàng tiểu thư là tầm thường ... Rồi số phận họ sẽ ra sao ??? Tiểu thư mà muốn trách phạt thì sao họ gánh nổi ??? Chết rồi , đúng là cái miệng hại cái thân mà
- Ái My được Thiên Như dẫn vào trong ngôi . Thiên Như gọi người lấy nước cho Ái My , Thiên Như rất vui khi Ái My đến . Thiên Như quen biết Ái My thông qua cặp đôi cũ Quốc _ Di , cô cũng tỏ vẻ thích Ái My . Như tuy con nhà giàu danh giá ,nhưng không khinh miệt ai trừ người hầu , vì cô cho rằng họ rất ” giả tạo ” . Cô thích My ở điểm là rất thân thiện , nhiệt tình rất hợp với cô ... Dần dần Ái My và cô như hai chị em vậy ... rất vui vẻ , thân thiết ...
- Không biết Ái My tiểu thư có nhã hứng đến đây vì chuyện gì nhỉ ?_ Cô trêu ghẹo Ái My
- Chị này ... chọc em ... _ Ái My cười , Thiên Như cũng cười - Em đến đây vì chuyện của Ái Di _ Ái My
- Chuyện của Ái Di là gì ? Không lẽ Di với Quốc ... _ Thiên Như nhìn Ái My với ánh mắt khó hiểu ...
- Phải , họ đã chia tay . Thiên Quốc đang cặp với Kim Vân chị không biết sao ?_ Ái My nhìn Như ...
- Chị mới từ Italy về , làm sao chị biết . _ Như ngây thơ nói .Cô mới từ Italy về làm sao cô biết có chuyện gì xảy ra trong thời gian cô vắng mặt ...
- Vậy sao ?? Nếu vậy thì em xin phép chị cho em được phép ” xử ” em trai chị giùm Di _ Ái My nhìn Như với ánh mắt đầy kiên quyết . Như cũng bó tay với thái độ của Ái My . Như chỉ còn cách gọi thẳng em trai cô về thôi .. Nhưng chưa cần gọi thì từ ngoài cửa có tiếng người nói vang lên ...
- Anh này , anh đá con Ái Di chưa ?? _ Cô gái nói câu đó không ai khác là Kim Vân
- Vân , em không tin anh sao ? Con nhóc đó anh đá nó lâu rồi , anh chỉ yêu mình em . _ Quốc nũng nịu
- Ngồi nghe mà Thiên Như cũng không thể không tức như Ái My . Thiên Như rất thích Di , Di cũng hiền lành giống My , dễ thương giống My . Thấy Quốc quen Di , cô cũng an lòng vì là một cặp ” nam thanh nữ tú ” nhưng không ngờ mọi chuyện lại như vậy ...
- Ừa , chị hai chị về rồi à ?_ Quốc vào thấy Như liền hỏi . Kim Vân cũng cúi đầu chào
- Em dâu tương lai sao gặp chị chồng mà không biết hỏi thăm ???_ Như nhún mày nhìn Vân . Vân lúng túng , cuối cùng cũng chịu mở lời nhưng rất xấu hổ ...
- Dạ ... dạ em chào chị
- Hahaha , đường đường là một diễn viên nổi tiếng , bằng tuổi tôi , lại đi quen và làm người thứ ba phá vỡ hạnh phúc của người ta ... Thật chẳng biết xấu hổ_ Như nhìn Vân đầy tức giận .Ái My ngồi kế bên nghe cũng thấy vui vui ...
- Em
- Chị hai , chị đừng có nói bạn gái em như thế . Là em đá Di chứ không phải Vân xen vào ...
- Vậy sao ? Chị còn chưa hỏi tội em đấy , bênh vực nữa đi . Chị không biết đầu em chứa gì ở trong đấy , Ái Di nó tốt như vậy , xinh như vậy mà em không quen lại đi quen một người đáng tuổi chị mình _ Như
- Tình yêu không phân biệt tuổi tác . Ái Di có gì hay hơn Kim Vân ? Ái Di có kiếm ra được đồng tiền như Vân không ? Có diễn xuất được như Vân không ? Có danh tiếng như Vân không ? Tất cả sự nổi tiếng chỉ

dựa vào cha mẹ mình . Em phải là sai lầm khi quen Ái Di mới đúng _ Quốc lớn tiếng cãi lại . Ái My tức giận không kém đứng dậy tát cho Quốc một cái điếng người . Quốc , Vân và Như nhìn cô giật mình ...

- Vĩnh Thiên Quốc , anh nghe đây . Anh cũng như Di thôi , cũng ăn bám vào cha mẹ . Nhưng anh có biết vì anh mà Di đã làm gì không ? Đường đường là tiểu thư kẻ hầu người hạ nhưng lại phải xuống bếp nấu ăn , dao cắt trúng tay mấy lần . Vì anh mà Di đã bỏ hết thời gian làm quà tặng anh . Vì anh mà Di đã phải cãi lời cha mẹ mình để được bên anh . Vì câu chia tay của anh mà Di sa ngã vào rượu chè ... Như vậy chưa đủ sao ? Kim Vân nổi tiếng nhưng có chịu vì anh mà làm như Di không ? Không phải anh sai lầm mà là do tôi và Di ngu ngốc tin những lời ngọt ngào của anh , là do Di không nghe lời bố mẹ khuyên nên mới yêu hạng người như anh . Không phải Di không xứng với anh mà anh không xứng đáng nhận tình cảm từ Di . Tôi nói anh biết , anh đừng nghĩ anh quen diễn viên là ngon lắm . Di cũng chẳng vì anh mà gục ngã đâu . Nếu đã chia tay thì cho dù có gặp trên con đường hằng ngày thì cứ như tỏ vẻ không quen biết . Hãy để Di sống yên ..._ Ái My tuông một hơi rồi liếc nhìn Quốc ...

- Chưa biết là ai bám lấy ai à ? Nói đúng là cô bạn Ái Di của cô phải để tôi sống yên mới đúng ._Quốc nhìn Ái My

- Được lắm . Vậy nha , từ nay nước sông không phạm nước giếng . Anh mà gặp Di hay mĩa mai Di thì đừng trách tôi độc ác . Chào anh _ Cô quay ra nhìn Vân - Còn cô , đừng ý là diễn viên thì hay ho , đừng để tôi biết cô dùng cách gì để khiến Quốc bỏ Di , nếu không tôi cho danh tiếng của cô sẽ mất dần .Tôi nói là tôi sẽ làm đây ... _ Nói rồi Ái My bỏ 1 mạch ra về . Vân bủi môi ” Cô dám sao ? ”

* Bốp *

Tiếng tát nghe chói tai vang lên , xuất phát từ cánh tay Thiên Như và giáng lên mặt Thiên Quốc. Như không khỏi tức giận về chuyện này . Đang yên đang lành lại xảy ra chuyện ...

- Này nhóc , chị cho nhóc biết , chị sẽ không bao giờ chấp nhận chuyện này . Một là đi tìm Ái Di xin lỗi nếu không thì ở ngoài mà ngủ cùng con bò kia . _ Như nói rồi bỏ đi không quên ghé sát tai Vân thì thầm :

- Còn cô , như lời cô gái kia nói . Nếu tôi biết được tôi sẽ không tha cho cô đâu , tôi và cả cô gái kia nói là sẽ làm đây . Liệu hồn cô đây ...

Như về phòng . Quốc và Vân đứng yên như chết lặng , Quốc thì đang đau đầu suy nghĩ . Có lẽ anh đã sai lắm chẳng ? Ái Di vì anh hi sinh rất nhiều vậy mà anh lại ... Kim Vân đứng yên nhưng trong đầu đang toan tính gì đó , khoé môi nhếch lên một đường . Một nụ cười bí hiểm chứa đầy sự khinh miệt , căm hận ...

17. Chương 17 : Phạm Minh Phong (Voice)

Dành cho em ngàn câu ca và thương yêu đó

Dành cho em tia nắng ấm cùng bao cơn gió

Dành cho em dành cho em niềm đam mê tuyệt vời

Mà anh muốn nắm lấy trong giấc mơ

- Alo ?

- Alo , Ái My phải không ?

- Phải , ai vậy ?

- Là anh , Thiên Quốc này

- Thiên Quốc là ai ?

- Em đừng giỡn thế chứ , anh là bồ Ái Di nè .
- Bồ Ái Di ? Nói có bị ngượng miệng không ?
- Emm ... tôi muốn nói chuyện với Di
- Nói gì ? Nói lời ngon ngọt hay cay đắng ?
- Tôi muốn xin lỗi Di
- Di không cần lời xin lỗi hay xin tha thứ gì từ anh , tốt nhất anh đừng xuất hiện trước mặt cả tôi và Di nếu không anh sẽ hiểu thế nào là đụng đến ” Sư Tử ” _ Ái My hâm dọa
- Tôi chỉ muốn xin lỗi thôi , có cần căng vậy không ?
- Anh muốn ăn dếp hay ăn chổi ? Mà thôi , được nhưng đợi mai đi rồi hãy nói chuyện với Di , đó là lần cuối cùng anh với Di nói chuyện .
- Cảm ơn , nhưng tôi nghĩ hôm nay nói mới vui
- Anh
- Tôi thế nào ? Tôi sẽ đến thăm Di vào chiều nay . Có cả Kim Vân đến nữa , tôi chỉ muốn gọi nói cô như thế thôi , nãy giờ chỉ muốn xem thái độ của cô khi tôi muốn xin lỗi Di thôi . Không ngờ cũng mềm lòng , hahaha _ Thiên Quốc cười đều
- Anh đồ đểu cáng . Mà cũng vui , rất hân hạnh được đón tiếp anh bằng chổi , cứ đến rồi xem trò vui của tôi _ Cô cũng không thua kém
- Tôi sẽ đợi , chào cô Ái My

Ái My cúp máy , cô nhú mồm nhớ lại lời của Quốc nói . Trước đây , Quốc đâu phải loại người như thế , anh rất tốt bụng , thân thiện , hoà đồng , sao giờ lại thế này ? Hôm nay là sinh nhật Ái Di , anh ta đến chẳng khác nào phá hoại niềm vui mỗi năm 1 lần của Ái Di . Bây giờ cô phải làm sao ? Thiên Quốc đến cùng Kim Vân , Ái Di lại cô đơn một mình sao Ái Di chịu nổi khi thấy cảnh tượng người tình cũ đi cùng người tình mới ... Ái My lắc đầu , thở dài , cô tạm gác lại chuyện này một chút . Cô lấy điện thoại gọi về nhà nói quản gia khởi đặt bánh kem để cô đi đặt rồi sẵn mua quà cho Di luôn . Cô đón taxi đến tiệm bánh kem lớn nhất thành phố và nằm ngay trung tâm thành phố.

Tiệm bánh sang trọng màu xanh lá nhạt hiện ra trước mắt cô . Cô đi từ từ vào bỏ qua mọi ánh nhìn của mọi người xung quanh đang xì xầm bàn tán , không phải vì cô ” chảnh ” mà là cô không có thời gian để quan tâm đến . Cô đẩy cửa đi vào , và cũng có một chàng trai đẩy cửa vào sau .

**** LEATON ****

Ái My đi dọc ngang theo mấy tủ đựng bánh kem nhiều loại hình để chọn . Cô đặt cái to và sẽ mua cái nhỏ cho Di dùng riêng vì xưa nay vẫn thế . Bánh to dùng cho khách , bánh nhỏ dành cho chủ nhân bữa tiệc. Cô đang đi thì chàng trai khi nãy bước vào sau cũng đi đến đi đối diện với cô ... Và

- Tôi lấy cái này _ Cô và cả chàng trai cùng đồng thanh . Cả hai cùng nói và chỉ vào cái bánh kem hình vuông , phủ đầy socola , có thêm 2 trái cherry dễ thương phía trên mặt bánh chưa kể còn có hình ảnh bông hoa hồng xanh nằm gần đấy . Cô chọn cái này vì đơn giản Di và ngay cả cô đều thích Socola và hoa hồng xanh . Đạo từ nãy giờ chẳng kiếm được cái bánh socola nào ưng ý . Chỉ mỗi cái này , giờ có người giành thì phải làm sao ? Cô không ngược mặt nhìn chàng trai mà đứng suy nghĩ , sau đó cô xem đồng hồ trên tay . Không có thời gian cho cô giành với người ta , đành phải hẹn lần sau
- Cái này là tôi ... _ Chàng trai chưa kịp nói hết câu thì cô nhảy vào
- Cái này là cả hai cùng giờ phút giây nhìn và chọn lấy . Chẳng phải chỉ mỗi mình anh . Hôm nay tôi bận nên không có thời gian tranh giành với anh cái bánh này , xem như anh may mắn . Anh lấy cái bánh đó đi . - Cô nói nhưng vẫn chẳng nhìn anh mà thay vào đó là đôi mắt tiếc nuối nhìn chiếc bánh kem đang lung linh nằm trong tủ - Chị lấy em đại một cái Socola nào cũng được , chị thêm cho em 2 bông hồng xanh lên

và khắc chữ ” Mừng sinh nhật Ái Di 17 tuổi ” _ Ái My quay sang nói với chị nhân viên , chị nhân viên vui vẻ làm theo .

- Gợi lại cho tôi cái này _ Chàng trai chỉ tay vào cái bánh và nói với chị nhân viên . Song song cả 2 đang đợi lấy bánh ...

- Cô biết Ái Di sao ?? _ Chàng trai lên tiếng

- Tôi là Ái My chị gái của Ái Di _ Cô lạnh lùng lên tiếng

- Thì ra là vậy , chân nhân bất lộ tướng _ Anh cười nhìn cô

- Chân nhân đã lộ tướng rồi _ Cô cũng cười nhìn anh và

- Là anh ... Anh Voice _ Cô hét lên làm mọi người trong quán chú ý , anh vội bịt miệng cô lại và quay mặt sang chỗ khác . Cô khó thở , dùng tay cố đẩy tay anh ra nhưng anh mạnh quá cô chẳng đẩy được . Thấy cô như không thở được anh vội buông tay ra và thì thầm vào tay cô : ” Nhóc im lặng và ra ngoài với tôi ” . Cả hai vội lấy bánh ra ngoài , cô không quên nói lại với nhân viên :” Giữ cái này và làm một cái socola 4 tầng , chiều đúng 4h mang đến biệt thự Phạm Hoàng gia ”

Sau khi ra khỏi Leaton , Anh kéo Ái My đến quán nước để tiện nói chuyện . Anh đeo kính và đội mũ vào nhằm để cải trang tránh gặp phiền phức ...

**** Quán nước Thiên Kim ****

- Ái My tiểu thư đây là fan của tôi sao ? _ Anh cười đắc ý

- Phải , không ngại nói thẳng tôi là fan của anh _ Cô cũng vui vẻ cười . Có mơ cô cũng không tin là mình được gặp và cả nói chuyện với Voice Idol của cô .

- Có vẻ như cô rất thích tôi nhỉ ? Có xem các buổi trình diễn của tôi không ? _ Voice nói đắc ý

- Có nhưng ít lắm , gần đây tôi cũng không xem trình diễn của anh nhiều _ Cô

- Sao thế ? Không có thời gian sao ?

- Ừm , bận học tùm lum _ Cô thản nhiên nói

- Ừm , mà cô là con của Phạm Hoàng lão gia khi nào thế ? Tôi nhớ ông ta chỉ có mỗi Ái Di sao ???

- Tên thật của tôi là Ngọc My , tôi là con nuôi của họ .

- À ra là vậy . Tôi cứ tưởng cô là con gái thất lạc chứ .

- Hihi , tôi không ngờ hôm nay lại được nói chuyện với anh Voice

- Tôi cũng rất hân hạnh , chỉ có mỗi cô mới được nói chuyện với tôi thôi đấy

- Anh tên thật là gì ? _ Cô vừa nói vừa cầm ly nước ép lên uống

- Phạm Minh Phong .

- Đừng nói anh có quan hệ với cái tên lạnh lùng trong The Prince nhé Phạm Minh Lâm _ Cô cười cười đặc ly nước xuống .

- Ừm , tôi quen cậu ấy . Anh ấy là anh trai của tôi _ Voice nói trong sự buồn bã

***** Profile *****

Phạm Minh Phong (Voice) 19 tuổi , anh em với Minh Lâm. Cao 1m82 , tính tình hoà đồng , vui vẻ đôi lúc cũng hơi bị tự tin thái hoá ... Đẹp trai vô cùng , nhưng thân phận thực sự là cả một ẩn số

- Có vẻ như anh và anh Lâm có gì sao ? Sao anh lại buồn vậy ? _ Cô thắc mắc

- Sao nhóc hỏi nhiều vậy ? Nhóc không cần biết nhiều .Mà sao nhóc lại biết anh ấy lạnh lùng ?

- À , ờ không có gì ..._ Cô giấu , cô không dám nói là cô đang ở cùng The Prince mắc công tự chuốc lấy phiền phức ...

- Ủm . Mà này , bộ nhóc thích cái bánh đó sao ?_ Anh đổi đề tài

- Ờ phải , vì nó có hoa hồng xanh và socola . Tôi và Di rất thích _ Cô hí hửng

- Ủm , vậy nhóc lấy cái bánh đó đi , xem như anh tặng quà sinh nhật cho Di.

- Sao vậy được . Thôi anh giữ đi , muốn tặng thì tự mà đi tặng , tôi không có nhiệm vụ chuyển giùm . Ủa mà hôm nay sinh nhật anh sao ? Tôi nhớ đâu phải _ Cô không khỏi thắc mắc . Cô là fan nên mọi thông tin về Idol cô đều biết chẳng lẽ ngay cả sinh nhật Idol mình cũng không biết .

- Nhóc đúng là fan ruột của anh đó nha , anh kí tên tặng nhóc nhé _ Voice cười

- Hihi , cảm ơn nhưng hôm nay tôi không mang giấy , để khi nào có cơ hội đi nhé .

- Hôm nay là sinh nhật anh Lâm , anh tính mua rồi hẹn anh sau đó thì tặng anh .

- Hôm nay anh Lâm đi diễn ở Đà Lạt chắc không về _ Cô chắc nịch rồi thấy mình bị hố . Tự nhiên đi nói ra hết , Voice nhìn cô với ánh mắt kì lạ .

- Sao nhóc biết ??? Hình như nhóc biết rất nhiều về The Prince

- Không không tôi chỉ xem trên Facebook thôi . Trên đó có lịch diễn của họ ... Tôi không biết gì về The Prince hết , anh đừng hỏi tôi _ Cô chối bỏ sự quen biết với The Prince làm Voice hơi nghi ngờ về thái độ của cô . Như là đứa con nít ăn vụng bị nghi ngờ vậy ... Cô vuốt ngực , lấy lại bình tĩnh , uống nước rồi nhìn về mặt khó hiểu của Voice nhìn cô .

- Thôi , tôi xin phép tôi đi đây . Nếu anh rảnh thì mời chiều nay đến Phạm Hoàng gia dự tiệc . Cứ nói là bạn của tôi là được . Chào anh nhé _ Cô chuyển đề tài rồi sau đó đứng lên , vội tính tiền rồi bước đi .

- Coi như tôi mời nhóc , nhóc đi đi , chiều anh đến _ Anh nói rồi đứng dậy tính tiền trước cô . Anh rời khỏi quán trước rồi sau đó đến cô rời đi ,

Cô không muốn quan tâm nhưng cũng không được , cô rất lo nếu Voice biết cô sống cùng The Prince thì làm sao ? Chiều nay lỡ như The Prince không đi diễn mà xuất hiện ở bữa tiệc thì sao ? Ủa nhưng mà chắc lên lịch ắt hẳn phải diễn rồi chắc không đến được đâu . Quan tâm chi nhiều , bây giờ phải đi mua quà cho Di và tìm cách giải quyết vụ của Thiên Quốc thôi . Ái My đi dọc trên đường , ngắm nhìn xung quanh , dòng người hối hả , xe cộ tập nập lướt qua nhau . Những giọt mồ hôi công sức lăn dài trên trán của những người lao động chân tay nơi đây . Những người làm văn phòng ngồi máy lạnh nên ít khi ta thấy được giọt mồ hôi quý hiếm ấy . Cô nhìn hình ảnh đó lại nhớ đến bố mẹ mình .

Lúc trước cũng có một thời gian gia đình cô phải lao động chân tay cực nhọc mới gầy dựng nên sự nghiệp . Những hình ảnh của gia đình cô cũng giống như họ bây giờ , cô không khỏi xót giùm họ . Cô quyết định móc ví ra lấy ra 5 triệu mua quà bánh gửi tặng cho những người bán hàng rong cũng như những đứa nhóc , cụ già bán vé số . Lí ra cô sẽ cho nhiều hơn nhưng vì không còn tiền mặt nên đành phải tặng ít nhưng như vậy cũng đủ cho thấy lòng yêu thương người của cô , những người nhận quà từ cô cũng không khỏi vui vẻ , cảm ơn cô rối rít ... Và cũng không thoát khỏi , một khi đã nổi tiếng thì không bao giờ thoát . Và những hình ảnh quan tâm , thương người của cô cũng lọt vào tay của mấy tên phóng viên ... Sau khi tặng quà cho họ , cô tiếp tục đi đến trung tâm mua sắm tìm quà cho Di

18. Chương 18 : Có Kẻ Theo Dõi . Vương Nhật Thuận

Ái My đi vào trung tâm mua sắm Fictim tìm cho Di quà , đi loanh quanh mấy vòng cô cũng tìm được món đồ ưng ý . Đó là một bộ trang sức hình ngôi sao rất đẹp . Tuy có đắt tiền tí nhưng không sao , miễn Di

vui là ok . Cũng không phải vì cô là con của Phạm Hoàng chủ tịch mà xài tiền hoang phí , vì là cô muốn đi được vui trong thời gian này sau chuyện tình cảm đó .

Sau khi chọn xong và gói lại kĩ càng , cô đi đến tầng ăn để kiểm gì đó lót dạ . Sáng giờ cô có ăn được gì đâu . Cô vừa ngồi xuống thì phía xa xa cũng có người ngồi xuống , ánh mắt người đó dán chặt vào cô không rời . Cô cảm thấy có người theo dõi mình , cô quỳnh quáng đứng dậy kêu người ta khỏi làm đồ ăn , nhân viên cũng vui vẻ vì chưa làm món gì cho cô cả chứ không kiểu này là cô bị chửi chặc . Cô nhanh chóng rời khỏi tầng ăn , tên kia cũng bám theo sát nút .

Ái My đi như chạy , vừa chạy cô vừa quay đầu lại xem tên kia có đuổi theo không . Thấy cô quay lại thì hấn giả vờ như đang mua đồ , hoặc núp đi . Cô lo nhìn đằng sau mà không nhìn đằng trước , thế là đụng phải một cậu con trai dáng cao to , khuôn mặt baby vô cùng với mái tóc nâu đỏ tuyệt đẹp kèm với ánh mắt nâu trong vút , một hình dáng vô cùng quen thuộc . Cô và cậu con trai té xuống , cô lúnh quính nhìn phía sau mà không để ý tên kia đang nhìn mình khó hiểu , cô quay mặt lại ra vẻ lo sợ . Cậu con trai cũng ngạc nhiên nhìn cô xong rồi nhìn ra phía sau cô , anh khẽ mỉm cười , chắc anh cũng đoán được phần nào . Anh đứng dậy đi lại chỗ cô , đỡ cô đứng lên rồi thì thầm vào tai cô :

- Im lặng và đi theo tôi . Cô sẽ thoát

Ái My ngoan ngoãn cho anh nắm lấy tay mình kéo đi ,tên kia cũng toan đuổi theo . Mọi người xung quanh không hiểu gì xảy ra nhưng vô tình cản chân hấn đuổi theo cô . Anh kéo cô đi vòng hết gian này gian khác nhằm cắt đuôi tên kia . Chỉ 10p sau , cô đã rời khỏi trung tâm mua sắm an toàn và tên kia cũng không đuổi theo . Cô được anh kéo đến công viên gần đó ngồi nghỉ . Để cô ngồi xuống , anh toan chạy đi mua hai chai nước suối mang đến cho cô . Cô mỉm cười nhận lấy , anh ngồi xuống và cả hai cùng uống nước , nghỉ mệt ...

- Xin lỗi và cảm ơn _ Cô nói

- Không có gì . Mà cô là ai sao tên kia lại đuổi theo cô ?

- Tôi là Ngọc..... à không tôi là Ái My , tên kia đuổi theo tôi sao tôi biết được hấn là ai ?

- À vậy ra cô là con chủ tịch Phạm Hoàng sao ? Sao tôi nhìn cô , tôi thấy quen quen

- Tôi nổi tiếng thế sao ? Kể cũng lạ tôi nhìn anh tôi thấy cũng rất quen . Mà anh tên gì ?

- Tôi tên Nhật Thuận

Profile

Vương Nhật Thuận , 19 tuổi . Body vạm vỡ , chuẩn không cần chỉnh , khuôn mặt baby , mái tóc nâu đỏ , ánh mắt nâu trong vút . Tính tình dễ gần , dễ mến , hoà đồng , thân thiện , vui vẻ ... Gương mặt khá quen thuộc với một ai đó . Người đó là ai ? Theo dõi tiếp sẽ biết ^^

- Chào anh

Dành cho em ngàn câu ca và thương yêu đó

Dành cho em tia nắng ấm cùng bao cơn gió

- Alo ?

- Ái My hả , giờ em đang ở đâu , về ăn trưa cùng bọn anh _ Đầu dây bên kia

- Tuấn hả , giờ My đang ở gần trung tâm mua sắm , chờ tí My về liền

- Ok , 10p nữa có mặt tại Lucky phòng vip 2

- Ok , bye_ Cô cúp máy

- Có hẹn sao ? Có cần cho ké không ?

- Vâng , có phiền anh không ?

- Không sao
 - Vậy cảm ơn
 - Ok , đi ra xe __ Anh đứng dậy đi ra chiếc xe Lamborghini trắng tuyết đẹp đang đậu gần đó , anh mở cửa xe mời cô vào . Cô vào ngồi xong anh đóng cửa xe lại đi vòng qua ghế lái mở cửa vào .
 - Xin hỏi , Ái My tiểu thư muốn đi đâu ?
 - Anh Nhật Thuận cho Ái My đến nhà hàng Lucky đi ạ __ Cô vui vẻ thắt dây an toàn
 - Ok __ Anh nói rồi cho xe lái đi .
- Xe chạy theo vận tốc ” rùa bò ” như Nhật Thuận nói , cô ngạc nhiên nhìn anh . Không phải chỉ có mỗi cô , Tuấn và duy nhất 1 người kia mới biết rõ vận tốc rùa bò thôi sao ? Sao Nhật Thuận lại biết ? Và chỉ 10p sau , chiếc Lamborghini dừng lại trước cổng nhà hàng Lucky . Cô vội cảm ơn anh rồi xuống xe vẫy tay chào anh . Anh mỉm cười rồi quay xe chạy mất hút ... Lúc này cô mới đi vào trong gặp tiếp tân
- Cho hỏi tiểu thư có hẹn trước không ạ ?
 - Có , phòng vip 2 ở đâu ạ ?
 - Dạ vâng mời theo lối này
- Tiếp tân vui vẻ dẫn cô theo lối vào phòng vip 2 mà Tuấn đã đặt trước . Cô vào trong thì hết sức ngạc nhiên . Bàn ăn đầy chứa toàn những món hải sản . Tuấn , Dương và Lâm cũng ngồi vào bàn chỉ có mỗi cô là đứng .
- Nhóc định đứng ăn sao ? __ Dương nhìn Nó
 - Ngồi xuống ăn đi Ái My __ Tuấn kéo cô ngồi xuống cạnh anh
 - Ăn thôi __ Lâm nói . Mọi người cầm đũa lên gấp thức ăn vào chén vừa ăn vừa nói rôm rã , toàn là mấy chuyện liên quan đến MV tùm lum tè le . Cô chỉ im lặng ngồi ăn phần của mình vì hiện giờ cô rất đói .
 - Nhóc ăn từ từ thôi , nghẹn bây giờ __ Dương nhìn cô , đưa cốc nước cho cô
 - Cảm ơn .Ủa sao các anh nói các anh đi Đà Lạt mà ?
 - Ừm , tối mới đi . Nhưng khi này về đói quá ghé đây ăn , thấy nhớ nhóc nên kêu Tom gọi cho nhóc

19. Chương 19 : Bữa Tiệc Sắp Bắt Đầu . Công Chúa Phạm Hoàng Gia

*** Biệt Thự Phạm Hoàng gia ***

Ái My vừa về tới đã bị quản gia kéo lên phòng Di , chủ yếu an ủi Di , mong cô tìm cách làm Di vui vẻ trong ngày sinh nhật ... Nói thiệt chứ cô cũng hết cách , phải chi The Prince có thể đến dự có lẽ sẽ làm Di vui được phần nào ... Nhưng bây giờ thì sao ??? Ái My chỉ biết nhìn Di đang ngồi thơ thẩn trên ghế mà chẳng làm được gì .

- Ái Di , đừng buồn nữa . Hôm nay là sinh nhật mày , mày nên
- Mày đến gặp hần , hần nói gì ? __ Cô đang nói nửa chừng thì bỗng nhiên bị Di cắt ngang
- Tao hần nói hần và Kim Vân chiều nay sẽ đến __ Cô không ngần ngại nói thẳng
- Hahaha , tao cũng chờ hần tới . Tao muốn trả hết quà cho hần . Sinh nhật tao cũng là lúc tao và hần cắt đứt qua hệ , lọc sạch trí nhớ của bộ não __ Di chậm chậm nói . Gương mặt không có tí gì buồn mà thay vào đó là đàng đàng sát khí .

- Tao ủng hộ mày . Hôm nay , The Prince bận nên không tới được . Nhưng chắc Voice sẽ tới _ Cô nói , ánh mắt hiện lên sự vui vẻ . Vì nhắc đến Voice thì căn bệnh ” hâm ” của cô tái phát ... Di nhìn cô lắc đầu rồi cười
- Này , mày có thôi ngay đi không . Lần nào nhắc đến Voice thì y như rằng mày lên cơn à . Bộ mới gặp Voice sao ???
- Ủm , là tao mời anh ấy đến mà _ Cô hí hửng vô cùng
- Stop , nói đến Voice là tao hết cách nói mày rồi . Thôi đi mua sắm với tao đi
- No no no , tao bị theo dõi đó mày _ Cô sực nhớ ra chuyện đó
- Theo dõi ?? _ Di
- Ủm , chẳng biết là tên nào
- Chắc là bọn FC của The Prince chứ gì , không thì bọn FC của anh em Tiến Vũ . Mày nên cẩn thận , thuê vệ sĩ đi con...
- Tao chui xuống làm con mày hồi nào ? _ Cô chống nạnh hỏi đùa Di
- Hôm nay , làm con tao cả ngày đó . Chuộc lỗi vì hẹn The Prince trễ làm họ không xếp lịch được _ Di cũng không vừa khoanh tay trước ngực
- À , mà nhắc đến The Prince tao mới nhớ . Voice là anh em với Minh Lâm đó _ Cô liền đổi đề tài
- What ??? Mày không gạt tao chứ ? _ Di chẳng tin là mình nghe gì nữa
- Ủm , thiệt . Là Minh Phong (Voice) nói tao nghe _ Cô chắc nịch - Nhưng có lẽ , giữa hai anh em họ có điều gì đó khó nói . Với lại , hôm nay là sinh nhật Lâm _ Cô nói tiếp
- Vậy sao ??? Hay mình chờ anh về rồi tổ chức bữa tiệc nhỏ cho anh ấy đi _ Di đề nghị
- Ok , tao sẽ phục trách phần bánh kem
- Ra Mouse luôn đi
- Ủm , có vẻ tiện lợi nhiều _ Cô đồng ý

Kết thúc câu chuyện với Di , Ái My cùng Di đi xuống nhà phụ mọi người chuẩn bị tiệc sinh nhật cho Di . Hai cô rất vui vẻ , đùa giỡn , trang trí nhà cửa lại ... Di đã thực sự quên đi Thiên Quốc chưa ? Làm sao có thể được chứ ? Chỉ mới ít giây đây thôi mà , làm sao quên liền được chứ ? Chắc Di suy nghĩ thông suốt rồi nên mới nói ra những câu khi nãy . Ái My nhìn Di khẽ mỉm cười , cô cũng an tâm Di hơn rồi ...

Bữa tiệc sắp bắt đầu

Lúc này mọi người bận rộn hơn rất nhiều , người hầu trong biệt thự chạy đôn chạy đáo để xếp bàn ăn ghế ngồi ngoài khuôn viên vườn hoa rộng lớn . Còn hai chị em My - Di thì lên phòng thay đồ . Ái My bước ra khỏi nhà tắm , khoác trên người một chiếc đầm trắng ngắn xoè ra , mái tóc của cô búi cao lên bằng một sợi ruy băng nhỏ màu hồng phấn . Ái My trang điểm nhẹ , không lòe loẹt cầu kì . Chỉ vậy thôi , cả người cô toát lên vẻ đẹp hồn nhiên , trong sáng

Tới phiên Ái Di vào nhà vệ sinh . Di xả nước và tát nó vào mặt mình . Cô ngược lên nhìn tấm kính . Những giọt nước lăn tăn thi nhau chạy trên gương mặt xinh đẹp của cô . Cô nhìn lại bản thân mình qua tấm kính , khẽ cười với bản thân

- Quá đủ rồi . Thiên Quốc , anh sẽ phải hối hận .

Kết thúc với dòng suy nghĩ ngẩn ngui . Di khoác lên mình chiếc đầm đen ngắn bằng đầm của My rồi bước ra ngoài . Trái với My , tóc Di được xoã ra , cài thêm băng rôn màu đen . Di trang điểm đậm hơn My một tí (Không hẳn là đậm) , như thế cả người Di toát lên vẻ quyến rũ , quý phái ...

Hai chị em cô chắc chắn sẽ làm tâm điểm chú ý của tất cả mọi người . Cũng sắp đến giờ , My đưa quà cho Di , Di mở ra và đeo cả bộ trang sức lên người . Trông cô bây giờ rất xinh đẹp , quyến rũ Di khẽ mỉm

cười với My rồi cả 2 cùng bước ra ngoài để đón khách cùng bố mẹ Di khẽ hít thở thật sâu tự trấn an mình rồi ra cửa với mẹ cô . Còn Ái My thì thôi khỏi nói , cô đã định cư tại cửa chỉ đợi ” chàng hoàng tử không bao giờ cưới ” của cô đến thôi . Nhưng người cần đến chưa đến thì đã gặp phải người không cần gặp ” Yêu khí nồng nặc quá ” Cô khẽ suy nghĩ khi thấy 2 con người từ chiếc limo sang trọng bước xuống và đang tiến vào sân nhà cô

Ai vậy ? Mọi người có biết không ?

Đón xem chap sau nhé :)

20. Chương 20 : Đón Khách

Rời khỏi chiếc limo sang trọng , 2 người tiến đến gần chỗ My - Di đứng . Cô khoác trên mình một chiếc đầm đỏ sang chảnh ôm sát cơ thể , lộ ra đường cong trên cơ thể , trang điểm rất cầu kì nhưng cũng rất thích hợp với gương mặt của cô. Vì sao ? Vì cô là diễn viên mà ... Còn anh , anh khoác trên mình bộ vest lịch lãm , mái tóc vuốt keo dựng lên nhìn rất bảnh . Tay cô khoác vào tay anh một cách rất thân thiết . Cũng phải thôi , họ là bạn trai bạn gái của nhau mà Ái Di nhìn cặp đôi trước mắt , ánh mắt hiện lên sự ưu buồn nhưng gương mặt vẫn tỏ ra vẻ lạnh lùng , đôi môi đỏ nhạt của cô nhếch lên tạo thành một nụ cười . Nụ cười khinh bỉ , nửa miệng

- Có những vị khách không mời mà đến , có nên dùng chối tiếp đón không nhỉ ?_ Ái My liếc xéo Thiên Quốc .

- Chẳng hay đây là câu nói của tiểu thư Phạm Hoàng sao ? Tiểu thư của một gia đình danh giá mà lại ăn nói kiểu đó , mà quên chẳng phải trước đây là một cô gái nghèo xơ nghèo xát sao ? _ Câu nói này không phải Quốc lên tiếng mà là Kim Vân , cô nói rồi nở nụ cười khinh bỉ Ái My

- Hahaha , diễn viên nổi tiếng lại ăn nói thế à ?_ Ái My cười đáp lại

Tách Tách Tách

Ái My vừa dứt câu thì mấy tiếng tách tách từ máy ảnh lại phát lên . Ái Di là tiểu thư của một tập đoàn thứ ba TG , không lẽ sinh nhật mà không mời phóng viên , nhà báo tới sao ??? Chẳng may cho Kim Vân những câu vừa rồi đã được bọn phóng viên ghi lại . Kim Vân tức tới đỏ mặt liếc Ái My . Ái My chỉ cười trừ , Di và Thiên Quốc im lặng nhìn nhau nãy giờ . Ánh mắt của Di không còn sự buồn bã nữa thay vào đó là sự khinh bỉ , còn Quốc , anh nhìn cô bằng ánh mắt âu yếm , ánh mắt hối lỗi . Tại Sao ? Sao lại nhìn cô bằng ánh mắt đó , chẳng lẽ anh muốn xin lỗi cô ? Hay là vì lời nói của chị Thiên Như ???

- Ái My , ai tới đây cũng là khách con không nên nói vậy chứ ?_ Mẹ

- Mẹ nghĩ vậy nhưng con thì không . _ Cô nói với mẹ - Còn nhiều trò thú vị đợi hai người đấy mời vào _ Cô nói với Kim Vân . Mà thực ra thì trò gì cô cũng chưa nghĩ ra nữa , chỉ nói cho có rồi từ từ tính sao Thiên Quốc và Kim Vân được người hầu dẫn vào bàn ngồi , ngồi ngay bàn đầu luôn ...

Quay lại ở ngoài cổng , Ái My đang háo hức đợi ” hoàng tử trong mơ ” của mình đến còn Ái Di thì đang vui vẻ tiếp khách . Thấy Ái My đang nôn nóng , Ái Di không khỏi lắc đầu vì đã tới giờ ” bệnh hâm ” của cô tái phát .

- Có vẻ như sinh nhật này chẳng phải của em rồi đúng không chị hai _ Di ngọt như kẹo làm My nổi da gà

- Ghê quá _ Ái My lắc đầu nhìn Di

- Hai đứa ở đây đón khách nha , bố mẹ vào trong tí _ Mẹ nói rồi quay đi vào trong cùng bố

- Dạ , chào bố mẹ _ Di và My đồng thanh

* Kết *

Bố mẹ vừa đi vào thì lập tức có chiếc Lamborghini dừng chân ngay tại cổng , chiếc xe có vẻ rất quen , nếu cô không lầm đó là

Từ xe bước xuống một chàng trai cùng một cô gái rất ư là xinh đẹp , cô khoác chiếc áo da , mặc đầm ôm sát cơ thể để lộ đường cong quyến rũ trên người . Còn anh thì cũng là bộ vest xám lịch lãm , mái tóc vuốt keo nhưng cụp xuống một bên che khuất một con mắt , nhìn kĩ anh cũng đẹp trai ấy chứ . Thấy Ái My và Ái Di cô cất tiếng gọi và chạy vào trong

- Ái Di , Ái My

- Chị Thiên Như __ Di vui vẻ đáp lại

- Là anh sao Nhật Thuận ?__ My nhìn anh , cô khá bất ngờ khi anh xuất hiện ở đây

- Sao ? Nhật Thuận ?__ Như và Di giật mình nhìn My rồi lại nhìn anh . Khẽ thấy anh nháy mắt , họ cũng vui vẻ chấp nhận tên Nhật Thuận của anh . Cả hai đều biết anh là ai và chỉ có mỗi cô không biết ... Phóng viên thì đã tản ra và vào trong nên cũng không chú ý đến anh ... Chỉ có quản lí của anh là vào trong để kịp mua chuộc họ , để anh hôm nay là Vương Nhật Thuận mà Ái My biết thôi ...

- Không phải sao ? Anh ấy là Nhật Thuận mà ?__ Ái My nghi ngờ khi ánh mắt Di và Như nhìn mình

- À , phải rồi , anh Thuận đấy mà , tại chị không biết sao em quen được anh ấy thôi __ Như cười trừ

- Thôi , hai người vào trong đi , sắp tới giờ rồi __ My cũng cười rồi mời họ vào vườn nơi tổ chức bữa tiệc . Như & Thuận cùng nhau đi vào .

* Kết *

Lại một tiếng xe thắng lại và dừng ngay cổng . Trên chiếc Ford , hai dáng người con trai bước xuống . Ái My nhìn rồi quay sang chỗ khác lảng tránh , Ái Di nhìn My rồi nhìn hai dáng người con trai đang bước vào ... Cũng là bộ vest nhưng lại là hai màu tương phản , trắng - đen được hai anh em Tiến Vũ - Tiến Minh khoác trên người . Không hẹn mà cả hai đều nhìn Ái My , Di khẽ đung tay Ái My , cô cũng nhận ra mình hơi lố , chỉ là sinh nhật Di thôi mà , vả lại cũng từng quen biết , không lẽ cứ như vậy mãi làm không khí mất vui Ái My quay lại và cười với hai anh em họ như cách chào bình thường nhưng đối với họ thì là một niềm hạnh phúc

- Chào hai em __ Vũ lên tiếng trước

- Hai anh vào trong đi , cũng sắp đến giờ rồi đấy __ Di cười vui vẻ

- Ừm , trông hai em đẹp lắm __ Vũ nhìn Di và My nhận xét . Cũng không khỏi ngỡ ngàng là hôm nay cả hai tiểu thư Phạm Hoàng rất xinh đẹp . Minh và My nãy giờ im lặng vì đơn giản họ chẳng có gì để nói với nhau . Minh thì nhìn cô , xem mọi cử chỉ , ánh mắt và hành động của cô . Còn cô , ánh mắt vẫn hướng ra phía ngoài cổng như đang trông mong ai đó tới .

* Kết *

Một tiếng dừng xe của chiếc limo vang lên ngay phía cổng . Đồng loạt cả bốn nhìn ra phía chiếc xe đó . Cánh cửa của chiếc xe mở ra , một chân sau đó là cả người . Một lần nữa , bộ vest trắng xuất hiện , mái tóc của anh cũng được vuốt keo cụp xuống mi mắt , ánh mắt nâu của anh hiện lên sự vui vẻ , sang trọng . Anh vừa bước xuống xe thì y như rằng đám phóng viên đánh hơi được chạy ra ngoài chụp hình liên tục . Và không ai khác đó chính là Phạm Minh Phong (Voice) ” hoàng tử trong mộng ” của Ái My

21. Chương 21 : Hầy Chúc Cô Ấy Hạnh Phúc

Voice bỏ qua những tên phóng viên đang chụp hình , hỏi đủ điều , mà bước vào cùng bó hoa trên tay đi đến phía Ái My . Minh nhìn My thì anh ngạc nhiên vì cô rất vui khi có sự hiện diện của Voice . Chẳng khác nào là phải lòng Voice rồi @@ . Voice khẽ mỉm cười nhìn Ái My , cô cũng giật mình .

” Anh đang cười với mình sao ? Ôi mẹ ôi , anh Voice , thần tượng của con đang cười với con kìa mẹ ôi ”

Ái Di thì bình thường khi thấy anh xuất hiện cũng như nụ cười đó vì đơn giản Voice không phải là Idol của Di, Di khẽ liếc mắt qua My thì y như cô nghĩ. Trong mắt My hiện rõ lên hình trái tim rõ rệt, ==’.

” The Prince đẹp đến thế thì không đếm xỉa còn với Voice thì thôi, mệt ” _Di suy nghĩ, Di chịu thua với cô bạn của mình rồi .. !!

- Tặng nhóc _ Voice tiến lại đưa bó hoa cho My khiến cô ngạc nhiên.

- Hôm hôm nay là sinh nhật Di không phải sinh nhật My _ Cô ngại ngùng nhìn xuống bó hoa, không khỏi thích nhưng ngại lắm vì đó là hoa hồng xanh, hoa mà cô thích nhất

- Anh biết, quà của Di, quản lí mang vào trong rồi. Còn cái này là anh muốn tặng nhóc, nhóc không nhận là anh giận nhóc đó _ Voice nói vờ giận dỗi. Anh mặc kệ bọn phóng viên đang quay phim, chụp ảnh hay ghi âm những gì anh nói. Vì đối với anh, hình tượng không quan trọng

- Nhận đi My _ Di cũng không khỏi bất ngờ, chắc kì này Ái My về là nhập viện luôn quá. Thần tượng xuất hiện trước mắt thì bệnh cô đã tái phát mà giờ còn tặng hoa nữa chứ @@ Chẳng khác nào Voice muốn giết cô. Tuy biết vậy nhưng Ái Di vẫn muốn My nhận vì đơn giản cô muốn My được vui vẻ thôi

- Cảm cảm ơn _ Cô đỏ mặt, ngại ngùng nhận lấy bó hoa từ tay Voice, trong lòng dâng lên niềm vui khó tả. Nhưng có thể khẳng định, cô không hề có tình cảm nào đặc biệt với Voice ngoài tình cảm Fan dành cho Idol. Voice mỉm cười nhìn My. Vũ và Minh thì đơ toàn tập, sao My lại thân thiết với Idol của cô như vậy được chứ? Còn tặng hoa nữa chứ? Mà còn biết cô thích hoa hồng xanh nữa sao? Tại sao Voice biết cô thích hoa hồng xanh thì câu trả lời này chỉ có mỗi cô biết ...

- Tới giờ rồi mau vào thôi _ Di thấy đã đủ khách nên lên tiếng

- Ok, vào thôi mọi người đi lối này _ My vừa nói vừa chỉ lối vào sân vườn. Di vào rồi tới anh em Tiến Vũ, sau đó tới Voice và cô nhưng chưa kịp vào thì tiếng chuông điện thoại của cô vang lên à không là tiếng chuông của tin nhắn. Cô mở lên xem thì chỉ có câu nói ngắn gọn: ” Đón chờ món quà bất ngờ nha nhóc ” - tin nhắn từ Dương.

Cô hơi ngạc nhiên và thắc mắc Cô quay đi vào trong thì đúng lúc có một chiếc limo đen dừng nhẹ ngay trước cổng không phát ra tiếng. Giữa bầu trời đen mịt mù, ba chàng trai lẫm lẫm mặc vest trắng lần lượt bước xuống, ba dáng vẻ khác nhau lẫm lẫm bước vào bên trong nơi tổ chức bữa tiệc

Phía bên trong, mọi người đang yên định vị trí ngồi và nhìn lên khán đài ... Cũng muốn xem rõ hơn tiểu thư Phạm Hoàng gia xinh đẹp cỡ nào Và cũng muốn gặp mặt cô gái tiểu thư thứ hai của họ Đèn của sân vườn đột nhiên tắt hết Tiếng nhạc du dương vang lên và ngay trên khán đài xuất hiện 17 ánh sáng nhỏ phát ra từ những cây đèn cây đang nằm lung linh giữa vùng trời đen mịt trên chiếc bánh kem bốn tầng

Happy bithday to you

Happy birthday to you

Happy birthday happy birthday

Happy birthday to you

Bốp bốp bốp bốp

Những tiếng vỗ tay vang lên lần lượt khi 17 ngọn nến đó tắt. Ánh đèn được bắt ra đây cũng phát sáng. Lung linh như toả nắng, trên khán đài xuất hiện hai cô gái xinh đẹp như nhau nhưng mang hai vẻ đẹp khác nhau hoàn toàn Ái My và Ái Di cùng cúi đầu chào khách mời rồi Di cất tiếng ...

- Rất cảm ơn mọi người đã dành thời gian đến dự tiệc sinh nhật tròn 17 tuổi của tôi. Chúc mọi người hôm nay ăn tiệc vui vẻ

Mọi người đứng hết dậy vỗ tay, lập tức hàng loạt người hầu trong nhà cô đi ra dọn dẹp bàn ghế lại. Khiến mọi người cũng hết sức ngạc nhiên y như muốn đuổi khách vậy nhưng không phải, hàng loạt cái bàn cái ghế được dọn sang một bên thì lại có hai dãy bàn dài được kê ra hai bên chừa khoảng trống ở giữa ... Trên hai cái bàn dài là những món thức ăn đầy sức thu hút hấp dẫn Đây là bữa tiệc buffet Mọi người thôi

xôn xao bàn tán , tản ra đi thưởng thức những món ngon của bữa tiệc Ái Di và Ái My bước xuống phía dưới đến chỗ bố mẹ để chào hỏi các vị khách đặc biệt của bố cô . Là những nhà kinh doanh đầu tư lớn , bạn của bố cô .

Về phía Kim Vân thì thôi không khỏi nồng nặc mùi căng thẳng . Kim Vân vẫn khoác tay Thiên Quốc đứng trước mặt Thiên Như một cách bình thản . Từ xa , Voice đi tới làm Vân suýt ngã ngửa . Sao anh lại có mặt tại đây ? Suy nghĩ trong đầu về Voice đang bao trùm lấy Vân thì từ xa Ái My và Ái Di cùng đi tới

- Chào mọi người , sao không dùng bữa _ Di thắc mắc sao mọi người vẫn đứng yên không nhúc nhích ?
- Ái Di chị nghĩ ta nên đi chỗ khác , ở đây mùi yêu khí nồng quá _ My vỗ tay lên mũi như che lại khi ngửi thấy mùi khó chịu ...
- Cô nói ai ? _ Vân nhột nên lên tiếng ...
- Tôi nói cô sao ? _ Cô vẫn hơn thua
- Thôi , My à hôm nay sinh nhật Di đừng làm em ấy buồn _ Như vội chen ngang
- Em biết nên mới bình thường vậy đây , chứ không thì nãy giờ đã ăn chối với em rồi _ Ái My tức giận nói , cô thấy chương mắt giùm Di , à mà cô cũng rất là tức Quốc vì câu nói sáng nay
- Đừng nghĩ tôi không lên tiếng thì hòa nhau ăn hiếp bạn gái tôi _ Giờ Quốc mới lên tiếng , anh nhìn sắc mặt Di , sắc mặt Di vẫn không thay đổi và cố tỏ ra vui vẻ .
- Tôi nào dám , chỉ là bạn gái anh có tật giật mình thôi _ My
- Cô _ Vân tức giận , cũng phải , nhỏ có tật giật mình khi nghe My nói đến hai từ “yêu khí ”
- Thôi , hôm nay sinh nhật em , mọi người đừng làm em mất vui _ Di vội vang lên tiếng
- Phải rồi đây _ Như , Thuận đồng thanh
- Thôi thôi , nhóc đi ra đây với anh . Nếu không chịu nổi mùi này _ Voice im lặng nãy giờ đột nhiên lên tiếng . Câu nói của anh làm mọi người hết hồn , vẻ như anh rất thân với Ái My nên theo phe cô thì phải Ái My kìm nén cơn giận nghe theo lời Voice rời khỏi chỗ có mùi ” yêu khí ” . Vân nhìn theo khó hiểu , sao cả hai lại thân thế ? Voice là ca sĩ sao quen biết được Ái My ? Ngay cả diễn viên như cô còn chưa có cơ hội nói chuyện với Voice nữa huống chi là thân thiết như vậy , cơ mà Ái My lại được trò chuyện còn nói chuyện thân thiết nữa chứ ... Tiến Minh đứng xa nhìn Ái My cùng Voice dạo bước cùng nhau , cười cười nói nói với nhau , tim anh khẽ nhói lên nhưng cũng chẳng biết phải làm sao Đột nhiên có cánh tay đặt lên vai anh đó là Vũ . Vũ hiểu tâm trạng của anh lúc này , cũng như anh cả thôi Đều đau lòng khi nhìn thấy Ái My đi cạnh người khác ... Vũ khẽ nói với Minh như an ủi anh cũng như an ủi bản thân mình
- Hãy chúc cô ấy hạnh phúc

22. Chương 22 : Món Quà Bất Ngờ Từ Người Nào Đó

Quay lại phía Di , sau khi My đi khỏi thì không khí ở đây ngày càng căng thẳng hơn . Thiên Như liếc như em trai mình không khỏi tức giận . Di vẫn im lặng cúi gằm mặt xuống đất ... Vân thấy thế liền nảy ra ý định trêu chọc cô

- Anh Quốc ơi , em khát quá à ! Anh lấy giúp em ly rượu được không ? Hay là nhờ chủ bữa tiệc lấy giùm chắc không sao đâu nhỉ ? _ Vân cười nửa miệng nhìn Di
- Phải đây , cô ra lấy giùm ” vợ ” tôi ly rượu đi _ Quốc hòa theo Di . Di khẽ ngược lên nhìn anh , ánh nhìn chua xót , căm hận ...

Di theo lời quay đi lấy ly rượu cho Quốc . Như định đánh Quốc vì sự mất lịch sự của anh nhưng may Thuận kịp kéo tay lại .2p sau Di quay lại đưa nước cho Vân , cô đưa ly nước cho Vân , khi cô chắc chắn Vân đã cầm ly nước cô vội thu tay mình về thì bỗng ly nước rớt xuống đất vỡ tan tành Nhưng may là nền cỏ âm thanh cũng không vang vọng nhiều . Vân vờ tội lỗi cúi xuống nhặt mảnh vỡ lên làm tay bị chảy máu , Quốc thấy thế vội cầm tay Vân lên cho vào miệng mình , rồi lấy khăn trong túi áo cầm máu cho cô . Di nhìn theo hành động của Quốc , khẽ cười nửa miệng , chua xót . Chẳng phải trước đây cô và anh đều như thế sao ? Sao bây giờ lại thành ra thế này ?

- Cô bám đuôi tôi đã đủ rồi , sao lại muốn giết bạn gái tôi ? Muốn quay lại với tôi nên giả thủ đoạn hả ?_ Quốc lên tiếng mắng cô . Làm ọi người xung quanh quay lại nhìn . Anh tự ình là vĩ đại , cao cao tại thượng lắm nên nghĩ là cô muốn quay lại với anh nên mới làm ly rớt xuống làm tay Vân chảy máu nhưng anh nào biết được sự thật

- Tôi bám đuôi anh ? Giết cô ta ? Muốn quay lại với anh ?_ Di chậm rãi nói , khoé mắt bắt đầu xuất hiện một giọt nước .

Cô chẳng tin là mình vừa nghe thấy gì nữa . Người mà cô đã từng yêu , người quan trọng với cô lại đi nói ra những lời lẽ này chỉ vì bênh vực cho cô bạn gái mới của anh . Di mỉm cười chua xót , ánh mắt hiện rõ sự buồn bã . Như và Thuận đứng kế bên chứng kiến tất cả nên đều biết sự thật . Không thể nhịn được nữa Như rút tay khỏi tay Thuận , cô tiến tới tát cho Quốc một cái đau đینگ trước sự chứng kiến của mọi người kể cả mấy tên phóng viên , nhà báo

- Tao nói ày biết , không biết rõ sự thật thì đừng vội kết tội một ai . Mày tưởng Di chỉ có mỗi mày là người yêu sao ? Hoang tưởng quá rồi đấy , bạn trai nó cũng có mặt ở đây đấy mày đừng làm càn , chỉ vì anh ta muốn Di với mày dứt khoát nên không ra mặt thôi . Cho dù mày là em tao hay sao cũng được , hôm nay tao không dạy dỗ mày tao không phải Vương Thiên Như .

- Vì cô ta mà hai đánh em 2 lần sao ? Cô ta mà có bạn trai à ? Đâu xuất hiện cho tôi xem thử hay là do hai bạ ra , hay là người yêu của cô ấy là tôi mà không dám nói ?_ Quốc đều cẳng , muôn lời ình sự tự cao tự đại .

Di nhìn Như khó hiểu , cô có bạn trai sao ? Sao ngay cả bản thân cô cũng không biết sao Như lại biết ? Khẽ thấy Như nháy mắt với mình cô cũng dần nhận ra nhưng lấy đâu ra bạn trai cho cô bây giờ ? . Lúc này , Như định cho Quốc một trận rồi nhưng may Thuận kịp kéo tay lại , thấy tình thế kiếm bạn trai ngay đây cho Di căng thẳng quá . Như liền nháy mắt với Thuận nhờ giúp đỡ . Anh nhận ra nên cũng đành nhập vai ...

- Ồ , thực ra tôi là_ Thuận chưa kịp nói hết câu thì trên phía sân khấu vang lên tiếng nhạc . Đồng loạt mọi người quay đầu lại nhìn và không khỏi ngỡ ngàng ...

Tình cờ mình quen biết

Vào một ngày trời xanh nắng

Buông xuôi nơi con tim

Đưa đôi chân em đang bước đi với những câu chuyện buồn (Người 1)

Đừng nhìn về quá khứ

Đừng tự làm nhoe đôi mắt mình mong em sẽ vui lên khi phía trước đường dài kia sẽ mãi luôn (người 2)

Có một người lặng lẽ đứng bên em vô hình

Giấu đi những tâm tư của mình và nghĩ đến em từng thương nhớ ấy đang đơng đây (Người 3)

Một người lặng lẽ sống bên em chân thành

Đến khi vết thương trong em lành lại

Gió sẽ mang niềm vui ấm áp hơn mỗi ngày (Người 1)

Và em sẽ là giấc mơ mỗi đêm anh trông chờ

Dù anh không thể đến bên em và trao những ngọt ngào
Thì em hãy luôn sống những phút giây em yêu đời
Và một người nào đó sẽ luôn theo sau những bước chân
Dẫn lối em đến nơi bình yên ... (Người 2)
Beside ur heart , beside ur tears
I love you so much , so I stay here
Anh đứng đây nhìn cuộc sống , em tràn đầy
Mà tại sao những điều trống rỗng , lại làm vai em lạnh gầy
Gió bắc nơi đây , xoa dịu vòng tay
Anh chưa từng gặp người con gái nào làm trái này phải say
Everyday , everynight
I can't say anything in my mind (người 3)
Có một người lặng lẽ đứng bên em vô hình
Giấu đi những tâm tư của mình và nghĩ đến em từng thương nhớ ấy đang đông đầy (Người 1)
Một người lặng lẽ sống bên em chân thành
Đến khi vết thương trong em lành lại
Gió sẽ mang niềm vui ấm áp hơn mỗi ngày (người 2)
Và em sẽ là giấc mơ mỗi đêm anh trông chờ
Dù anh không thể đến bên em và trao những ngọt ngào
Thì em hãy luôn sống những phút giây em yêu đời
Và một người nào đó sẽ luôn theo sau những bước chân
Dẫn lối em đến nơi bình yên (Người 3)
Đi theo sau những giấc mơ
Chỉ cần thấy những nỗi buồn em tan biến đi
Và hãy nở nụ cười trên môi mềm
Cầu mong nơi ấy , bình yên sẽ khiến , những rung động chờ về ... (Người 1)
Và em sẽ là giấc mơ mỗi đêm anh trông chờ
Dù anh không thể đến bên em và trao những ngọt ngào
Thì em hãy luôn sống những phút giây em yêu đời
Và một người nào đó sẽ luôn theo sau những bước chân
Dẫn lối em đến nơi bình yên
Và em sẽ là giấc mơ mỗi đêm anh trông chờ
Dù anh không thể đến bên em và trao những ngọt ngào
Thì em hãy luôn sống những phút giây em yêu đời
Và một người nào đó sẽ luôn theo sau những bước chân
Dẫn lối em đến nơi bình yên (Người 3)

(((((Người nào đó - Justa Tee))))

Cảm xúc ngưng đọng , mỗi người như đang lơ lửng theo bài hát . Những tiếng ” tách tách ” của máy chụp hình vang lên khi ngay trên sân khấu xuất hiện những thiên thần áo trắng . Chẳng tin vào mắt mình , ba chàng trai mà lúc sáng nói với cô sẽ bay lên Đà Lạt diễn không dự tiệc được ngay bây giờ lại xuất hiện trước mặt cô . Ái My đứng đơ như tượng kể bên Voice . Ba chàng trai , ba dáng vẻ . Một cậu tóc vàng vuốt keo duỗi dài cụp xuống che khuất một nửa gương mặt , ánh mắt trong veo nhìn phía khán giả , đảo mắt tìm một ai đó . Một cậu con trai nữa , mái tóc nâu vuốt keo dựng lên , ánh mắt đen huyền lạnh lùng cũng quét qua lượt khách ở đây để tìm kiếm ai đó . Và một cậu con trai khác nữa , mái tóc đen vuốt keo duỗi dài cụp xuống mi mắt , ánh mắt nâu đục nhìn thẳng vào một người con gái - chủ nhân của bữa tiệc . Tất cả mọi người ở đây được một phen ngạc nhiên vì sự có mặt của ba anh chàng hoàng tử trong The Prince .

Ái Di nhìn thấy Dương nhìn mình cũng không khỏi ngạc nhiên , cô khẽ cúi xuống và lùi lại vài bước . Cô nghĩ là chắc anh nhìn nhầm ai đó , mà ngang cô là Kim Vân , cô nghĩ chắc Dương đang nhìn Kim Vân nên vội lùi lại . Kim Vân thì há hốc mồm , hôm nay quả là một phen bất ngờ , hết Voice xuất hiện lại có thêm The Prince nữa . Mà chẳng phải , Vân và Dương đang có tin đồn yêu nhau sao ? Không lẽ Dương hát bài này là thừa nhận tình cảm đó ? Đột nhiên trong lòng Vân dâng lên niềm vui sướng . Quốc khẽ quay qua nhìn Vân liền thấy cặp mắt trái tim của cô hướng về Dương , anh không khỏi bực mình nhưng vẫn đứng yên xem cô sẽ như thế nào .

Ái My thì đơ như tượng luôn . Sao họ nói là đi diễn không đến được ? Sao lại xuất hiện ? Món quà bất ngờ mà Dương nhắm lúc này là thế này sao ? Cô khẽ nhìn ba anh chàng kia mỉm cười . Tuấn và Lâm không hẹn cùng nhau thấy được dáng người nhỏ bé của cô lẫn trong đám đông và hơn hết là có ai đó đang đi bên cạnh . Đối với Minh Tuấn thì không sao nhưng Minh Lâm thì có sao đây . Minh Lâm thấy Voice cũng có mặt ở đây và đứng ngay cạnh cô , anh thoáng nhú mồm rồi lấy lại dáng vẻ ban đầu đẩy cặp mắt sang phía khác , không nhìn cô nữa . Cô thì vô tư có để ý tới đâu ... Voice nhìn anh trai mình , ánh mắt hiện lên sự ưu buồn ... Ái My đột nhiên tiến về phía Di vì cô biết Di đang khó xử chuyện lúc này Nhưng đang đi thì có bóng dáng nhanh chóng bước qua

Quay lại phía Di , Quốc như nhớ ra chuyện khi này quay sang hỏi Di

- Sao ? Bạn trai cô đâu ? _ Di nghe hỏi thoáng giật mình , cô làm sao biết bạn trai cô ở đâu và là ai ? Cô cúi mặt xuống , khoé mắt ươn ướt , lấp ba lấp bắp

- Tôi tôi bạn bạn trai tôi thực sự thì

- Sao nào ? Không có bạn trai nên mới ấp a ấp úng hả ? _ Quốc chen ngang

- Thiên Quốc mày _ Thiên Như phát điên lên . May mắn Thuận giữ tay lại nếu không là Quốc tiêu đời rồi .

Thằng em trai của cô trước đây đâu có như vậy . Thiên Quốc bây giờ rất khác trước đây . Tính tình hoà đồng vui vẻ cũng biến mất thay vào đó là sự ngang ngược , không xem ai ra gì . Thiên Như thật xấu hổ khi có thằng em trai như vậy . Lúc trước , khi quen Di anh rất ga lăng và rất chung thủy , vui vẻ , thân thiện còn bây giờ khi quen Kim Vân anh lại rất ngang ngược , tệ bạc Trước đây Như tự hào vì có thằng em như anh bao nhiêu còn bây giờ thì xấu hổ bấy nhiêu . Nhưng tất cả đều do hồ ly tinh Vương Kim Vân mà ra . Kim Vân sẽ phải trả giá

23. Chương 23 : ” Trái Tim Của Cô Đã Bị Hoá Đá Rồi ”

- Sao nào ?? Bạn trai đâu ?? _ Quốc đưa tay nâng cằm Di lên - Hay là thôi , em xin lỗi anh đi , hay cầu xin anh đi , anh quay về với em

- Anh _ Di rưng rưng nước mắt .

Như cũng khá là tức giận , mà cũng thấy có lỗi , tại cô mà Di mới như vậy . Ái My từ xa đi lại gần nhìn và nghe thấy . Không khỏi bực mình , định đi lại tặng cho anh một cái tát thì bị tay Voice giữ lại , cô quay lại nhìn anh lắc đầu ý bảo cô không được xen vào . Cô đành ngậm ngùi im lặng

- Nói đi Ái Di , nói là Ái Di cầu xin Thiên Quốc quay trở lại đi , nói là cô sống không thể thiếu tôi . Rung động tôi sẽ suy nghĩ __ Quốc cười đều

Ái Di chỉ biết rưng rưng nước mắt cúi gằm mặt xuống . Cô không thể ngược nhìn được ai nữa , cũng không muốn nhìn thấy tên con trai trước mặt . Cô không thể tin đây là Thiên Quốc , là người mà cô từng yêu say đắm , là người mà làm cô ngày đêm mong nhớ , là người mang lại hạnh phúc cho cô thể mà bây giờ , chính anh , chính người cô từng yêu nói những lời đếu cáng , bỡn cợt cô . Giờ đây , tim cô đang rất đau vì những lời nói của anh , nó nhói lên từng đợt . Đau ! Đau lắm liệu anh có hiểu cho cô ? Liệu anh có cảm nhận được hay không ?

- Buông tay của anh ra khỏi người bạn gái tôi __ Giọng nói lạnh lùng xen lẫn chút ảm áp vang lên . Mọi người trở mắt ra nhìn .

- Thiên Thiên Dương __ Vân khẽ kêu tên anh , đứng rất gần , Vân mới có thể nhìn rõ gương mặt thanh tú của anh . Không khỏi rung động trước vẻ đẹp ấy .

- Sao ? Anh nói gì ? __ Quốc không tin tai mình nghe gì

- Nín đi , Ái Di __ Dương ân cần nhìn Di , Di chẳng rưng rưng nước mắt nữa mà là khóc luôn

- Ngoan nào , Ái Di , nghe lời đi . Anh sẽ bảo vệ em __ Dương kiên nhẫn dỗ cô . Như và My thấy thế cũng tiến tới dỗ cô . Mọi người xung quanh cũng khuyên cô , cúi cùng cô cũng chịu nín

- Này , Thiên Dương anh đừng nói là anh là bạn trai của Ái Di nhá ? __ Vân lên tiếng

- Uhm , tôi là bạn trai của Di __ Dương kiên định .Vân và mọi người há hốc mồm , phóng viên , nhà báo cũng bị đe dọa nên trước tin chấn động này , mọi người chỉ biết đứng nhìn xem thôi .

- Anh anh Dương __ Di sững sờ nhìn Dương tim cô rung lên và khi nhận được cái nháy mắt của anh tim cô lại nhói lên thêm lần nữa . Và cũng chỉ có cô thấy được cái nháy mắt này thôi .

- Phiên cậu , tránh xa bạn gái của tôi ra __ Dương nhìn Quốc

- Cậu nói tôi ? Cậu tránh xa bạn gái của tôi mới đúng __ Quốc - Di đi theo anh __ Quốc định kéo Di đi , tay anh vừa chạm vào tay cô thì tay kia của cô cũng bị Dương giữ lấy .

- Ái Di , đừng nghe lời cậu ta , đi theo anh __ Dương nhìn Di

Ái Di khó xử nhìn Quốc và Dương . Một người là thần tượng nổi tiếng của cô còn một người mà cô yêu . Nhưng dường như cả hai đều lừa dối cô . Thiên Quốc thì đếu cáng , bỡn cợt , đùa giỡn với tình cảm của cô . Còn Thiên Dương , anh nói là bạn trai cô tất cả đều vì muốn giúp cô chứ chẳng hề có thứ tình cảm nào với cô . Mà sao cô ngu ngốc vậy ? Sao lại nghĩ Dương thương cô ? Anh là ca sĩ mà ? Ca sĩ chỉ hợp với những người nổi tiếng khác thôi . Mà nếu có thương thì cũng chỉ là sự thương hại thôi . Cô lại ghét , cô ghét sự thương hại . Vì thế mà một lần nữa , nước mắt của cô lại rơi . Nhìn cô như vậy không ai không khỏi đau lòng và buồn . Ngay sinh nhật mà lại xảy ra chuyện này . Bố Mẹ Di thấy nhưng họ muốn để tự cô giải quyết để cô sẽ trưởng thành hơn , nên họ không nhúng tay vào

Ái My cũng hiểu Di đang nghĩ gì . Suy nghĩ của Di cũng giống như cô thôi . Cơ mà nếu My là Di , My sẽ đi theo Dương . Thứ nhất , không phải vì cô mê trai , mê nổi tiếng mà là vì muốn thoát khỏi chuyện này nhanh thôi .Thứ hai , phải hợp tác với Dương chứ , anh đã tốn công vậy mà không hợp tác chắc anh ” xử ” đẹp ấy . Thiên Như định nói gì đó với Di nhưng Thuận ngăn lại , anh lắc đầu ý bảo là đừng xen vào . Hãy để Di tự giải quyết

- Đi theo anh __ Quốc bạo lực nắm lấy tay cô

- Ái Di , nghe anh __ Trái với Quốc , Dương nắm tay cô một cách nhẹ nhàng , giống như chỉ nắm hờ thôi .

Sao cô lúc này , tim cô lại ghét cái nắm tay hờ ấy quá ! Nhưng chân và tim đồng loạt thống nhất bảo cô đồng ý cái nắm hờ ấy đi . Ái Di đang khó xử thì

- Có giá quá nhĩ ? Làm bạn gái của Vĩnh thiếu gia chưa đã hay sao ? Bị đá rồi nên quay sang ve vãn ca sĩ Thiên Dương à ? Nói cho cô biết Thiên Dương và tôi là một cặp đũa — Kim Vân chắc nịch .

Đau ! Tim cô lại đau lần nữa ! Tại sao ? Không lẽ vì những lời Vân nói ? Hay là vì Thiên Dương ? Cô cũng không biết sao nữa . Là ngày vui nhưng sao tim cô lại đau nhói đến 2 lần mà lại là 2 người con trai ?

Tóc tách ào ào

Mưa tuôn xuống , mọi người được một phen náo loạn . Họ chạy tìm chỗ trú nhưng ngược lại với họ Ái Di , Ái My , Voice , Kim Vân , Thiên Quốc , Thiên Như , Thiên Dương , Nhật Thuận cả Minh Lâm và Minh Tuấn cũng đứng ngay ra giữa sân đó . Tay Di vẫn bị giữ chặt bởi Dương và Quốc . Lòng cô rối bời , những giọt nước lăn tăn thi nhau chạy trên gương mặt xinh đẹp có đánh lớp phấn ấy .

Mưa hay nước mắt ? Tim cô bây giờ không thể xác định được cảm xúc . Tại sao ? Cô không yêu Dương tại sao lại không đi với Quốc ? Tại sao cô hận Quốc cô lại không đi với Dương. Phải chăng cô đã phải lòng Dương mà không dám nói hay đã hết tình cảm với Quốc mà cũng không dám nói ? Ngày vui của cô sao lại trở nên tồi tệ thế này ? Sao ông trời nhỡ tâm đối xử với cô như thế ?

Ái My , Thiên Như thật sự rất thấy thương cô , bề ngoài cô rất là mạnh mẽ nhưng về tình yêu thì rất mềm yếu . Họ cũng không biết làm gì để giúp cô nữa . Chỉ mong ông trời ngừng mưa , đừng làm tổn thương trái tim nhỏ bé của cô như vậy nữa ! Đứng dưới mưa một hồi lâu , cô cảm thấy hoa mắt , nhưng rồi cũng nhanh lấy lại bình tĩnh . Trái tim của cô bây giờ , một câu thôi ” Trái tim của cô đã bị hoá đá rồi ” . Cô gạt tay mình ra khỏi tay Quốc và Dương cùng một lúc trước sự ngỡ ngàng của mọi người . Bọn người kia vào biệt thự cả rồi , ngoài này chỉ còn ít người bọn họ thôi . Di cười nhẹ , mấy ai biết được đằng sau nụ cười ấy là bao nhiêu tổn thương đang cào xé trái tim cô .

- Tôi và anh đã chấm dứt rồi anh Thiên Quốc ạ !

- Em cảm ơn anh Thiên Dương !

Vừa dứt 2 câu , Ái Di liền tức tốc bỏ chạy , lao ra đường nhanh chóng dưới mưa . Ái My và Thiên Như định chạy theo nhưng bị Voice và Nhật Thuận kéo lại . Sau đó đưa hai cô đi vào chỗ ẩn trú . Hình ảnh Ái Di bỏ chạy và nước mắt tuôn rơi đã làm tim ai đó một lần nữa ngưng đập , hình như là nhói nhói ấy . Minh Lâm và Minh Tuấn lại mỗi người một tay đặt lên vai Dương , rồi kéo Dương đi vào chỗ trú . Thiên Quốc quay đi về phía chiếc xe Lamborghini, Kim Vân cũng chỉ biết lèo đèo theo sau .

Mọi người ở đây không một ai không lo lắng cho Ái Di , chẳng biết cô đã đi đâu , làm gì giữa trời mưa lớn vào buổi tối thế này . Và hơn nữa , có một ai đó rất rất lo lắng cho Ái Di

24. Chương 24 : Người Chạy Đi Là Ái Di , Cuối Cùng Người Mất Tích Lại Là Ái My

Mưa ngày một nặng hạt hơn . Lòng của mọi người ở tại biệt thự càng chùn xuống khi nhớ lại hình ảnh một cô gái chạy đi trong mưa . Ái My , Thiên Như cũng như mọi người đều lo lắng cho Ái Di . Ngay ngày sinh nhật của cô mà cô lại nhận đả kích như thế , làm sao cô chịu được . Trái tim của cô bây giờ như đang dần dần hoá đá nhiều hơn nữa , phủ thêm lớp đá để bao bọc sự mềm yếu trong con tim . Sau này , ai sẽ phá huỷ lớp băng này để tìm thấy sự yếu mềm và ra sức bảo vệ Nó ?

Dường như ở đây , có một người còn lo lắng hơn mọi người khá nhiều . Tim anh như ngưng đập , hình ảnh bé nhỏ ấy , yếu mềm ấy không phải cũng giống như hôm đó sao . Cái hôm mà Quốc nói lời cay độc chia tay với cô . Cô cũng đã đến đó để trút bỏ mọi sự buồn bã . Vậy còn bây giờ ? Cô có đến đó không ? Anh muốn giúp cô nhưng không ngờ lại thành ra thế này ? Sao cô nhận được cái ” nháy mắt ” cô không hợp tác ? Có chuyện gì chẳng ? Không lẽ

Chân Ái My không thể đứng yên được nữa . Ái My không thể để Di một mình vào đêm giữa trời mưa thế này được . Suy nghĩ một chút , Ái My lao thẳng ra ngoài đi tìm Ái Di. Thiên Như cũng định chạy đi nhưng Nhật Thuận giữ lại . Voice , Dương , Lâm , Tuấn và 2 anh em Tiến Minh & Tiến Vũ thấy Ái My đi như vậy không ngần ngại chạy theo .. Mất cả hình tượng của một ca sĩ

- Ái Di Ái Di _ Ái My kêu tên Di trong tiếng thét .

Mưa ngày một lớn nữa ,gió thổi mạnh làm nước mưa tạt thẳng vào gương mặt đánh phần nhật của cô . Chiếc váy và mái tóc của cô bây giờ ướt sũng . Cô cảm thấy lạnh , lạnh dần hơn nữa Nhưng vẫn không từ bỏ việc đi tìm Ái Di . Đột nhiên cô cảm thấy khó thở rồi một màu đen bao phủ

Chỉ vừa cách nhau vài phút mà bây giờ những chàng trai kia chẳng nhìn thấy thân hình nhỏ bé của cô đâu . Mưa cứ thế mà tạt thẳng vào mặt họ , cản trở họ tìm cô . Họ chia nhau ra tìm . Tiến Minh - Tiến Vũ 1 hướng , Dương - Tuấn 1 hướng và Lâm và Phong 1 hướng

- Ái My Ái Di

- Ái Di Ái My

- Ái My Ái Di

..... và những tiếng gọi dài nữa đáp lại vẫn là tiếng mưa .

Dương & Tuấn đang đi thì nhìn phía sân vận động thì liền nhìn thấy một dáng người đang ngồi thấp thỏm một góc . Người cô ướt sũng , nước lấm lem trên mặt làm phần nhoè đi. Chiếc váy đen làm cô chìm hơn trong màn đêm mưa dày đặc . Ngồi dưới mưa lâu , cô cảm thấy hoa mắt nhưng gần sắp ngất xỉu , đã có một gương mặt điển trai , là hoàng tử trong mơ của cô đến đỡ cô và cô đã ngất đi trong vòng tay của người đó ...

- Ái Di_ Dương hét lớn trong màn mưa . Sau đó , anh cùng Tuấn đỡ cô về biệt thự .

Sau 2h đồng hồ tìm kiếm , thì kết quả cả đám người bọn họ tìm được Ái Di và người mất tích lại là Ái My . Ái Di được bác sĩ đến chăm sóc nên cũng đã đỡ hơn và đã ngủ . Dương thì không hiểu lí do gì cũng ngồi túc trực bên giường của cô . Vì trời đã tối , nên mọi người bắt xe và về hết , phóng viên cũng đã bị bịt miệng hết nên mọi thông tin hôm nay chỉ có những người tham gia mới biết ...

Người chạy đi là Ái Di , cuối cùng người mất tích là Ái My . Mọi người đã thay đồ hết và sẽ ở lại Phạm Hoàng gia một hôm để tiện việc tìm kiếm Ái My , đơn giản tất cả đều lo cho Ái My. Chỉ có Tiến Minh - Tiến Vũ là quay trở về nhà trước , hôm sau sẽ quay lại và cùng mọi người điều tra . Thực ra đã xảy ra chuyện gì ? Cô đã đi đâu ? Sao lại không tìm thấy ? Nhiều câu hỏi được đặt ra , nhưng trong số họ không một ai biết đến câu trả lời

(Thông cảm nha tg đag trong thời gian ôn thi tuyển sinh nên đăng sẽ lâu một xíu nha)

25. Chương 25 : Ái My Trở Về Sau Một Đêm Mất Tích

Sáng hôm sau , ánh nắng nhợt nhạt len lỏi vào căn phòng sáng hồng của Ái Di . Cô mệt mỏi nhúc nhích , mở mắt mệt mỏi nhìn xung quanh . Đầu cô vẫn ong ong , quay mòng mòng , khó chịu cô ngồi dậy . Đập vào mắt cô là hình ảnh một chàng trai đang gục hẫn trên chiếc sofa đối diện chiếc giường . Chiếc vest tối qua của anh đã được thay bằng chiếc áo thun xám , quần jeans . Anh ngủ quên trong lúc canh chừng cô , chăm sóc cô .

Ái Di bước chầm chậm lại gần anh , nhìn anh lúc ngủ cũng có nét gì đó của thiên thần lạnh lùng ấm áp . Giá mà anh là bạn trai cô nhỉ ? Nếu thế thì hay biết mấy ! Nhưng chẳng phải hôm qua anh đã là bạn trai cô sao ? Bạn trai bắt đắ dĩ . Cô lắc đầu để xua đi suy nghĩ ấy . Giọng nói của cô vang lên , không trầm , không bổng , không cao không thấp chỉ là chất giọng bình thường mang chút sự mệt mỏi ..

- Anh Thiên Dương

- Ủa , Ái Di , em tỉnh rồi à __ Thiên Dương ngược lên nhìn Ái Di , dụi mắt anh khẽ mỉm cười . Ái Di đơ vì nụ cười đó nhưng rồi cô cố trấn an bản thân mình để mình không nên kì vọng nữa

- Sao anh lại ở đây ? Anh mệt thì lên giường ngủ đi __ Di nhìn anh ân cần

- Thôi anh chỉ buồn ngủ chút thôi . Em không khoẻ nên lên giường nghỉ đi __ Dương

- Mà sao anh lại ở đây ?

- Hôm qua em chạy vụt đi , Ái My đi tìm cuối cùng anh và Tuấn tìm được em còn __ Dương đang nói bỗng nhiên dừng lại làm Ái Di tăng thêm lo lắng

- Sao ? Anh nói đi , còn gì ??? __ Di hoảng loạn , cô sợ điều tồi tệ sẽ đến với cô bạn tội nghiệp của cô .

- Ái Ái My thì mất tích __ Dương buồn bã nói

- Mất mất tích ? __ Ái Di chẳng tin là mình nghe gì nữa , cô bỗng thấy hoa mắt và lại mỗi màu đen che phủ lấy đôi mắt xinh đẹp của cô Cô đã ngất đi vì sốc và cơ thể cô đang nóng rang lên . Và có một vòng tay đỡ lấy thân hình nhỏ của cô . Tim anh lại trật một nhịp nữa .

- Ái Di , sao người em nóng thế ? __ Dương hoảng hốt khi người Di nóng hơn bình thường .

Anh vội đỡ Ái Di lại giường sau đó anh gọi bác sĩ của Phạm Hoàng gia vào chăm sóc cho Ái Di . Anh xuống nhà phụ mọi người tìm cách tìm Ái My . Vì hơn nữa trong tim anh từ lâu đã có hình ảnh mờ nhạt của Ái My , còn Ái Di thì chỉ mới thoáng qua đây

Anh vừa đi xuống phòng khách thì thấy rõ sự ủ rũ , uể oải mệt mỏi của mọi người . Thiên Dương khẽ ngồi vào ghế , nhìn sắc mặt mọi người anh cũng thoáng biết là đêm qua họ thức trắng . Và hơn nữa trong lòng mọi người không ai không bồn chồn lo lắng cho Ái My .

- Phạm Hoàng gia chúng tôi rất cảm ơn nhóm The Prince và ca sĩ Minh Phong tham dự sinh nhật Ái Di và ở lại vì Ái My . Chắc là làm phiền mọi người quá , dù gì thì lịch diễn của mọi người cũng dày đặc , nên mọi người có thể về nghỉ ngơi và làm việc đi . Còn chuyện tìm Ái My hãy để gia đình chúng tôi giải quyết __ Mẹ Di lên tiếng

- Cháu không sao , lịch diễn tuần này của cháu cũng ít lắm . Hai bác hãy để cháu phụ giúp tìm Ái My , dù sao Ái My cũng là fan hâm mộ của cháu mà với lại cả hai cũng thân thì thôi bác để cháu ở lại cùng bác tìm Ái My nhé __ Voice lên tiếng .

- Bọn cháu cũng thế . Ái My là bạn của tụi cháu , nên bạn gặp chuyện tụi cháu cũng nên giúp mọi người .Bác cứ để chúng cháu ở lại đi ạ . Càng đông người càng dễ tìm hơn ạ . __ Tuấn lên tiếng

- Ta thay mặt hai đứa Di - My cảm ơn các cháu __ Mẹ Di mỉm cười

- Bây giờ vào vấn đề chính , chúng ta sẽ chia nhau ra mà tìm Ok ? __ Bố Di vạch ra kế hoạch .

..... những lời bàn tán vang lên dữ dội gần như kế hoạch sắp hoàn thành và bắt đầu thì

< cách="”">>>

Tiếng mở cửa phát ra từ cửa chính , mọi người liền quay ra nhìn và đập vào con người của họ là thân hình một cô gái ướt sũng với chiếc váy trắng lấm lem bùn đất , mái tóc rối xù , khuôn mặt lấm lem phấn , đôi môi anh đào của cô giờ nhợt nhạt . Đầu cô ong ong , cả cơ thể cô nóng bừng như lửa đốt , cô loạng choạng đi vào . Vừa được hai bước cả thân hình mảnh mai của cô đã chạm phải cái giá lạnh của nền nhà trước sự ngỡ ngàng , hoảng hốt của mọi người

26. Chương 26 : Mắc Bệnh Tim

- Con gái _ Mẹ Di khóc nức lên gọi tiếng Ái My .

Mọi người nhanh chóng tiến đến đỡ cô dậy và gọi bác sĩ . Thiên Như mệt mỏi cũng đã gục vào người Nhật Thuận . Đơn giản Ái My đã về và nỗi lo của mọi người đã dứt Dứt ? Dứt chưa ? Mọi người đã hết lo lắng chưa ?

- Bác sĩ , con tôi sao rồi ? _ Bố Di lo lắng

- Phạm Hoàng lão gia bình tĩnh , tiểu thư Ái My và Ái Di đều không sao cả . Ái Di thì khỏe rồi , còn Ái My tiểu thư còn đang yếu , nên có thể hôn mê 1 ngày gì đó . _ Bác sĩ từ từ nói ...

- Tôi sẽ đưa thuốc , mời một người theo tôi . _ Bác sĩ nói rồi quay lưng đi

- Anh Vin đi lấy giùm nha _ Tuấn

- Uhm _ Minh Lâm quay đi cùng bác sĩ , mọi người vào thăm Ái My , Ái Di

Về phía ông bác sĩ , Minh Lâm đi theo , ra đến cổng , bác sĩ đưa thuốc và nói cho Lâm nghe một bí mật .

- Anh cho tiểu thư uống theo toa tôi ghi , phải cho tiểu thư ăn uống đầy đủ . Và còn một chuyện nữa

- Chuyện gì ?

- Ái My tiểu thư mắc căn bệnh tim , không nên để Ái My tiểu thư kích động . Không thì dẫn đến hậu quả khó lường .

- Còn gì không ?

- À , ờ anh là Minh Lâm của The Prinve , tui có thể xin chữ kí cho con gái của tui được không ? Nó rất hâm mộ The Prince _ Ông Bác Sĩ

- Ok _ Lâm lấy bút và giấy trong áo kí tên rồi đưa cho ông bác sĩ . Ông mỉm cười nhận lấy rồi ra về Anh quay lên phòng Ái My

Lại qua một ngày nữa , một ngày nặng nề của biệt thự . Đã hai ngày , Voice cùng The Prince ở lại biệt thự . Thiên Như & Nhật Thuận cũng đã về vào tối qua , đơn giản là Vĩnh lão gia và Vĩnh phu nhân rất lo lắng cho cô . Hôm nay chắc hẳn cả hai tiểu thư sẽ tỉnh

Nắng sớm kèm chút sương loãng hòa tan đang trà trộn vào căn phòng sáng hồng cả đêm của biệt thự . Trong căn phòng có hai cô gái đang nằm bất tỉnh nhân sự , đôi môi anh đào rất nhợt nhạt , khuôn mặt trắng bệch hiện rõ . Khẽ cử động , đôi mắt cô mở ra

- Ái My Ái My , mày đang ở đâu ? _ Tiếng hét của Ái Di .

Trong khi đang mệt mỏi , cô vẫn nhớ đến việc Dương nói là Ái My mất tích trên đường đi tìm cô . Cô thấy có lỗi với My , sao cô lại chạy đi để My đi tìm ? Giờ My lại mất tích , tất cả là lỗi tại cô . Tiếng nói của Ái Di kèm theo tiếng nức . Những giọt nước mắt nóng hổi lăn dài trên gương mặt thanh tú của cô .

- Ái Di Ái Di tỉnh lại _ Dương

- Ái My Thiên Dương Ái My đã tìm được chưa ? _ Ái Di ngồi dậy , nước mắt lấm lem

- Rồi nhìn sang bên cạnh kia _ Dương trấn an cô .

Ái Di nghe lời quay sang nhìn thì thấy Ái My đang nằm bất động tại đấy . Cô khẽ thở phào một cái rõ đỡ lo lắng hơn là Ái My không thấy đâu .

- Anh Hải anh ơi _ Tiếng nói yếu ớt khàn khàn của Ái My vang lên làm thức tỉnh mọi người .

- Ái My tỉnh đi Ái My _ Tuấn chạy lại gần cô , thản nhiên nắm tay cô .

Tim anh bây giờ rất đau , thà là để anh chịu chứ đừng bắt cô phải chịu . Thà là anh nằm đây chứ đừng để cô nằm đây . Đêm hôm mà không tìm được cô , anh như bị sock nặng , tim anh lúc đó đã xác định rằng

hình bóng của cô ngày một rõ nét hơn . Và anh đã nhận ra là đã yêu cô mất rồi Không tìm được cô , anh lo lắng hơn ai hết nhưng cũng may là ông trời thương anh đã để cô trở về bên anh

- Anh Hải , anh đang ở đâu ?_ Ái My vẫn trong cơn sảng . Người cô gọi tên chỉ duy nhất Ái Di & Minh Tuấn biết là ai .

- Tỉnh lại đi , Ái My mở mắt ra tao là Ái Di nè _ Ái Di

- Là là mày sao ? Ái Di ? Mày không sao chứ ?_ Ái My mở mắt một cách mệt mỏi

- Ừm , tao xin lỗi . Mà sao đêm đó , mày đi đâu , sao mọi người không tìm được mày ?

- Tao không biết , tao chỉ biết khi tao đang đi hướng đến gần quán Mouse , thì đột nhiên khó thở và rồi là một màu đen . Khi tỉnh lại tao thấy mình đang nằm một góc ở sân vận động BAL . Thế là tao đi bộ về đây .

- Sao ? Sân vận động BAL ?_ Dương & Tuấn gần như hét lên

Chẳng phải sân vận động đó là chỗ anh và Tuấn đã tìm được Ái Di sao ? Sao khi đó anh lại không thấy Ái My ? Hay hôm đó do mưa tạt quá lớn làm anh không nhìn thấy ? Sao Ái My đang đi hướng Mouse khi tỉnh lại đang nằm ở sân vận động ngược hướng Mouse ? Sao lại khó thở ? Màu đen bao phủ ? Thực hư là sao ? Chẳng lẽ có người đứng sau chuyện này ????

(Chap hơi ngắn , nếu tối rảnh post tiếp)

27. Chương Thông Báo

THÔNG BÁO ////

Vì tác giả đang trong giai đoạn ôn thi tuyển sinh 10 , nên tác giả sẽ ngừng truyện tại đây , và nếu thực sự thư giãn tác giả sẽ post . Thời gian này , học nhiều nên ý tưởng bị hạn chế lại chưa thể nghĩ ra cách xây dựng tình huống truyện Mong các bạn thông cảm !!!

Và khoảng chừng 1 tháng sau , truyện ĐƠN GIẢN LÀ YÊU sẽ hoạt động lại bình thường . Khi đó mọi người hãy đi cùng tiểu thư Phạm Hoàng gia , Trương Hoàng gia , Phạm gia , nhóm The Prince , ca sĩ Voice cho đến hết nhé !!!

Dự kiến nội dung tiếp theo : Ái My khó xử , Thiên Dương nhận ra tình cảm , Ái Di hơi rung động khi Thiên Quốc quay lại , sự thật của vụ tai nạn 10 năm trước còn nhiều phần hay lắm :)))

MONG CÁC BẠN ĐỪNG BỎ TRUYỆN NHÉ , THÔNG CẢM VÌ SỰ NGHIỆP HỌC TẬP CỦA TÁC GIẢ !!!!

28. Chương 27 : Xưa Là Chị Em Thúy Kiều , Nay Là Chị Em Ái My

- Có chuyện gì sao ?_ Di

- Không có gì , chỉ là ngạc nhiên thôi _ Tuấn cười trừ

- Cám ơn các anh đã ở lại vì tôi _ Ái My lên tiếng

- Không có gì , cô nghỉ ngơi , uống thuốc lấy lại sức đi rồi trở lại căn hộ _ Lâm đưa toa thuốc

- Tôi biết rồi , mà Minh Lâm , anh lại đây __ Ái My
 - Chuyện gì __ Lâm nghe theo lại gần cô và ghé sát tai vào gần miệng cô
 - Happy birthday . Chúc anh có một sinh nhật vui vẻ , tối nay đi ăn mừng với chúng tôi , anh không được từ chối nha __ Cô thì thầm vừa đủ để anh và cô nghe .
 - Ái My cô __ Lâm đơ người , đáp lại ánh mắt khó hiểu của anh cô chỉ cười nhẹ . Sau đó cô liếc mắt qua Ái Di thầm báo tin .
 - Thôi , Ái My khoẻ lại rồi , The Prince và Voice nên về đi , hôm sau bác mời cơm các cháu nhé .Cảm ơn các cháu rất nhiều . __ Mẹ cô lên tiếng .
 - Uhm , các anh về đi , em sẽ nhắn tin sau cho các anh nha __ Ái Di mỉm cười
 - Uhm , tụi anh về trước nha , Ái My nghỉ ngơi cho khoẻ đi nha . Bye em __ Tuấn cười
 - Nhóc ráng khoẻ lại đi , anh dẫn nhóc đi ăn kem nha __ Voice xoa đầu cô rồi tạm biệt cô và rời khỏi căn phòng .
- Mọi người trong phòng đã rời đi hết , căn phòng rộng lớn chỉ còn hai cô gái có gương mặt trắng bệch đang thơ thẩn trên hai chiếc giường . Ái My đã ở trong mưa cả một đêm qua , cũng may là cô không trúng gió chứ nếu không chắc giờ cô phải nhập viện .
- Ái Di đừng buồn nữa , tao không cho phép mày lưu luyến hạng người đó , hấn không xứng
 - Biết rồi . Mà này , nếu có người thích mày thì sao ? __ Di chuyển đề tài nhưng câu hỏi của cô đầy ẩn ý
 - Ý mày là sao ? Vụ gì nữa đây ?
 - Thì tao cảm thấy có người thích mày đó
 - Who ?
 - Minh Tuấn , Thiên Dương
 - Mày dầm mưa nên sốt à ? - Cô đưa tay lên trán Di - Nóng cao rồi , vào viện thôi __Cô cười đùa
 - Tao không giỡn __ Di nghiêm túc
 - Rồi không giỡn , ok ?
 - Trả lời tao đi
 - Thì lúc tỏ tình đi rồi tính chứ giờ mày hỏi ngang sao tao biết đường trả lời . Mà Tuấn là bạn tao còn ông Dương là kẻ thù của tao làm sao thích tao được .
 - Ủ
 - Hình như có chuyện gì với mày phải không ? Nói tao nghe
 - Ờ , thì không có gì đâu ...
 - Thật không ? Giấu thì đừng tìm tao nữa nha __ Ái My vờ dối
 - Thì chỉ là là say nắng tí thôi
 - Thiên Dương phải không ?
 - Ờ , ờ __ Di lấp ba lấp bấp
 - Biết ngay mà , tao không cướp người mày thương đâu , chỉ cần mày hạnh phúc và quên được Thiên Quốc , tất cả tao nhường ày .
 - Thiệt hông ??? Luôn cả Voice à , người mày thầm thương trộm nhớ , ngày nhớ đêm mong được gặp mặt hả ? __ Di cười ranh ma
 - Ủ , nhường luôn đó __ Cô cũng cười

- Vậy để tao kêu anh Voice dẫn tao đi ăn mới được .
- Thôi , bàn vụ tối nay xem .
- Ok , lại đây .

6 PM

< cốc="" cốc="">>>

- Vào đi
- Mẹ ơiiii _ Giọng Di ngọt sớt
- Gì đấyyy , hai đứa khoẻ chưa mà xuống giường vậy ?
- Khoẻ rồi , mẹ cho tụi con đi chơi nha _ Di
- Đi đâu , mấy giờ về ?
- Đi ra Mouse , 9h tối về _ Di cười cười
- Ừm , đi cẩn thận , Ái My con cũng vậy nha .
- Dạ mom , tụi con đi đây . _ Ái My đứng dậy
- Ừm , đi vui về nha hai con
- Bye Mom

Rời khỏi biệt thự , Ái My và Ái Di được đưa đến tiệm bánh kem để lựa chọn . Bước vào là cả hai cô nàng trở thành trung tâm chú ý của những con mắt nơi đây . Một người thì áo thun trắng hình chiếc tháp Eiffel quần jeans dài qua gối , tóc toả ngang lưng . Một người thì áo thun Pooh , quần lửng , tóc búi cao . Hai người như hai câu thơ :

Mai cốt cách tuyệt tình thần

Mỗi người một vẻ mười phân vẹn mười .

29. Chương 28 : Chiếc Áo Hình Tháp Eiffel

- Quá nhiều bánh biết anh ấy thích cái nào ? _ Ái Di than thở khi trước mặt cô toàn những loại bánh ngon.
- Ừ , để tao gọi Voice thử xem _ Ái My rút điện thoại ra và quay sang chỗ khác gọi
- Alo , anh Voice tôi là Ái My

[[[.....]]]

- Anh Minh Lâm thích ăn bánh kem như thế nào vậy ?

[[[.....]]]

- Chocolate hay caramen ?

[[[.....]]]

- Rồi cảm ơn anh , lát anh nhớ đến nha

[[[.....]]]

- Bye anh .

Cô quay lại nhìn Ái Di thì Ái Di đang đứng chờ người nhìn chiếc bánh kem hình trái tim nhỏ trong tủ . Khuôn mặt Ái Di thoáng chút buồn , ánh mắt thấm đẫm sự thương nhớ . Phải chăng đó là

- Anh Quốc , mua chiếc bánh kem này đi .__ Cô gái chỉ tay vào chiếc bánh nằm ở trên cùng của tủ
- Em thích ăn socola lắm mà , sao hôm nay lại đòi ăn caramen ?
- Em biết nhưng mùi vị của cả hai cũng đâu có khác , cái em thích là cách trang trí chiếc bánh kia .__ Cô gái cười
- Nếu em thích , anh mua nó tặng em __ Chàng trai xoa đầu cô gái
- Ok , yêu anh nhiều .__ Gương mặt cô gái lộ rõ sự vui vẻ.
- Đây tặng em , mai mốt nhóc ngoan nữa , anh mua tặng nhóc tiếp . Đây là bánh kem chứng minh cho tình cảm anh dành cho em nha . Chụp lại làm kỉ niệm nha , thôi lên đường đi picnic thôi . __ Chàng trai tay trong tay với cô gái rời khỏi tiệm bánh trong niềm vui sướng , hạnh phúc vỡ oà ...

Một giọt nước mắt chua chát lăn trên gương mặt , lại thêm một giọt nước mắt lăn xuống khoé môi cô , có vị mặn , chát ... Đó là những thứ mà cô nếm được trong tình yêu đã đổ vỡ . Quen nhau được mấy năm , kỉ niệm giữa anh và cô đều tồn tại ở những nơi cô bước tới . Làm sao để cô có thể quên đi những ngày tháng vui vẻ đó , làm sao để cô quên đi nỗi buồn mà cô đang gánh chịu .

Ái My nhìn Ái Di càng thêm buồn , cô muốn giúp Di lắm nhưng biết giúp thế nào đây ? Thiên Quốc đã thay đổi 180° , xoay đến cô chóng mặt . Những ngày tháng sau này Ái Di còn phải khổ nữa nếu cứ sống trong sự nhung nhở , đau lòng ấy . Sự thật lúc nào cũng phũ phàng nhưng nếu ta học được cách chấp nhận thì ta sẽ không phải sống trong đau thương vì cuộc đời sẽ mỉm cười với ta .

- Ái Di , mày vẫn ổn chứ ?
- Hix ... tao không sao __ Di vội lấy tay lau nước mắt
- Sure ?
- Ủ , mà sao anh Vin thích gì ?
- Voice nói , Vin thích cả hai , bánh thì phải vị caramen rắc chocolate .
- Ủm , vậy đi đặt thôi , không còn thời gian đâu .Tao hẹn họ 7h tối đấy __ Di
- Ủm đi

Chuyện gì qua nên cho nó qua đừng bao giờ nhắc lại , vì cho dù ta cứ nhắc lại cũng chẳng thay đổi được gì . Hãy mỉm cười vì những gì bạn đang có . Tình yêu như một ly chocolate vậy . Đôi lúc ngọt ngào khi thì đắng cay đó là chuyện hiển nhiên chỉ là bạn có biết cách thưởng thức hay không thôi bạn à .

7 PM - Tại Mouse

- Chuẩn bị nha , họ đến chưa ?__ Di
- Tao chưa nghe tin của họ , Voice đang trên đường đến .__ My
- Ủ , mà sao tự nhiên tao cảm thấy bất an quá , có dự cảm không tốt
- Xui xẻo , chưa gì đã trù rồiiii
- Hello __ Tiếng người thứ ba chen vào làm cả hai chị em khó chịu định mắng xem kẻ nào thì
- Chị Thiên Như , anh Nhật Thuận !__ Ái My hét lên
- Hai nhóc làm gì ở đây vậy ? __ Như
- Em tổ chức sinh nhật cho Minh Lâm , còn anh chị hẹn hò hả ?
- Hả ?__ Cả 2 đồng thanh , hai chị em cô phá cười
- Hihi , anh chị tham gia chung cho vui , lát Voice tới nữa đó .
- Ok e , Ái My lại bàn ngồi , em kể chuyện gia đình em cho chị nghe đi .
- Thôi , buồn lắm , đợi Voice tới đi , em có chuyện muốn hỏi anh ấy .

- Ừm

< cách=" ">>>

Áo thun hình tháp Eiffel quần jeans tóc vuốt keo nhìn anh đầy sự tăng động , và bất ngờ thay cả hai cùng là áo couple .

- Voice và Ái My mặc áo couple .

- Ổ ồ , có biến __ Như trêu làm cho Ái My đỏ mặt

- Anh Voice lại đây __ Di kêu.

Voice và cả My đều bất ngờ , hai người trùng hợp lại mặc áo đôi . Người ngoài nhìn vào cứ nghĩ là một cặp đẹp đôi lắm ấy chứ . Ai ai cũng ngưỡng mộ , đột nhiên trong lòng Voice cảm thấy sự vui vẻ , sung sướng , ấm áp làm sao ấy . Cảm giác gì nữa đây ? Còn riêng về Ái My thì cô thầm than trời , cầu mong đừng ai biết chuyện này nếu không cô sẽ nhập viện vì bị Fan của Voice tấn công đấy .

- Có người đỏ mặt rồi kìa __ Ái Di trêu

- Fan mà được mặc áo đôi với Idol thì hạnh phúc quá rồi còn gì nữa . __ Như

- Thôi , hai em chọc em ấy ngại rồi kìa __ Nhật Thuận lên tiếng .

< cách=" ">>>

- Đông vui quá nhỉ , cho tôi góp vui với __ Tuấn chào cả đám

- Hello mọi người __ Đó là Dương và cuối cùng là Lâm bước vào

Sự bất ngờ , ngạc nhiên , bình thần , e ngại đã đến tham quan nơi này khi một chiếc áo thun hình tháp Eiffel xuất hiện . Trố mắt ra nhìn là Ái Di và Như , e ngại là Ái My , bất ngờ , ngạc nhiên là Dương và Tuấn bình thần là Lâm và Phong .

- Chiếc áo hình tháp Eiffel __ Di

- Anh quên nói cho nhóc biết là anh Lâm rất thích mặc chiếc áo đó vào buổi sinh nhật , phải không anh hai __ Phong nhìn Lâm, ánh mắt yêu thương tràn đầy . Tình anh em trời đây.

- Đừng tỏ ra vẻ là cậu hiểu tôi lắm . Ái My cô kêu tôi đến đây làm gì ? __ Lâm khó chịu

- À , à thì * bực *

Ánh sáng trong quán đột nhiên tắt ngấm , len lỏi chỉ là ánh đèn cầy yếu ớt trên chiếc bánh sinh nhật rắc đầy chocolate

Happy birthday to you

Happy birthday to you

Happy birthday happy birthday

Happy birthday to you

Chúc anh sinh nhật vui vẻ Vin Minh Lâm .!

- Ước và thổi nến đi __ Ái My hỏi thúc

- Tôi không thích , sao cô lại thích bày vẽ thế này , tôi rất chán ghét , tôi rất ghét tiệc sinh nhật này , cô đẹp đi __ Lâm buông lời phũ phàng

- Anh Vin , nể mặt em ấy chút đi __ Tuấn

- Đẹp đi , thích thì hai người cứ ở lại __ Lâm quay lưng đi để cả đám ở lại với sự bàng hoàng.

Ánh sáng đèn bật lên , và trên gương mặt cô gái cầm chiếc bánh hiện lên một nét buồn và đầu đó là một vài giọt nước ...

- Ái My dừng khóc __ Di và Như lo lắng
 - Ngoan nào , nhóc nín đi __ Voice cũng bối rối
 - Ái My dừng khóc chắc anh Lâm đang bực chuyện gì đó nên mới __ Dương và Tuấn cũng vội an ủi nhưng càng nói nước mắt cô càng chảy nhiều hơn nữa .
 - Em chỉ muốn giúp anh ấy thôi mà . Tại sao lại thành vậy chứ ? Ăn sinh nhật với bạn bè cũng vui mà , hay là anh ấy muốn có bố mẹ nữa ? Em thì ao ước có một cái sinh nhật thật ấm cúng còn không được , em không muốn anh ấy cứ ở trong sự cô đơn , một mình em thôi em đủ biết nó buồn cỡ nào rồi . Em muốn giúp anh ấy thôi mà , sao lại như thế ?
- Càng nói tiếng khóc của cô càng lớn . Và tiếng khóc đó như chạm vào trái tim của từng người nơi đây , ai cũng xót xa nhìn cô. Phải chăng Lâm đã tàn nhẫn quá ...

30. Chương Thông Báo

Vì một số lỗi kĩ thuật , tг hiện nay đang hết ý cho truyện , có mem nào muốn thì làm fic lại truyện này nhaz . Truyện này tг chính thức bán fic nha , ai muốn lấy đề fic lại thì nói tг một tiếng rồi lấy nha ... Tг cảm ơn các mem đã theo dõi . Thôi thì các mem cho ad xin lỗi , các mem thích thì theo dõi truyện Trái Tim Lạnh Giá của tг nhé !!!

Chân thành cảm ơn và xin lỗiiii !!!

31. Chương 30 : Anh Sẽ Bảo Vệ Nhóc , Ngọc My

Phải , trái tim của ai đó đang rung động , đang lo sợ nặng nề Ánh sáng đang hiện hữu ra trước mắt , lối thoát đang chờ đợi . Cô đang nép sát vào người anh , đi theo sự dẫn dắt của anh nên thoát được hay không đều phải trông chờ vào anh . Lo sợ cho cô sẽ hoảng , anh thấy cổng thoát trước mắt nên lên tiếng trấn an trước cho cô đỡ lo sợ .

- Ái My chúng ta sắp ra khỏi đây rồi , đi gần anh nhé .

Nghe tiếng , tay của cô càng bám chặt vào anh hơn nữa . Anh khẽ mỉm cười vì hành động này và đột nhiên trái tim của ai đó đang cảm nhận sự yêu thương . Đó là gì nhỉ ? Người đó là ai ? Có anh bảo vệ , cô đã bớt sợ hơn . Nhưng mắt vẫn nhắm nghiền , ra đến phía ngoài , vì nhắm mắt nên cô chẳng biết gì . Bên ngoài trời cũng tối nên cô cũng không hay là đã thoát khỏi đó . Dẫn cô ra đến ngoài , đến chỗ không còn những tiếng kêu đó , anh mới dừng lại và nói :

- Ái My thoát rồi , đi rửa mặt cho đỡ đi . Không sao đâu __ Voice xoay người lại , ngẩng mặt cô lên thì nước mắt nhòe hết cả gương mặt của cô .

- Anh đợi tôi một chút __ Cô vội quay mặt đi về hướng nhà vệ sinh

Voice nhìn theo cô , anh khẽ mỉm cười rồi lại nhắm mắt .

” Sợ ý quá , cô nhóc hình như đang sợ ”

Phải , anh chỉ lo cho sự vui vẻ ngàn năm có một của anh nên chẳng quan tâm đến con người đang đi bên cạnh anh .

” Mua kem bù cho cô nhóc vậy ”

Nghĩ thế anh liền đến quầy kem gần đó hết 5 cây kem , mà còn hai phần nữa chứ . Tính ra một người 5 cây , rồi anh quay lại đợi cô . Cô quay ra và đi đến tiếp theo chính là chiếc đu quay cao cao . Đối với trò này thì cô rất có hứng thú , cô cũng đã muốn leo lên đây để giải tỏa những muộn phiền mỗi khi nó tìm đến cô nhưng đi một mình thì cô rất sợ . Nay lại có dịp thì cô càng vui hơn nữa . Khi đã yên vị trên một cái phòng nhỏ trên chiếc đu quay thì anh lấy kem ra đưa cho cô . Đập vào mắt cô nào là kem vani , kem dâu , cốt

- Ăn thế này tôi thành heo mất __ Cô than ngắn thở dài nhưng mỗi tay của cô lại đang cầm một cây kem
- Nhóc ăn đi , anh xin lỗi vì không quan tâm đến cảm nhận của nhóc khi rử nhóc đi chơi trò cảm giác mạnh .
__ Voice vừa ăn vừa nói
- Dụ đồ con nít bằng kem à __ Cô cười
- Nhóc mà là con nít sao ?__ Voice bĩu môi - Nít quỷ thì có
- Anh nói cái gì chết nè __ Vừa la cô vừa dùng tay đánh anh , tiếng cười rôm rã đã khuấy động màn đêm tĩnh mịch
- Sao nhóc ăn lẹ thế , anh còn chưa hết 3 cây nữa __ Voice nhìn cô , kem của cô đã vơi hết 4 cây rồi , chỉ còn 1 cây cô đang ăn thôi @@ (Như heo)
- Hehe , Oa cảnh nhìn từ trên cao đẹp quá __ Cô thích thú khi nhìn cả mặt đất từ trên cao .
- Ngồi yên đi , nhóc quậy quá , té bây giờ __ Voice kéo tay cô ngồi xuống
- Ăn xong rồi , ngon quá , cảm ơn anh nha Minh Phong __ Cô cười tươi , anh cũng cười
- Anh Voice , tôi thần tượng anh đã lâu nhưng ít khi nghe anh hát chạy hay live lắm . Hôm nay anh hát cho tôi nghe nhé .
- Không , hát phải có catxe đằng hoàng . Giọng hát của tôi chỉ dành riêng và miễn phí cho người tôi thương thôi __ Voice ra vẻ
- Vậy anh muốn tôi trả catxe cho anh thế nào ?__ Cô bĩu môi nhăn nhó
- Ừm mm , không cần tiền , chỉ cần sau này nhóc xưng hô ” anh - em ” với anh được rồi __ Voice cười
- Ok __Cô cũng cười
- ok , anh hát đây

Vòng đu quay cứ mỗi phút giây lại càng bay lên cao,
 Đường như với tới muôn đám mây đang hoài trôi lững lơ,
 Những ngọn đèn đường thêm nhỏ bé,
 Cả thiên đường ngàn sao lấp lánh ,
 Cả bầu trời giờ chỉ riêng cho anh và em,
 Rồi bàn tay khẽ nắm lấy nhưng vô tình không ai hay,
 Rồi lòng anh khẽ ảm áp như ly cà phê sữa thơm,
 Ngồi bên em mà tim bối rối thời gian ơi đừng trôi nhanh quá,
 Để anh giữ lấy từng phút giây được bên em,
 Và anh chỉ muốn nhìn em mãi thôi,
 Cứ ngây thơ hiền như ánh trăng,
 Chỉ là do ánh mắt một người,
 Làm cho anh ngây ngô cả đêm,
 Và anh bỗng muốn được ôm lấy em,
 Để mãi mãi chở che suốt đời,
 Có thể nào tình sẽ không bao giờ đổi thay
 Rồi bàn tay khẽ nắm lấy nhưng vô tình không ai hay,
 Rồi lòng anh khẽ ảm áp như ly cà phê sữa thơm,

Ngồi bên em mà tim bối rối thời gian ơi đừng trôi nhanh quá,

Để anh giữ lấy từng phút giây được bên em,

Và anh chỉ muốn nhìn em mãi thôi,

Cứ ngây thơ hiền như ánh trăng,

Chỉ là do ánh mắt một người,

Làm cho anh ngây ngô cả đêm,

Và anh vẫn muốn được ôm lấy em,

Để mãi mãi chở che suốt đời,

Có thể nào tình sẽ không bao giờ đổi thay.

Và anh chỉ muốn nhìn em mãi thôi,

Cứ ngây thơ hiền như ánh trăng,

Chỉ là do ánh mắt một người,

Làm cho anh ngây ngô cả đêm,

Và anh vẫn muốn được ôm lấy em,

Để mãi mãi chở che suốt đời,

Có thể nào tình sẽ không bao giờ đổi thay

(Bay giữa ngân hà - Nam Cường)

Giọng hát của anh ngọt ngào , êm ả , cuốn hút cho người nghe đi sâu vào bài hát . Nhưng tại sao anh lại hát bài này ? Vì anh và cô cùng ngồi trên đu quay như câu hát hay vì câu hát nói lên tình cảm đang hình thành và lớn dần trong anh ? Một sự im lặng đang bao trùm , tiếng của anh dứt , anh quay sang nhìn cô thì cô đã ngủ . Đầu cô dựa vào mép cánh cửa mở . Đôi mắt của cô khép lại , gương mặt xinh đẹp thường ngày lại càng hiện rõ hơn - đẹp hơn khi cô ngủ . Anh dùng tay kéo cô lại để cô dựa vào vai mình ngủ . Sao anh lại hành động như thế . Một nụ cười khó hiểu chính bản thân anh tặng cho anh .

Một vòng quay của chiếc đu là vừa đúng 1 tiếng . Còn 20p nữa , để cô yên giấc một lúc rồi kêu cô khi hạ cánh . Đó là suy nghĩ của anh . Nhìn cô ngủ , lòng anh cảm thấy nhẹ nhàng , tay anh đưa lên có ý định nắm lấy tay cô . Và thế là tay trong tay , Voice cũng ngạc nhiên vì đây là lần đầu tiên anh nắm lấy tay con gái ngoài mẹ và cô chị của anh . Cảm giác thật kì lạ . Khi anh nắm tay chị và mẹ anh thì anh cảm thấy bình thường , nhưng sao với bàn tay cô gái này , anh lại muốn được nắm lấy và dẫn cô đi , muốn bảo vệ bàn tay này của cô quá ...

” Anh sẽ bảo vệ nhóc Ngọc Mỹ ”

Câu nói phát ra từ lòng anh , đánh thức tình yêu nhiệm màu trong anh . Anh sẽ làm được chứ ? Anh sẽ bảo vệ cô bằng mọi cách sao ? Hay anh lại mang đến những phiền phức không đáng có cho cô ? Hai mươi phút trôi qua thật nhanh , tâm sự trong lòng đã nói ra nhưng anh cũng chẳng tin là có một ngày mình lại nói ra những câu đó với một cô gái là Fan của mình nữa chứ ... Thiệt là chẳng ra gì mà ^__^

32. Chương 31 : Ngày Tuyệt Vời Nhất Của Ái My Và Minh Phong

- Minh đi chơi gấp thú nhè !__ Voice kéo cô vào chỗ bán thẻ

- Gì mà nhiều vậy ? Anh định dọn nguyên cái tủ của người ta sao ?__ Cô nhúu mày khi anh đem ra cho 1 bạch xu - 500 thẻ

- Lâu lâu anh mới được chơi mà nhóc __ Voice chỉ đáp lại cô bằng nụ cười

Ở đây có tổng cộng 5 máy gấp nhỏ và 3 máy gấp lớn . 5 máy nhỏ bao gồm 1 máy chỉ chứa nhiều con giống nhau : Pikachu , gấu bông , hình ếch , gấu pooh , robot trái cây .. Máy lớn gồm 3 máy cũng cùng 1 con giống nhau : Doraemon , gấu bông trái tim , Thỏ heo . Với số lượng thẻ của anh , nếu tay nghề anh giỏi dự là anh sẽ sưu tầm được đủ bộ thú ở đây . Tiến đến với máy gấp đầu tiên 2xu , thú pikachu . Cô định gấp thì anh cản lại , anh sẽ trở tài cho cô xem . Và chỉ với 6xu anh gấp được cho cô 1 con thú . Nét mặt vui vì làm được của anh , nét mặt hạnh phúc của cô đều hiện rõ . Và cứ thế cứ thế anh lại có dịp trở tài nữa Đúng như dự tính ban đầu , chưa đầy 30p anh đã gấp đủ cho cô mỗi máy một con thú . 5 máy nhỏ anh tốn gần 30xu , 3 máy lớn anh chỉ tốn 27xu . Tính ra tốn có 57 xu thôi . Mọi người xung quanh nhìn anh với con mắt đầy sự ngưỡng mộ ...

- Dư thẻ nhiều quá , anh gấp lại nữa đi , gấp phần cho anh đi , giữ làm kỉ niệm

- Ok , đi theo anh

Và thế là lần này tốn 60xu anh đã gấp ình 1 bộ sưu tập y như cô . Vẫn còn dư thẻ nhiều quá , tận 300 máy xu ... Anh dẫn cô đến hàng gấp đồ ăn nhẹ . Đập vào mắt cả anh và cô là chiếc máy gấp bó hoa kẹo tuyệt đẹp . 10xu ột lượt và đây chính là máy mà anh nên tiêu xài xu cho hết . Anh thì bắt tay vào gấp cho cô , còn cô thì đi mua nước cho anh . Cả hai đùa giỡn rất vui vẻ , người ngoài không biết nhìn vào cứ ngỡ là một cặp đẹp đôi lắm ấy chứ Nửa tiếng sau , anh gấp được cho cô 10 bó hoa kẹo ... Một lần gấp ra 1 bó là anh tốn gần 30xu Tiếp theo là anh và cô dừng lại tại quầy gói hoa . Đây là quầy có 1 không 2 , chỉ có Westline mới có . Quầy này dành cho những người nam đấy . Hơi ngược đời tí . Mỗi người nam phải nộp 50xu ột lượt chơi . Và chỉ một lượt duy nhất . Dành 30p cho trò này . Anh chàng có 10p để tìm những bông hoa anh thích trong vườn hoa của quầy , 10p để cắt tỉa và 10p để gói lại . Sau đó sẽ được chụp hình lưu giữ lại , bó bông sẽ được mang về và hàng tuần sẽ chọn ra một bó hoa đẹp nhất giành giải thưởng là một cặp điện thoại iphone5s do công ty iPhone tài trợ .

- Anh định chơi hả ?_ Cô thấy anh có ý định bước vào quầy nên liền hỏi .

- Chơi xong mình đi ăn _ Voice kéo cô vào quầy

Cô ngồi ở ghế quan sát anh , anh tỉ mỉ chọn hoa , thận trọng cắt tỉa và cẩn thận gói . Tay nghề bẩm sinh của anh được bộc lộ . Anh chọn hoa hồng xanh vì mục đích gì nhỉ ?

Sau 30p anh mang bó hoa ra tặng cô , bất ngờ về hành động này của anh nhưng cô cũng vui vẻ đón nhận Hai ngày nữa sẽ có kết quả cuộc thi gói hoa , nhưng đối với cả anh và cô kết quả không quan trọng .

- Nhóc đợi anh , anh lấy xe rồi đi ăn . _ Voice

Nhìn cho cùng 2 tiếng rưỡi anh và cô chơi thì thu về nhiều thành quả . Hai bộ sưu tập gấu bông , 10 bó hoa kẹo , 1 bó hoa hồng xanh do chính anh gói . Không cần biết người ngoài nhìn bó hoa đó có đẹp không nhưng đối với cô , bó hoa đó rất đẹp và có ý nghĩa . Cô có nửa tiếng đi ăn cùng anh và về nhà trễ 1 tiếng so với lời xin phép của cô .

Điểm dừng chân của cả cặp đôi tháp Eiffel là nhà hàng AURORA , thuộc quản lí của tập đoàn Phạm Hoàng gia . Bước vào quán , cô được nhân viên nhà hàng tiếp đón rất tử tế , lí ra thì 22h nhà hàng phải đóng cửa , chỉ còn 30p làm sao cô có thể ăn được . Nhưng nếu cô là người ngoài thì chắc hẳn là nhân viên sẽ nhắc nhở đến giờ đóng cửa nhưng giờ lại là tiểu thư dù cho phải chờ đến 23h-00h cũng được .

- Xin chào tiểu thư , thiếu gia . Hai người đặt bàn vip ạ ?

- Không cần đâu . Chúng tôi ngồi bàn thường _ Cô liền đáp

- Vậy xin mời _ nhân viên đưa cô và anh đến bàn

- Xin hỏi hai vị dùng gì ?

- Cho 2 chén súp hải sản và 2 ly sữa _ Voice

- Chúng tôi biết sắp đóng cửa , nên mọi người làm lẹ nha _ Cô

- Vâng , hai vị đợi tí_ Nhân viên mỉm cười

- Tiểu thư Ái My thật thương chúng ta , may là không kêu nhiều món đấy __ Nhân viên 1
- Phạm Hoàng lão gia thật có phước , có được hai cô tiểu thư ngoan hiền lại tốt bụng nữa __ NV 2
- Ủ , hình như chàng trai đi với tiểu thư là bạn trai cô ấy phải không ? Anh ấy giống ca sĩ Minh Phong quá à - Voice á __ Nv3
- Ủ thôi lo làm lẹ đi __ Nv4

- Chúc hai vị dùng ngon miệng __ NV1
- Cám ơn __ Ái My vui vẻ
- Ăn thôi
- Này nhóc , bó hoa đó đẹp chứ ?__ Voice
- Rất đẹp
- Nhóc thích chứ ?__ Voice
- Thích lắm
- Ủm , nhóc ăn lẹ quá vậy ? Uống sữa đi __ Voice phải nể phục tài ăn nhanh của cô luôn rồi
- * Ừc ực * No quá __ Chưa đầy 5s mà cô đã hoàn thành hết ly sữa
- Vui không ?
- Vui lắm
- Nhóc đừng giận anh Minh Lâm nha , tính anh ấy là vậy đấy __ Voice
- Nhưng tại sao anh ta lại có thái độ như vậy ?__ Không nhắc thì thôi , nhắc tới là bực mình
- Vì chuyện gia đình anh đã khiến anh ấy như thế
- Thật ra là chuyện gì ?
- Thôi , đến lúc cần , anh sẽ nói cho nhóc biết ... Còn giờ về thôi
- Ồ

Sau khi thanh toán tiền , anh chở cô về biệt thự Phạm Hoàng gia . Cô đưa cho anh 2 bó hoa kẹo và một bộ sưu tập gấu bông .

- Anh không lấy hoa kẹo đâu , nhóc lấy hết đi
- Anh giữ đi , em còn đem chia ấy người kia nữa . Em giữ 5 bó , tặng Di 2 bó , chị như 1 bó .
- Ủm , hẹn gặp em sau nhé
- Bye anh nha , hôm nay là ngày tuyệt vời nhất __ Cô cười rồi quay đi vào trong .

Nhìn cô vào trong , anh mới đi về . Khẽ mỉm cười vì câu nói của cô . Phải . Hôm nay là ngày tuyệt vời nhất của cả anh và cô . Khoảnh khắc đáng lưu giữ , anh sẽ phải nhớ mãi , không biết rằng sau này anh còn có cơ hội và thời gian đi chơi với cô nữa không . Sau ngày hôm nay anh đã hiểu sao gọi là muốn bảo vệ người mình yêu rồi . Lần đầu tiên anh cảm nhận được sự yêu thương , sự muốn bảo vệ và quan tâm người mình yêu đối với Ái My . Anh đã hứa là sẽ bảo vệ cô cho dù có chuyện gì xảy ra và chắc hẳn anh sẽ làm được . Mọi chuyện hôm nay giữa anh và cô đã có một người nhìn thấy và một cái nhếch môi khinh cùng 1 ánh mắt sát bén đã trông thấy ? Có chuyện gì chẳng ? Điều gì đang đợi Ái My phía trước ? Người đó là ai ? Ánh mắt và cái nhếch môi đó là gì ?

33. Chương 32 : Chỉ Là Say Nắng Thôi

< cách=" ">>>

- Ái My về đây à ? _ Tiếng Di làm cô giật mình
- Ừm , mà về hồi nào đây ? _ Cô
- Trước đây 1 tiếng , thôi tao ngủ trước _ Di mệt mỏi
- Ừ , mai tao chia quà
- Ừ _ Di vui mình vào trong chăn như đang tránh né gì đó . Nhìn Di rất mệt mỏi .

Ái My không hỏi nhiều nữa , cô để đồ lên bàn rồi đi thay đồ . Hôm nay cô cũng mệt , cô cũng lên giường ngủ sớm , cô bật máy lạnh số lạnh nhất rồi đắp chăn ngủ ngon lành .

.....

Đi một mình trong màn đêm đó là sự cô đơn không nên có .

Nguy hiểm luôn xuất hiện trong bóng đêm .

Khó ai mà lường trước được chuyện gì .

Cảm giác khi nhìn thấy người yêu cũ có người yêu mới rất khó chịu nếu ai đã từng trải qua rồi .

Lang thang trên con đường dài , một mình với bóng , cô cảm thấy mình lạc lõng . Bầu trời về đêm rất lạnh , ra ngoài mà không áo khoác kín người sẽ cảm lạnh ngay .

hắt xì ắt xì

- Khoác vào đi không thôi cảm bây giờ _ Một chiếc áo khoác được khoác lên người Ái Di làm cô giật mình
- Ồ anh Thiên Dương _ Di ngạc nhiên
- Đi một mình cô đơn lắm , lúc này tôi cũng rảnh , cho tôi đi cùng nhé .
- Con đường này tôi không mua nên anh cứ tự nhiên

Bầu trời tĩnh mịch , chỉ có một luồng sáng soi rọi tất cả . Đó là ánh sáng của mặt trăng . Rọi theo hai con người đang cùng nhau đi dưới màn đêm . Trăng như muốn gần họ , muốn giúp họ gần nhau thêm

- Ái Di , cô quen Thiên Quốc bao nhiêu năm rồi ? _ Dương đột nhiên lên tiếng

Ái Di ghen không nói lên lời

- Cô không nói thì thôi tôi không hỏi , xin lỗi
- Hai năm
- Tình cảm mặn nồng như vậy , anh ta lại nhẫn tâm bỏ cô .
- Tình cảm mặn nồng thì đã sao ? Chỉ là họ có muốn giữ nó lâu dài hay không thôi .
- Cô đừng buồn vì anh ta nữa , anh ta không xứng đáng

Phải . Thiên Quốc không đáng để Ái Di phải buồn . Nhưng không hiểu tại sao cô không thể làm được . Hình ảnh anh bên Kim Vân cũng giống như cô lúc trước . Những ngày tháng hạnh phúc đó bây giờ cô không phải người đón nhận . Nhất thời làm cô không thể chấp nhận được .

Ái Di nhìn Thiên Dương . Một cảm giác thật khó tả . Về bề ngoài , giọng hát của Dương làm cô say . Bây giờ đến sự thân thiện , sự quan tâm của anh làm cô hoàn toàn đắm chìm trong sự yêu thương đơn phương . Không phải vì cô bắt cả hai tay hay là do cô muốn dùng Dương để quên Quốc . Mà đây là cảm giác thật lòng của cô . Cô đã say nắng Thiên Dương trong The Prince mất rồi . Nhưng người bạn của cô - Ái My , cô ấy lại có được trái tim của Thiên Dương rồi , cô chỉ là kẻ đến sau thôi . Dù cho Ái My không yêu Thiên Dương nhưng có thể chắc chắn là Thiên Dương đã yêu cô rồi .

- Thiên Dương , tôi có thể hỏi anh không ?_ Di vừa đi vừa nói

- Tự nhiên

- Anh Có phải anh yêu Ái My không ?_ Di khó khăn hỏi

Ái Di hi vọng câu trả lời không phải .

- Tại sao cô lại hỏi vậy ?_ Dương bất ngờ về câu hỏi

- Anh cứ trả lời tôi đi _ Di kiên nhẫn

- Chỉ là say nắng thôi _ Dương suy nghĩ rồi trả lời

Nước mắt tràn ngược vào trong . Quả nhiên Ái Di đoán không sai, nhìn vẻ mặt lo lắng của anh khi Ái My mất tích , khi Ái My khóc đều nói lên tất cả . Anh quan tâm lúc cô bệnh cũng chỉ vì anh rảnh thôi , không phải sự quan tâm thật lòng . Tất cả chỉ do cô ngộ nhận .

- Nếu có người say nắng anh thì sao ? Anh sẽ yêu người đó chứ ?_ Ái Di hỏi . Lại một sự hi vọng

- Sao ?? Chắc người đó là Fan của tôi , nếu như thế tôi đành phải để họ thất vọng rồi . Ca sĩ thì làm sao yêu một Fan nhưng yêu Fan này không yêu Fan kia thì không công bằng _ Thiên Dương trả lời

Câu trả lời bình thường của Dương như một nhát dao đâm vào trái tim đang bị thương của Ái Di . Chính câu trả lời của Thiên Dương , Ái Di có thể khẳng định cô đã vướng vào chữ yêu đơn phương rồi . Im lặng , im lặng không dám hỏi gì thêm , vì càng hỏi thêm cái cô nhận cũng chỉ là những thất vọng . Nhưng cô vẫn rất muốn hi vọng Cay cay xè một thứ gì đó cay xè ra hốc mắt

- Ái Di , sao cô lại hỏi tôi những câu này ?_ Dương dừng lại nhìn cô

- Không ... không có gì _ Ái Di vội dùng tay lau những giọt nước tự nhiên rơi ra ngay hốc mắt

- Ái Di , cô khóc sao ?_ Dương xoay người cô lại

- Không ... không có , chỉ là bụi thôi . Nó làm mắt tôi chảy nước _ Di vội chối nhưng làm sao qua mắt Dương được

- Thật không sao ?

- Thật _ Cô cười trấn an . Lòng cô lại chảy nước liệu anh có hiểu ?

Anh làm sao không hiểu được chứ ? Ngay từ câu hỏi của cô là anh đã bắt đầu nghi ngờ rồi . Cũng như câu trả lời của anh , anh không yêu Ái My đó là thật vì anh ở bên cô anh cũng không nhận được sự ấm áp . Đúng , anh chỉ say nắng nhẹ Ái My thôi chứ không yêu . Vì đối với anh đã có người khác làm tim anh rung động làm tim anh ngừng đập

- Thôi về _ Dương nắm tay cô đi đón taxi về

Trên đường đi về , Ái Di cũng không nói tiếng nào . Thiên Dương lại càng im lặng . Mỗi người không nói không rằng theo đuổi suy nghĩ của mình . Thời gian ngày càng trôi chậm hơn như muốn họ suy nghĩ về tình cảm của riêng cá nhân mình , để họ thật lòng với bản thân hơn

34. Chương 33 : Hoa Hồng Xanh Buổi Sáng

[[[Trường Royal]]]

Chiếc Ford đen dừng lại trước cổng trường . Làm mọi học sinh chạy ủa ra xem . Trầm trồ , bàn tán xung quanh

- Ô ô hội trưởng kìa _ Nữ sinh 1

- Hai anh em họ đẹp trai quá . _ Nữ sinh 2

- Woa họ như thiên thần vậy á _ Nữ sinh 3

- Có gì mà mấy đứa bây mê dữ vậy ? Tao đẹp vậy mà không theo __ Nam sinh 1 tự tin

- Im , bà tán cho xéo mỗ bây giờ . Mà làm sao so sánh với hai em Tiến Minh - Tiến Vũ . __ Nữ sinh 1
Từ xe Ford là hai người con trai cao ráo bước ra , mặc đồng phục của trường , tóc vuốt keo cụp xuống mi mắt . Ánh mắt lạnh lùng dòm ngó như đang kiểm ai đó trong dòng người học sinh nơi đây . Hai người bước được vài bước thì ...

Kết

Một chiếc xe Ford xám dừng lại , mọi người lại xoay qua nhìn Cả hai chàng trai cũng xoay lại

Một chân , hai chân rồi cả người . Hai cô gái mặc đồng phục , là vậy nên nhìn hai cô rất dễ thương . Tóc búi cao , tóc xoã ngang vai , hai chiếc cặp y chang nhau trên vai . Hai cô thông thả bước vào trước sự ngỡ ngàng của mọi người nhưng vẫn có chút khó chịu ...

- Vịt hoá Thiên Nga rồi hahaha __ Huệ Nhi

Lời nói đó phát ra đủ biết là nhắm vào ai rồi , nghe nhưng giả vờ . Ái My và Ái Di tiếp tục bước tiếp . Nhưng chân vừa bước vào cổng thì lại phải dừng tiếp . Tiến Minh và Tiến Vũ thì đã bước vào trong đứng quan sát ...

- Ái My tiểu thư __ Một tên mặc áo sơ mi xanh sọc lịch sự gọi cô

- Xin lỗi , anh là ? __ Ái My và Ái Di quay lại

- Tôi là quản lí của __ Anh thì thâm vào tai cô - Ca sĩ Minh Phong

- Anh đến đây làm gì ? __ Ái My ngạc nhiên

- Sắp tới anh Phong ra mắt MV mới , muốn mời hai tiểu thư đến dự họp báo . __ Quản lí lại thì thâm rồi nhét vào tay Nó thiệp mời .

- Hết hồn tưởng chuyện gì __ Ái My vuốt mồ hôi

- Còn đây là quà của hai tiểu thư __ Quản lí đưa hai bó hoa hồng xanh cho My và Di rồi cúi đầu chào quay đi .

Cả toán học sinh xung quanh trầm trồ , tròn mắt nhìn hai cô . Ánh mắt tò mò , ghen tị , đổ kỵ đều dành cho hai cô . Nhưng đáp lại , cả hai cô nhướn miệng cười rồi đi tiếp vào trong .

Từ xa mọi chuyện đã được 4 cặp mắt trông thấy . Thắc mắc , họ biết người khi này là ai nhưng không biết đến vì chuyện gì . Lại còn thì thâm to nhỏ nữa chứ . Cả hoa hồng xanh nữa Đáng nghi quá

[[[Lớp 11A1]]]

- Thông báo , trường chúng ta tổ chức đi chơi 5 ngày sau khi thi cuộc thi hát ở trường sắp tới . __ GVCN

- Thưa cô , thi hát thể nào ạ ? __ HS 1

- Hằng năm thì trường ta có vài cuộc thi hát nhân khai giảng , tổng kết cuối năm , valentine , giáng sinh , tết , ngày Nhà Giáo đây là nhân dịp kỉ niệm 30 năm trường hoạt động nên nhà trường đã tổ chức cuộc thi . Đây là giấy thông tin về cuộc thi __ GVCN phát ..

Nội dung thi như sau : Mỗi lớp đề cử 5 bạn , nam nữ đều được . Có 3 ngày để chuẩn bị thi vòng loại , giám khảo là những giáo viên ở trường . Nếu vượt qua vòng loại thì sẽ bước tiếp vào vòng trong , sẽ phân tranh nhất nhì ba , vòng này giám khảo sẽ là các ca sĩ nổi tiếng như ca sĩ Diễm Lan , ca sĩ Minh Phong , nhóm The Prince Ai đoạt giải nhất sẽ nhận được danh hiệu " Singer trường Royal " , được tặng 1 cặp điện thoại iphone 5 , và nhận được chuyến du lịch 10 ngày dành cho 10 người tại Paris và được chụp một bộ ảnh với giám khảo vòng trong Giải nhì nhận danh hiệu " Thí sinh hát hay nhất " , được tặng 1 máy chụp hình. Giải ba thì danh hiệu " Thí sinh hát hay giải ba " và nhận được 5 triệu đồng .

Đọc xong thì hầu như ai trong lớp cũng ham muốn được chụp hình với các ca sĩ nhất là nhóm The Prince với Voice nhưng không ai đủ tự tin . Huệ Nhi - người hay tỏ vẻ trong lớp xung phong tham gia đầu tiên .

- Thưa cô , em tham gia __ Mọi người nhìn Huệ Nhi dè chừng
- Thưa cô , em và Ái My đăng kí __ Di đứng lên ăn thua đủ với Nhi .

Ái My giật mình khều tay Di , lắc đầu nhưng đáp lại là bốn chữ ” tham gia cho vui ” . Ái My lắc đầu ngao ngán , đôi đầu có cần lôi cô vào không ?

- Ok , còn ai đăng kí nữa không ? Nhưng để biết được tài năng của ba em , thì ba em sẽ lên đây hát , cả lớp sẽ bình chọn nhé .__ GVCN nói làm Ái My đơ vài giây

* Bốp bốp *

Tiếng vỗ tay từ những bạn học sinh trong lớp làm Ái My thêm phần áp lực . Ái Di ngồi xuống , ánh mắt đầy hối lỗi nhìn Ái My . Nhưng phải làm sao bây giờ , lỡ đăng kí rồi không lên thì mất mặt lắm .

35. Chương 34 : Thử Tài Trước Lớp

Huệ Nhi là người đầu tiên trình diễn . Cô nàng khá là tự tin , với vẻ đẹp cùng giọng hát của cô . Cô nhìn xuống dưới lớp , bắt gặp ánh mắt Ái My nhìn cô , cô liền liếc khinh rồi nhìn cả lớp mỉm cười ...

- Thưa cô và các bạn vì hơi hồi hộp nên có gì sai sót mong mọi người thông cảm cho qua . Sau đây mình xin dự thi bài hát đang hot ” Không Phải Dạng Vừa Đâu ”

Ở sau bờ vai là những sầu lo

Hình như đuổi theo là những nỗi lo

Vô tư đi cứ bám vào anh này, suy tư anh u nào cả tháng ngày, không may cho em yêu tìm đến phải đứng thẳng diên rồ trên khinh khí cầu

Tôi là ai mà ai là tôi???... Mặc kệ cứ bay nào

Tôi vì ai và ai vì tôi???... Một cuộc sống dâng trào

Đừng có ngồi đó nhìn ngó gạt đi sự e dè dang vòng tay cùng tôi và hát... Ngán nga câu hát

Không phải dạng vừa đâu, vừa vừa vừa vừa vừa đâu...

Tôi không phải dạng vừa đâu, vừa vừa vừa vừa vừa đâu...

Không phải dạng vừa đâu, vừa vừa vừa vừa vừa đâu...

Tôi không phải dạng vừa đâu, vừa vừa vừa vừa vừa đâu...

One... Bắt đầu sự hình thành của ladykillah

Two... Bắt đầu sự hình thành của Youngpilots

Three... Sự kết hợp độc đáo đã tạo nên cái tên

M M-TP ... M M M-TP

Người ta soi mói bạn đến từng phút từng giây

Xung quanh bốn phương ôi sao mỗi tôi khác biệt

Ờ thì tôi đang sống cuộc sống của tôi mà thôi

Chẳng làm khó ai hay làm mất thời gian ai

Còn ngại chi nữa lại đây cùng tôi và bay

Âm thanh chốn đây kéo tôi bước đi mỗi ngày

Ngày trôi nhanh lắm chẳng mong chờ ai đợi ai

Gửi vào gió mây kèm theo ước mơ ... Uhhhhh!

Cuối con đường kia thênh thang muôn lối
Cuối chân trời kia không xa tôi tới
Ừ thì... Có cơn mưa hoà tan nỗi niềm thế gian
Và rồi... Có ai đang cùng tôi sống trọn từng phút giây
Cuối con đường kia thênh thang muôn lối
Cuối chân trời kia không xa tôi tới
Ừ thì... Có cơn mưa hoà tan nỗi niềm thế gian
Và rồi.. Có ai đang cùng tôi sống trọn từng phút giây.
Sinh ở trên đời
Tôi đi ngàn phương trời
Lang thang vì vu cùng mây cùng sao hoà theo nhiều câu ca tuyệt vời
Rong chơi tôi quên tháng ngày, chuỗi ngày, tôi tìm lấy bản thân này
Cho tôi yên bình, thân mình, không còn những khoảng cách lặng vô hình
Đừng nhìn lại nhé
Để lại muộn phiền ở lại nhé
Tạm biệt chuyện đời ở lại nhé
Chỉ còn lại một nụ cười nhé
Tương lai ca vang mang đi ngày mai
Ta mang đi ngày mai
Đưa tay ôm không gian mệnh mông bao la tương lai là ở ngày mai!
Nhìn cuộc đời nhẹ tênh, ừ mình sống sao cho nụ cười còn mãi
Vứt hết đi buồn bực ngoài kia, bay lên cùng những vần thơ, ta quên đi sự đời
Cùng một khát khao... Ohhhh...
Cùng một ước mơ... Ohhhh...
Đằng sau bờ vai còn lại một lời nói... Nào ta cùng bước!
Lời ca cuốn âm thanh
Từng cơn gió mong manh
Đưa trái tim tôi hát ca vang từng ngày
Bình minh đón tương lai
Hoàng hôn khép chông gai
Một nụ cười mới quanh giấc mơ
Ở phía cuối đoạn đường
Một ai đó đêm nay
Dang cánh tay ôm lấy thân tôi vào lòng
Một điều tôi kiếm tìm, một loài hoa khác biệt, mùi hương chẳng giống theo một ai tôi là tôi ai là ai tôi mặc
kệ thôi!

Cuối con đường kia thênh thang muôn lối
Cuối chân trời kia không xa tôi tới
Ừ thì... Có cơn mưa hoà tan nỗi niềm thế gian
Và rồi... Có ai đang cùng tôi sống trọn từng phút giây
Cuối con đường kia thênh thang muôn lối
Cuối chân trời kia không xa tôi tới
Ừ thì... Có cơn mưa hoà tan nỗi niềm thế gian
Và rồi.. Có ai đang cùng tôi sống trọn từng phút giây.
Không phải dạng vừa đâu, vừa vừa vừa vừa vừa đâu...
Tôi không phải dạng vừa đâu, vừa vừa vừa vừa đâu...
Không phải dạng vừa đâu, vừa vừa vừa vừa vừa đâu...
Tôi không phải dạng vừa đâu, vừa vừa vừa vừa đâu...
(Không Phải Dạng Vừa Đâu - Sơn Tùng MTP)

Bốp bốp bốp

- Cảm ơn em , mời em về chỗ . Cô mời bạn Ái Di __ Cô giáo nhìn Di

Ái Di bước lên đầy tự tin , mọi người reo hò ríu rít .Đối với Ái Di chuyện này rất dễ , cô đã từng được học khóa nhạc và khóa trình diễn rồi . Đi ngang qua bàn Huệ Nhi cô còn không quên tặng cho Nhi một cái nhếch môi khinh bỉ .

- Thưa cô và các bạn , hôm nay em xin được hát bài ” Người Nào Đó ” ạ __ Di cuối chào

Bốp bốp bốp Tiếng vỗ tay vang lên ...

Tình cờ mình quen biết

Vào 1 ngày trời xanh nắng

Buông xuôi nơi con tim, đưa đôi chân em đang bước đi với những câu chuyện buồn

Đừng nhìn về quá khứ

Đừng tự làm nhòe đôi mắt mình, mong em sẽ vui hơn, khi phía trước đường dài kia sẽ mãi luôn

Có 1 người lặng lẽ, đứng bên em vô hình

Giấu đi những tâm tư của mình và

Nghĩ đến em từng thương nhớ ấy đang đong đầy

1 người lặng lẽ, sống bên em chân thành

Đến khi vết thương trong em lành lại

Gió sẽ mang niềm vui ấm áp hơn mỗi ngày

Và em sẽ là giấc mơ mỗi đêm anh trông chờ

Dù anh không thể đến bên em và trao những ngọt ngào

Thì em hãy luôn sống những phút giây em yêu đời

Và 1 người nào đó sẽ luôn theo sau những bước chân

Dẫn lối em đến nơi bình yên

Beside ur heart, beside ur tears

I Love U so much, so I stay here
 Anh đứng đây nhìn cuộc sống em tràn đầy
 Mà tại sao những điều trống rỗng lại làm vai em lạnh gầy?
 Gió bắc nơi đây, xoa dịu vòng tay
 Anh chưa gặp người con gái nào làm trái tim này phải say
 Everyday, everynight, I can't say anything in my mind
 Có 1 người lặng lẽ, đứng bên em vô hình
 Giấu đi những tâm tư của mình và
 Nghĩ đến em từng thương nhớ ấy đang đông đầy
 1 người lặng lẽ, sống bên em chân thành
 Đến khi vết thương trong em lành lại
 Gió sẽ mang niềm vui ấm áp hơn mỗi ngày
 Và em sẽ là giấc mơ mỗi đêm anh trông chờ
 Dù anh không thể đến bên em và trao những ngọt ngào
 Thì em hãy luôn sống những phút giây em yêu đời
 Và 1 người nào đó sẽ luôn theo sau những bước chân
 Dẫn lối em đến nơi bình yên
 Đi theo sau với những giấc mơ
 Chỉ cần thấy những nỗi buồn em tan biến đi
 Và hãy mãi nở nụ cười trên môi mềm
 Cầu mong nơi ấy
 Bình yên sẽ khiến những rung động trở về
 Và em sẽ là giấc mơ mỗi đêm anh trông chờ
 Dù anh không thể đến bên em và trao những ngọt ngào
 Thì em hãy luôn sống những phút giây em yêu đời
 Và 1 người nào đó sẽ luôn theo sau những bước chân
 Dẫn lối em đến nơi bình yên
 (Người Nào Đó - Justa Tee)

Bốp bốp bốp hú hú

- Hay quá Ái Di ơi hay lắm __ Nam sinh
- Cũng hay đó Di à , tụi mình ủng hộ bạn - Mấy Nữ Sinh thân thiện
- Cám ơn các bạn rất nhiều ... __ Ái Di mỉm cười cúi đầu chào
- Cô mời bạn Ái My ...

Huệ Nhi đang tức vô cùng , khi Nhi hát thì không ai reo hò hết , còn Ái Di lên thì rần rần ... Nhưng mà khi nghe kêu Ái My , Huệ Nhi nhếch môi quay xuống nhìn Ái My ... Không phải mỗi Huệ Nhi mà bạn bè trong lớp ai cũng quay lại nhìn Ái My . Lòng cô bỗng hồi hộp hơn , những ánh mắt khinh thường đang nhìn cô

- Cố lên , bạn sẽ làm được .__ Ái Di trấn an sự lo sợ của cô.

Ái Di mỉm cười , Ái My rụt rè đứng lên , chậm chạp bước lên bắng . Huệ Nhi nhìn theo Ái My , khoanh tay trước ngực đăm chiêu nhìn Ái My , ý muốn xem cô có tài gì . Ánh mắt ủng hộ , ghen tị , khinh thường đều tập trung nhìn cô . Ái My rụt rè nhìn họ , cô sợ đám đông , cô không đủ tự tin . Đứng lâu mà không hát , cô làm cô giáo và cả lớp dần mất kiên nhẫn ..

- Không biết hát thì xuống đi

- Phải rồi , tốn thời gian quá ...

- Cố lên Ái My __ Di nhìn My

” Em làm được mà Ngọc My ” __ Minh mỉm cười nhìn Ái My

- Thưa thưa thưa cô và các bạn mình mình xin hát bài

- Hát đại đi nói dong dài quá ...

- Hát hay hay dở đây mà nói nhiều quá ... __ Mấy bạn cùng lớp

Có lẽ em đang yên vui giấc nồng

Và có lẽ anh nên thôi không nhớ mong

Vì một ai đó chẳng còn , cùng bước trên lối mòn

Để giờ đây miên man cùng nỗi cô đơn

Có chút nắng vương trên môi em hé cười

Một chút mưa trên mắt em buồn nhẹ rơi

Từng kỉ niệm nay còn đâu , vẫn in sâu

Trong nơi con tim như ban đầu

Một mình anh , lang thang về phía cuối trời

Một mình anh với giấc mơ ngày xưa

Có khi nào bầu trời lại sáng trong bên nơi

Ấm áp những góc phố lá rụng rơi

Có nín kéo chút nắng sưởi ấm trong gió, chút mưa vẫn nơi đó cầu vồng sao không mang ai kia đến nơi đây

Chiều hoàng hôn buông nhạt nhòa cơn say , nhưng người nào đâu hay , rằng con tim anh mãi mãi luôn chờ mong

Dẫu mưa mãi xa nắng đã biết như thế , vẫn không muốn như thế , màn đêm buông rơi một mình trong bóng tối .

Lạnh lùng đôi vai nhạt nhòa từ đây , biết người đã đổi thay , em ra đi mang theo một chút nắng .. một chút mưa

(Chút Nắng Chút Mưa - Hoàng Tôn)

Bốp bốp bốp bốp hay lắm hay lắm

Ái My mỉm cười nhìn mọi người . đây là lần đầu cô hát , lần đầu mọi người được nghe cô hát . Giọng hát ngọt ngào , trầm mà cao , hát rất truyền cảm , tất cả cảm xúc như dồn nén để hát bài này . Bài này không phải của Voice (Idol của cô) mà là của The Prince , sáng hôm sinh nhật Di , cô được nghe họ hát . Cô không nghĩ bản thân mình sẽ làm được , cô đã rất lo sợ , hồi hộp , lần đầu cô diễn trước đám đông .

Nào ngờ mọi người đều vỗ tay ủng hộ cho tiết mục của cô . Ái My vui sướng trong lòng vô cùng . Huệ Nhi liếc nhìn mày tức giận . Sao ? Hay sao ? Huệ Nhi không phục , nhất định cô sẽ hạ gục được Ái My trong cuộc thi hát . Ái Di nhìn Ái My mỉm cười “ Tốt lắm “ . Mọi người trong lớp cũng có nhiều sự ngưỡng mộ

giọng hát của cô và đặc biệt là Minh , anh cũng là lần đầu nghe cô hát , anh như bị cuốn hút theo giọng hát của cô . Rất hay , ngọt ngào và truyền cảm ...

- Em về chỗ đi Ái My , em làm tốt lắm . Vậy ba em sẽ dự thi cuộc thi hát nhé đem vinh dự về cho lớp nhé ...

Ái My về chỗ , mọi người đều không ngớt lời khen , đương nhiên chỉ là số ít , vì một ít bên phe Huệ Nhi mất rồi ...

- Bắt đầu tiết học ..

- Hay lắm , hay lắm __ Di mỉm cười

- Ra chơi biết tay chị nhen cưng __ Ái My liếc xéo Ái Di

Buổi học trôi qua bớt căng thẳng hơn . Ái My cũng bớt được phần nào nỗi sợ đám đông của cô

36. Chương 35 : Bản Đáp Án

*** Giờ ra chơi ***

- Xuống căn tin không mày ? __ Di gọi

- Bao tự tao đánh trống rồi , đi thôi __ Ái My mỉm cười kéo tay Di xuống căn - tin .

Huệ Nhi cười nham hiểm nhìn theo .

Ra chơi phải nói là giờ ồn ào nhất ở trường . Căn - tin tuy rộng nhưng đông người vô cùng . Chen lấn mãi , cả hai cô nàng mới tìm được chỗ ngồi ổn định . Vừa ngồi xuống thì Ái My nhảy dựng lên .

- Khoan , tao có quà ày mà để quên trên lớp , để tao lên lấy .

Chưa kịp để Ái Di trả lời hay phản ứng gì thì Ái My đã chạy mất hút . Ái Di kêu đồ ăn quá trời và ngồi nhâm nhi một mình .

Từ xa thì đã có một cặp mắt nhìn Ái Di . Nhưng cô nàng thì chẳng biết gì .

.

Ái My chạy lên lầu thì thấy Huệ Nhi còn ngồi ở đó . Thấy Ái My , Huệ Nhi tỏ ra lo sợ nhưng không bộc ra ngoài . Ái My không nghĩ ngờ tiến lại bàn . Huệ Nhi đang hồi hộp nhìn theo từng hành động của cô . Ái My vừa định chạm vào chiếc cặp. Huệ Nhi bối rối .Nhưng Ái My lại thò tay vào hộc bàn lấy ra hai bó hoa kẹo rồi khẽ cười chạy đi ra ngoài . Huệ Nhi thở phào nhẹ

.

- Này , ày __ Ái My chìa hai bó hoa trước mặt Ái Di làm cô nàng giật mình .

- Ở đâu ra thế ?

- Đi chơi đó

- Với anh Phong ?

- Ừm , hihi __ Ái My cười

- Cám ơn mày nha __ Ái Di cũng cười

Hai cô nàng ngồi trò chuyện rôm rã suốt giờ ra chơi .

< từng="”="” từng="”="” từng="”>>>

Ba hồi trống vang lên làm ai đó giật mình , làm ai đó dắc ý . Ái My và Ái Di kéo nhau lên lớp sau khi xử lí sạch đồ ăn Di mua . Lên đến lớp thì cả hai vô tư về chỗ ngồi mà không để ý là có người đang quan sát mình .

Cô giáo vào lớp và ra lệnh cho học sinh lấy giấy làm bài kiểm tra một tiết . Làm ai nấy đều rút mồ hôi hột . Môn đó lại là tiếng anh , khó vô cùng .

Ái My vừa làm thì đột nhiên cây bút hết mực , cô thò tay vào cặp kiểm cây bút khác làm bài tiếp thì chạm phải một tờ giấy .

- Thưa cô , bạn Ái My xem tài liệu _ Huệ Nhi đứng lên

Cả lớp quay xuống nhìn Ái My làm cô nàng cảm thấy bất an . Cũng chẳng biết chuyện gì đang xảy ra .

- Em Ái My , sao em lại dám xem tài liệu _ Cô giáo bước xuống .

Huệ Nhi cười đắc ý .

- Thưa cô , em không ...

- Thưa cô , em thấy bạn ấy thò tay vào cặp lục lọi gì đó ạ _ Huệ Nhi

- Em không có xem tài liệu _ Ái My khẳng định - Không tin cô cứ xét cặp .

Huệ Nhi nhướn miệng cười và nụ cười đó bị Ái Di bắt gặp .

Cô giáo lục cặp của Ái My thì thấy có một tờ giấy . Cô lấy và mở ra xem thì đó là tờ giấy đáp án . Mọi người trong lớp ồ lên nhìn Ái My , Ái Di thì lo lắng cho cô , Ái My thì hết sức ngạc nhiên , cô còn không hiểu chuyện gì đang diễn ra nữa .

- Thưa cô , em không

- Em còn chối , đi , đi với tôi lên phòng giáo vụ

- Thưa cô , em bị oan .

- Chứng cứ rõ ràng trong cặp em , em còn chối nữa hả . Học đâu ra cái tính nói dối đó vậy ?

- Thưa cô , em nghĩ cô nên xử cho công bằng với các bạn kia ạ _ Huệ Nhi thêm vào

- Thưa cô, em nghĩ là có người đổ oan cho Ái My ạ _ Ái Di đứng lên

- Không bàn cãi , chứng cứ hẵn hoi , Ái My lên phòng giáo vụ rồi hẵn tính .

Sau khi Ái My cùng cô giáo rời khỏi phòng . Huệ Nhi nhếch môi nhìn theo hình bóng Ái My khuất dần . Ái Di cũng ngồi xuống và bắt đầu cảm thấy nghi ngờ . Ái Di chơi với Ái My đã lâu , tính tình cô nàng Di là người rõ nhất . Ngay cả Tiến Minh cũng hiểu được tính của Ái My . Đường đường là một học sinh giỏi thì làm sao ăn cắp bản đáp án được . Đúng là có nhiều nghi vấn mà

37. Chương 36 : Cô Đang Giận Tôi Sao ?

Trên hành lang , cô giáo không khỏi cần nhắc Ái My cái chuyện động trời cô gây ra . Ái My chỉ biết lắng nghe cô mắng mà không thể minh oan được .

Đi được một khoảng thì bắt gặp Tiến Vũ , anh cũng ngạc nhiên nhìn cô.

- Thưa cô , có chuyện gì vậy ?

- Là em Ái My xem tài liệu khi đang kiểm tra , tôi cần đưa em ấy lên phòng giáo vụ .

- Xem tài liệu ? _ Tiến Vũ nhìn Ái My

- Ừm , xin hội trưởng tránh đường .

- Xin lỗi , cô có thể đưa bạn ấy để em xử lý được không ạ !

- Chuyện này _ Cô giáo phân vân

- Cô không tin em sao ?

- Thôi được , em nên xử lí thoả đáng nhé . Ái My , Tiến Vũ sẽ đảm nhiệm việc này . Và cô không muốn em lại làm việc này một lần nữa nhé

- Vâng , thưa cô _ Ái My

- Đi theo anh _ Vũ xoay đi , Ái My nổi gót theo sau .

*** Phòng hội trường ***

- Ái My tại sao em lại ?

- Stop , anh không tin tôi thì đừng hỏi chữ tại sao . Muốn xử thế nào tùy anh .

- Tôi không xử em , là họ sẽ xử _ Vũ chỉ tay vào ba người đang ngồi ở bàn khách trong phòng

Ái My nhìn họ , họ cũng nhìn cô . Ánh mắt cô nhìn thẳng vào 1 người rồi cô xoay đi như không quen biết .

- Sao lại xem tài liệu thế nhóc ? _ Dương

- Mấy người muốn xử lí thế nào thì nói nhanh đi .

- Làm lại bài kiểm tra đó , trong vòng 30p , không đạt 50 thì chép phạt _ Minh Lâm lên tiếng

Ái My nhìn anh rồi thầm rửa anh .Nghĩ sao vậy trời , cô học thì giỏi đấy nhưng mà làm sao cô làm được , bài đó khó rất khó mà còn trong vòng 30p . Nghĩ cô là thánh sao trời .

- Phải , Minh Lâm nói hay , em ngồi đó đi , anh phát đề ra .

Ái My theo lời Vũ ngồi xuống đối diện The Prince , cô không nhìn họ chỉ nhìn vào bài làm . Cô muốn kêu trời cũng không được , chỉ biết vừa làm vừa cắn bút .

- Hết giờ _ Lâm nhìn đồng hồ

- Sao ? Nhưng chưa xong mà đề khó quá với lại hôm qua tôi ... _ Định nói thêm gì nữa nhưng thôi cô im .

- 55 điểm . Quá tệ _ Lâm nhận xét

- _ Ái My im lặng

- Ái My em làm sao vậy ? _ Tuấn lên tiếng

- Không có gì , vậy xong rồi phải không ? Còn nữa , tốt nhất nên tìm ra sự thật đi rồi hãy kết tội . Đừng dựa vào chứng cứ mà vội luận tội . _ Ái My cầm tờ kiểm tra

- Cô làm sao vậy ? _ Lâm

- Không có gì . Xong thì tôi đi đây _ Ái My quay đi vừa định bước ra ngoài thì ...

- Cô đang giận tôi sao ? _ Minh Lâm không ngại mọi người ở đây mà lên tiếng

Ái My khựng lại , khoé môi nhếch lên một đường .

- Nực cười , tại sao tôi phải giận nhĩ ? Xin lỗi , đến giờ về rồi , xin phép .

- Cô về chung luôn đi , chúng tôi cũng bàn xong rồi , Tiến Vũ theo đó mà chuẩn bị nha , sau cuộc thi khoảng 2 tháng chúng tôi sẽ quay MV . _ Minh Lâm nói rồi cùng Dương và Tuấn đứng lên .

- Ba người ra ngoài trước , tôi sẽ ra sau _ Ái My mở cửa đi ra ngoài .

Về đến lớp thì Huệ Nhi nhìn cô lộ rõ khinh bỉ . Mọi người không ai không nhìn cô . Họ xem thường cô , học giỏi mà lại xem tài liệu . Họ cũng tò mò xem trên phòng giáo vụ cô đã bị xử thế nào .

- Ái My , Nhi xin lỗi , vì sự công bằng nên Nhi mới _ Huệ Nhi hối lỗi

- Không sao đâu Huệ Nhi , có người hại mình mà mình không trách bạn đâu .

- Mà bạn xuống phòng giáo vụ thế nào vậy ? _ Nhi

- Mình không có xuống phòng giáo vụ , thôi mình về trước __ Ái My xách cặp đi - Ái Di , tao về cùng LDD nha .

Huệ Nhi nhìn Ái My đi , tay nắm thành hình nắm . Sao Ái My không hề xuống phòng giáo vụ sao ? Vậy là cô ta đi đâu ? LDD là ai ?

- Sao thế , vừa nắm vừa xoa à . __ Ái Di giễu cợt

Huệ Nhi liếc xéo cô .

- Thôi , sự thật lúc nào cũng sẽ lộ . Cây kim trong bọc sẽ có ngày lòi ra __ Ái Di giăng một câu rồi xách cặp đi về .

Huệ Nhi tự trấn an sự lo sợ của cô . Ái Di nói làm cô cũng chột dạ . Nhỡ mà mọi người biết cô làm thì cô sẽ ra sao ? Mặt hình hết .

38. Chương 37 : Lầu Cua

Ái My ra cổng thì chẳng thấy xe của The Prince ở đâu . Cô thầm nghĩ : ” Chắc là lại trên nĩa ” . Nhưng cô không trách , vậy đi đỡ đi chung để không thôi cô lại bị fan hội đồng nĩa .

Ái My ôm cặp , lang thang sải bước . Cô suy nghĩ mông lung điều gì đó rồi cô lại nhớ câu hỏi của Minh Lâm lúc này

” Cô đang giận tôi sao ? ”

Giận ? Phải cô đang giận . Giận vì chuyện tối qua chứ không phải câu chuyện của hôm nay . Hôm qua Minh Lâm bỏ đi sau khi tặng cô một bài giáo huấn . Nhớ lại hôm qua , cô lại chợt nhớ đến Voice . Quả thật hôm qua là ngày đáng nhớ của cả hai .

Lo suy nghĩ mà không nhìn khi đang băng qua đường . Một chiếc xe tải đang lao về phía cô , cô vừa kịp xoay sang thì thân hình cô đã được ôm trọn và lăn vào lề đường . Ái My hốt hoảng nhắm mắt lại , đến khi có tiếng gọi cô mới mở hé mắt ra .

- Ái My cô không sao chứ ? _ Giọng nói trầm trầm lạnh lạnh vang lên

Mờ mờ ảo ảo , dần dần hiện rõ khuôn mặt người đó cứu cô . Nhưng sao cô ghét nhìn gương mặt này quá .

- Xin lỗi , cảm ơn __ Đó là hai từ mà cô có thể nói , cô cố ngồi dậy . Tay chân của cả hai cạ xuống mặt đường để lại vết xước đỏ , tay anh không sao chứ tay cô nặng hơn .

- Sao đi lại không nhìn đường ?

- Không chỉ là tôi suy nghĩ chút chuyện , mà không phải anh đã về rồi sao ?

- Thấy cô lâu quá , Dương và Tuấn vào trong tìm rồi , tôi ở ngoài đợi . Đột nhiên thấy cô thơ thẩn đi mà chẳng nhìn đường lại có một chiếc xe định tông cô nên tôi mới _ Minh Lâm kể

- Cảm ơn , giờ có thể về được rồi __ Ái My cố lảng tránh , vừa định đi ngang qua người của Lâm thì tay cô bị tay anh giữ lại

- Còn giận tôi chuyện tối qua sao ?

- Tôi không có tư cách gì giận anh .

- Hôm qua , quả thật tôi hơi nóng nên tôi mới

- Minh Lâm , Ái My __ Tiếng của Dương bên đường gọi .

Minh Tuấn mỉm cười khi thấy cô và lại nhíu mày khi anh nắm tay cô . Dương và Tuấn chuẩn bị qua đường thì

- Không phải là hơi nóng mà là quá nóng . Trước khi nói chuyện với tôi anh nên kiềm lại sự nóng tính trong người anh đi . Buông tôi ra

Minh Lâm vừa bỏ tay ra thì Dương và Tuấn qua tới .. Cả hai anh thấy tay cô bị thương không khỏi thắc mắc và lo lắng

- Tay em làm sao vậy ? _ Tuấn cầm tay cô lên
- Không sao , chỉ là né xe nên té thôi _ Ái My cười trấn an .
- Được rồi , đi ăn rồi về nhà anh bôi thuốc cho em , không thì nhiễm trùng nặng lắm _ Thiên Dương cười rồi kéo Ái My vào xe ngồi cùng Minh Tuấn .

Minh Lâm nhìn cô nhưng cô không một lần nhìn lại . Cô giận rồi . Cô giận anh thật rồi . Minh Lâm lùi thúi vào trong xe cầm lái . Khuôn mặt vẫn lạnh lùng .

- Đi buffet nhá _ Dương đề nghị
- KFC đi _ Tuấn lên tiếng
- Lẩu cua đi _ Ái My lên tiếng
- Ừ , cũng được á _ Tuấn đồng tình
- Ừm cũng được , vậy lẩu cua đi , lẩu rồi không ăn . _ Dương cũng đồng ý - Lâm đến đường XYZ đi , ở đó lẩu cua ngon lắm

Minh Lâm nghe theo lái xe đến quán lẩu cua

Vì đây là quán ăn lề đường nên cả ba anh chàng và cô phải cải trang . Bước vào quá , mùi lẩu cua phát ra kích thích bao tử của ai đó và khiến ai đó khó chịu

Nồi lẩu để trước mặt , Ái My , Thiên Dương và Minh Tuấn thì háo hức vô cùng . Ngược lại với họ thì Minh Lâm ngồi nhìn chằm chằm vào nồi lẩu rồi nhìn Ái My .

Đến khi nắp nồi mở ra thì khó bay nghi ngút , hương thơm lan toả . Cả ba thì ăn khí thế rồi lâu lâu miệng lại khen ngon . Nhưng Minh Lâm lại chẳng đụng đến đôi đũa . Nhớ đến sự hiện diện của Lâm , Ái My liền ngược lên nhìn anh .

- Anh không ăn sao ?
- Không
- Ngon lắm đấy .
- Không ăn
- Anh sao thế ?
- Cô lo ăn đi , hỏi nhiều .
- Kì lạ , ăn một miếng đi cho vui _ Ái My nhìn anh năn nỉ
- Không là không
- Ăn đi mà , ai cũng ăn hết , tự nhiên để anh ngồi nhìn kì lắm.
- Không là không _ Minh Lâm nhú mày , hét lên .
- Đó , bởi vậy tôi nói rồi , anh nên tìm sự nóng nảy trong người anh trước khi nói chuyện với tôi . Không ăn thì thôi có cần hét vậy không ? Không biết ăn thì nói đại không biết đi

Minh Lâm nhìn cô , ánh mắt của cô có chút buồn rầu , anh chợt nhớ chuyện tối qua . Khi anh la cô , cô đã ủ rũ và hình như cô đã khóc . Minh Lâm đã thấy hết những gì diễn ra tối qua , thậm chí cô cùng Minh Phong đi chơi anh cũng biết . Vì hôm qua anh đã đi theo cô suốt quãng đường đó . Thấy được nụ cười trên môi cô không biết sao lòng anh cảm thấy vui lên . Và khi thấy cô buồn lòng anh lại nặng trĩu . Anh không muốn chuyện này tái diễn nữa , anh mới miễn cưỡng cầm đũa ăn một miếng cho Ái My vui . Sau khi anh ăn thì nét mặt Ái My trở nên vui hơn , cô và hai người kia ăn khí thế , còn Minh Lâm thì không đụng đến một lần nữa .

39. Chương 38 : Không Thể Tổn Thương Ái Di

Về đến nhà , thì Minh Lâm đi thẳng về phòng . Như cô lúc nãy , không một lần ngoái lại nhìn . Minh Tuấn cũng về phòng thay đồ , còn Dương thì dẫn cô ra phòng khách ngồi . Anh lấy thuốc bôi lên tay cho cô ... Nhẹ nhàng tránh làm cô đau . Ái My nhìn Thiên Dương thì cô lại nghĩ về Ái Di .

Ái Di từng hỏi cô là nếu Thiên Dương thích cô thì sao ? Ngay cả Ái My cũng không biết câu trả lời nữa , hỏi ngang như vậy làm sao Ái My kịp định hình . Giờ cô có thể cho Ái Di biết câu trả lời rồi . Thiên Dương rất chu đáo , tốt bụng và ấm áp nhưng đôi lúc thì điên điên , thích trêu chọc người khác . Ái My cảm nhận được sự ấm áp khi anh đang bôi thuốc cho cô . Nhưng với cô , cô lại thích cái bàn tay lạnh trở nên ấm áp kia .

Cũng nên giúp Ái Di thôi , Di vừa chia tay thì có cuộc tình mới cũng nên . Có thể thì Thiên Quốc lẫn Kim Vân không thể làm trò cho Ái Di buồn .

- Thiên Thiên Dương _ Ái My khẽ gọi anh

- Có chuyện gì ?

- Tôi muốn hỏi anh một chuyện .

- Nói đi , nếu biết tôi sẽ trả lời .

- Trong mắt anh , thì thì Ái Di là người thế nào ? _ Ái My vừa hỏi vừa nhìn nét mặt Thiên Dương

Thiên Dương khựng lại 3 giây rồi anh tiếp tục sát trùng mấy vết thương còn lại trên tay cô .

- Sao em lại hỏi thế ? _ Vừa dứt câu anh thu dọn đồ y tế và cất lại vị trí ngay ngắn trong tủ sơ cứu . Thiên Dương lại ngồi đối diện với Ái My

- Tôi muốn biết , anh cứ trả lời đi .

- Ái Di là một cô gái mạnh mẽ nhưng nội tâm yếu đuối . Là một người cần được bảo vệ và quan tâm nhiều hơn . Ái Di đẹp và rất tốt bụng .

- Còn gì nữa không ?

- Còn gì là còn gì ?

- Không không có gì .

Ái My muốn biết rằng với câu nói của anh vậy anh có muốn làm người bảo vệ Ái Di không ? Nhưng cô lại khó mở lời . Ái My sợ , rất sợ câu trả lời của anh không như cô muốn mà lại như Ái Di nghĩ . Như thế sẽ làm tổn thương Ái Di một lần nữa , mà lần chính cô là người gây ra .

Không , không , cô không muốn như thế .

- Ái My , trong mắt em thì Minh Lâm và Minh Phong thế nào ?.

Ái My đơ người vài giây . Không lẽ Thiên Dương nghi ngờ chuyện gì sao ? Minh Lâm và Minh Phong thì có liên quan gì đến cô ?

- Với Minh Phong thì khỏi nói . Một Fan cuồng như tôi thì trong mắt tôi Minh Phong hoàn hảo . Còn với Minh Lâm , thì anh ta là một người lạnh lùng , nóng tính , dễ nhưng khó gần , nói chung nặng nề thất thường .

Thiên Dương nhìn cô với ánh mắt khó dò đoán . Thiên Dương không lẽ đang điều tra chuyện tình cảm của cô ?

Minh Phong hoàn hảo . Minh Lâm thất thường .

Cũng như Ái My , Thiên Dương cũng muốn biết rằng tình cảm của cô đối với hai anh em bọn họ . Ái My biết Minh Phong là em Minh Lâm nhưng vẫn đi chung và không kiên dè khi có mặt Minh Lâm . Và cũng dễ thấy hơn là khi Ái My đi hay đứng cạnh cùng Minh Phong thì Minh Lâm lại hay len lén nhìn . Minh Lâm đã thay đổi rồi sao ? Tuấn và Dương đều thấy điều đó .

- Thiên Dương , tôi nói anh cái này , anh không cần trả lời tôi . Có thể hơi vô lí một chút . Ái Di là một cô gái tốt , nếu anh cảm nhận được sự yếu đuối của Ái Di , thì anh hãy quan tâm , yêu thương Ái Di hộ tôi . Vì tôi cảm nhận được Ái Di đã phải lòng anh rồi .

Thiên Dương nghe xong và tiếp tục suy nghĩ . Ái Di yêu anh rồi sao ? Nhưng bây giờ chính anh lại không thể cho câu trả lời và ngay bản thân anh cũng không cảm nhận được tình cảm của mình .

- Nếu tôi nói , tôi muốn quan tâm và chăm sóc em thì sao ? Ái My ?

Ái My nhìn Thiên Dương . Đây quả là câu cô không muốn nghe . Có lẽ Ái Di đã đoán đúng . Ái My không thể làm tổn thương Ái Di . Nếu tổn thương hãy để cô là người hứng chịu . Vì cô nợ Ái Di rất nhiều , tình cảm gia đình , tiền tài ,....

Từ khi bước chân vào Phạm Hoàng gia thì Ái My được san sẻ bớt tình cảm gia đình của Ái Di rồi . Lại còn được sử dụng tiền của nhà Di nữa . Mà phải nói là số tiền kia lý ra Ái Di được sử dụng mới đúng . Ái Di giúp cô quá nhiều , cô không thể tổn thương Ái Di . Thật sự mà nói cô không thích hay có tình cảm đặc biệt với Thiên Dương .

Ái My đứng lên quay mặt hướng về phía cầu thang .

- Xin lỗi anh , tôi không xứng đáng nhận tình cảm đó từ anh . Ái Di xứng đáng hơn tôi nghĩ . Hãy giúp Ái Di , hãy bảo vệ nội tâm yếu đuối đó .

Ái My bước đi thẳng ...

- Ái My , Minh Lâm cũng là một người tốt . Em hãy trân trọng khi điều đó đến , hãy giúp Minh Lâm thoát ra khỏi sự suy nghĩ về quá khứ đi . Khi đó em sẽ cảm nhận được con người thật của Minh Lâm .

Ái My dừng lại nghe rồi tiếp tục bước đi .

Có thể nhìn vào là cô không nghe nhưng từng câu nói của Thiên Dương đã chạm một góc tối đâu đó trong trái tim của cô .

Có chút ngạc nhiên , lay động , cảm thương

Thiên Dương nói vậy nghĩa là Minh Lâm đang phải chịu một áp lực của quá khứ . Đó là gì ? Phải chăng đó là nguyên nhân anh em họ xa lạ với nhau . Ái My nên tìm cách giúp hai anh em họ.

40. Chương 39 : Anh Ở Đâu

Ái My lên phòng , cô không bận tâm nhiều về chuyện của Thiên Dương . Những gì cần nói cô cũng nói , tùy thuộc quyết định của Thiên Dương .

Ái My vừa lên cầu thang thì Minh Lâm cũng từ phòng đi ra . Hai đôi mắt chạm nhau nhưng không thốt nên lời . Anh trong bộ vest đen , cavat màu trắng trơn nhìn bánh trai lắm . Gương mặt thì được make up rất kĩ càng .

Có gì đó ngưỡng mộ , có gì đó rung động .

Ái My nhìn anh cô nhớ lại sự nóng nảy của anh nên cô giận . Cô lơ anh và bước ngang qua anh . Nhưng cô chỉ vừa bước ngang anh thì

- Chúng tôi đi diễn ở MTV , tới khuya mới về. Cô ngủ trước đi , ngày mai luyện hát cho cuộc thi .

- Cuộc thi ?

- Không phải cô dự cuộc thi hát ở trường sao ?

- Phải , nhưng tôi không thích mấy anh giúp . Như thế là gian lận . Không tốt

- Tùy cô . _ Minh Lâm nhìn cô - Xin lỗi _ anh nhìn thẳng rồi bước tiếp

Lời xin lỗi rất nhỏ , cũng đủ để đối phương nghe . Ái My khẽ mỉm cười . Đây chính là câu cô muốn nghe nói đúng hơn thì anh nên cân nhắc sự nóng tính của mình trước mặt cô . Cô không thích như vậy .

Ái My cũng bước tiếp về phòng . Ra ban công thì cô thấy chiếc Lamborghini dời đi . Họ đã đi hát rồi . Công việc của một ca sĩ là thế sao ? Rất bận rộn , đi cả một ngày , thời gian nghỉ ngơi cũng không có . Không hiểu sao lúc này , cô cảm thấy mình lạc lõng , cô đơn quá . Cô muốn đi theo và nghe họ hát . Nhưng thiết nghĩ xa quá lại không có xe , không thể làm phiền bố mẹ Di được nên cô đành đi vào phòng nhạc của họ nhưng cô lại quên mất một điều là

Căn hộ rất rộng , phòng nào cũng trang trí đẹp đẽ . Ái My ngồi nhẹ nhàng xuống chiếc piano của họ . Cô mở nắp đàn lên , lướt nhẹ trên các phím . Nhìn cây đàn , lòng cô lại trùng xuống . Ưu buồn vẫn vương trên đôi mắt cô .

.
- Anh Hải , anh dạy em chơi piano đi . __ Ngọc My đứng cạnh cây đàn

- Được rồi bé yêu , ngồi xuống đây . Nhưng mà em học về nốt nhạc hết chưa . Cách sử dụng piano ?

- Dạ rồi , nhưng em chưa biết vừa chơi vừa phiêu giống anh __ Ngọc My ngồi cạnh người anh .

- Rồi , em đi từng phím đàn , theo nốt của bài . Em hãy thả mình vào phím đàn , vào giai điệu bài hát , rồi cất tiếng hát theo , từ từ nhẹ nhàng , em sẽ dần đưa phiêu theo bài hát thôi . __ Người anh tên Hải tận tình chỉ dạy cô bé .

- Dạ .

- Em bắt đầu đi . Em thích bài gì ?

- Dạ , bài Anh Ở Đâu của chị Zoi ạ

- Ok , em thuộc nốt thì đánh rồi hát theo

- Vâng

.
Bàn tay mềm mại uyển chuyển lướt nhẹ theo phím đàn . Tạo nên giai điệu êm đềm , nhẹ nhàng cho cả phòng . Giai điệu quen thuộc nhưng sâu lắng Rồi tiếng hát cất lên , giọng hát ngọt ngào , trong veo chức đựng khá nhiều tâm sự . Tiếng hát làm cho ai đó rung động

Người về ấy . Có nhớ một người bên này

Niềm vui bên anh . Còn bên em là giọt nước mắt .

Em tiếc nuối những ngày qua , tiếc cho yêu thương ngày qua .

Đành xót xa nhìn anh quay bước ra đi .

Lời yêu xưa đó . Em giữ cho anh nhé người

Dù mai chia xa . Hãy để em bên anh lần cuối .

Cho em được nắm đôi tay .

Cho em ôm lấy đôi vai .

Dù sớm mai bình minh mang anh xa rồi .

Đành thôi quên nhé , tiếng yêu đã trao hôm nào .

Tình thôi xa nhé , giấc mơ khi ta có nhau .

Giấc mơ nào khi tay còn nắm tay

Giấc mơ ngày nào còn lại hôm nay

Giờ tan theo bao nhiêu yêu dấu vụt bay .

Tìm trong nỗi nhớ , giấc mơ đã xa em rồi

Tìm trong nỗi nhớ , giấc mơ anh đã đánh rơi

Tiếng yêu giờ đây đã tan biến mau

Giấc mơ còn đây mà người ở đâu

Tìm kiếm mãi , một giấc mơ anh ở đâu ?

(Anh Ở Đâu - Khởi My)

Truyền cảm , ngọt ngào lắng , sự ưu buồn hiện rõ . Nhưng đó là sự nhung nhớ về một người anh . Cùng là tâm trạng của bài hát nhưng cái người được nhắc là khác . Trong bài là một chuyện tình tan vỡ do người con trai đã khuất . Đối với cô , khi hát bài này là do cô nhớ anh trai cô . Cô đã từng tập hát với anh trai cô bài này , bao nhiêu kỉ niệm ùa về giữa anh em cô .

Và cũng như tựa đề , lòng cô đang gào thét vì người anh trai , cô muốn biết : " Anh Ở Đâu "

41. Chương 40 : Nụ Cười Thân Quen . Lời Hứa

Ái My rời khỏi cây đàn , cô bước đến cái khung cửa sổ rộng lớn đằng kia . Ái My chạm tay vào cái rèm , cô nép mình dựa vào một bên cửa sổ . Ánh mắt của cô nhìn vào khoảng không vô định ngoài kia .

Không hiểu vì sao , khi cô nhìn vào khoảng trời rộng lớn kia . Mọi kí ức về gia đình của cô hiện hữu như đoạn phim . Khi nhìn vào vùng trời xanh kia , cô lại thấy hình ảnh của Nhật Thuận . Nụ cười của Nhật Thuận hình như có chút quen quen . Cô nheo mắt , cố nhìn , cố suy nghĩ . Thì bỗng hình ảnh Mạnh Hải đan xen .

Những đường nét khuôn mặt của Hải trộn lẫn vào khuôn mặt của Nhật Thuận . Ái My hoảng loạn , không biết là gì . Có ý gì chẳng ?

Nụ cười đó rất quen , nhưng Ái My không tài nào nhớ được .

- Là anh phải không ? Anh đừng trêu em , anh đóng giả anh Nhật Thuận để làm em không nhận ra phải không ?

Đóng giả , rốt cục cô nói quái gì vậy .

- Phạm Hoàng Ái My

Ái My giật mình khi nghe có người gọi cả họ lẫn tên mình . Giọng nói quen thuộc , pha chút lạnh lạnh . Ái My nghe cũng hơi lo sợ , hình như cô nhớ ra gì rồi Ái My rụt rè , cúi thấp đầu , quay lại

- Cô làm gì ở đây ?

-

- Cô làm gì ở đây ?

-

- Sao lại ở đây ? _ Minh Lâm mắt kiên nhẫn hét lên .

- Tôi chỉ muốn mượn cây đàn chút thôi . Vì tôi hơi chán . _ Ái My giật mình nói , lại cái tật nóng tính .

Lạ ghê chưa , cô chọc anh giận đã rồi lại bảo anh nóng tính

- Cô biết mình vi phạm nội qui ?

- Biết nhưng mà

- Nhưng sao ?

- Tôi sắp thi hát , cần dụng cụ ...

- Không phải cô từ chối khi tôi muốn giúp sao ? Nên ngay cả việc mượn đàn , tôi cũng không cho .

Ích kỷ , ích kỷ .

Đồ keo kiệt , ki bo .

Chỉ là không giúp đỡ thôi có cần ác tới mức mượn dụng cụ cũng không được không

- Xí , không thêm . Tôi sẽ thắng cuộc thi cho anh xem mà không cần dụng cụ hay sự giúp đỡ từ anh .

Ái My thốt nên rồi mới biết bị hớ .

Sao kia chứ ? Thắng sao ? Đó là chuyện không thể , chưa biết cô có lọt vào vòng sau nữa không kìa . Ôi , đúng là cái miệng hại cái thân rồi .

- Sao ? Cô nói lại xem nào ? Thắng cuộc thi sao ?

- Ủ ừ tôi sẽ thắng cho xem

Lỡ phóng lao rồi theo lao luôn chứ biết làm sao bây giờ .

- Ồ , không cần sự giúp đỡ từ tôi luôn ? _ Minh Lâm nhìn Ái My

- Ừm , không cần .

- Được rồi , nếu cô được vào vòng chung kết chuyện cô vào phòng nhạc tôi bỏ qua . Còn nếu giành được giải , tôi sẽ cho cô một điều kiện . _ Minh Lâm đột nhiên giở giọng ngọt ngào .

- Thật không ? _ Ái My không tin là mình nghe thấy gì

- Thật . Sao ? Dám hứa không ?

- Được , tôi hứa . Tôi sẽ giành chiến thắng cho anh xem . Móc ngéo nha _ Ái My tủm tủm , đưa tay ra .

- Ok _ Minh Lâm nhìn cô , anh cũng đưa tay ghé tay cô .

- Mà sao anh lại ở đây , không phải

Giờ Ái My mới thắc mắc .

- À , tôi quên đồ nên về lấy .

- Anh tự lái xe ?

- Chứ sao ?

- Ồ , thôi không có gì .

- Ủ , về luyện tập đi . Nếu không thực hiện được tôi sẽ phạt cô á .

- Cái gì chứ ? _ Ái My hết hồn

- Vậy đi , tôi đi _ Minh Lâm bước đi xuống nhà , lên xe và đi mất từ tám mươi đời dương .

Thế mà Ái My vẫn đứng im đó không nhúc nhích . Sao ? Phạt cô sao ? Chết là cái chắc rồi . Không cần sự giúp đỡ cô làm sao hoàn thành như lời hứa chứ @@ . Đúng là cô ngu ngốc quá mà , hứa không biết suy nghĩ .

Ái My đột nhiên nhớ lại hình ảnh lúc nãy . Cô nhớ đến Nhật Thuận . Nụ cười đó , hình ảnh đó hình như là là hình ảnh của anh cô

Sao ? Sao lại thế được ?

Hình ảnh của anh cô tại sao lại đan xen vào hình ảnh của Nhật Thuận ? Có chuyện trong này chăng ? Cô phải tìm ra mới được .

Nhắc đến Nhật Thuận , cô nhớ chị Thiên Như . Hôm trước , có bó hoa kẹo mà quên tặng chị , cô cho Ái Di rồi chỉ còn mỗi chị . Mà lúc này cũng rảnh , thôi thì sang chơi với chị . Sẵn nhờ chị tập hát giúp luôn . Nghĩ thế nên có xuống nhà chuẩn bị đi .

42. Chương 41 : Những Câu Nói Kì Lạ

Ái My rời khỏi căn hộ , dự tính là bắt taxi đi nhưng lại có người muốn làm tài xế cho cô .

Chiếc Lamborghini màu trắng dừng lại trước chỗ Ái My đang đứng . Bước xuống là một chàng hoàng tử với áo thun trơn màu trắng , quần kaki trong ngộ nghĩnh . Ái My ngạc nhiên nhìn anh .

- Minh Phong , anh đi đâu đây ?
- Đang chán , hôm nay không có đi diễn , định rủ em đi chơi . Hình như em đang chuẩn bị đi đâu hả ?__ Phong nhìn Ái My
- À , em định sang nhà chị Như chơi . Sẵn đem bó hoa kẹo cho chị luôn .
- Vậy anh đưa em đi
- Có phiền anh không ? Anh biết lái xe hả ?
- Không sao ? Không lẽ em không tin , hôm nay anh lái đến đó
- Không phải em không tin . Mà là em sợ __ Ái My cười mỉm
- Sợ gì ?
- Sợ vào bệnh viện nằm , hihi
- Xem thường anh quá , lên xe đi __ Minh Phong nhún mày , cười ..

Ái My và Minh Phong bước lên xe đi . Hôm nay , anh sẽ chở cô đến Vĩnh gia , cũng may anh đã hóa trang thành người lạ rồi . Nước da ngăm một chút , mái tóc xoăn một chút , đeo kính nobita nữa

.

- Anh quên em rồi sao ?
- Ngốc , nó chưa quên em . Chỉ là con nhỏ đó làm nó mờ mắt thôi .
- Cô bé đó đẹp mà , so ra mang nụ cười cho anh ấy nhiều hơn em .
- Con này , con nhỏ đó chỉ là giả vờ thôi . Mày cũng bị nó che mắt rồi .
- Sao cũng được , miễn anh ấy được hạnh phúc .
- Đồ ngu , bộ mày không muốn mày đem lại hạnh phúc cho nó sao ?
- Muốn thì làm sao ? Em không thể xuất hiện trước mặt anh ấy .
- Tao sẽ làm ày gặp nó , mày phải phối hợp với chị mày . Không để con nhóc đó cướp đi Minh Phong của mày .
- Tùy chị , đừng làm tổn thương anh ấy
- Mày để chị mày giải quyết .

.

*** Vĩnh Gia ***

Bing boong bing boong

- Xin lỗi , 2 vị tìm ai ?
- Tôi tới kiếm chị Thiên Như
- Xin mời hai vị vào , tiểu thư trong phòng .
- Ủm , đi thôi __ Ái My cười rồi bước vào , tiếp đó là Phong .

Vĩnh gia cũng đâu thua Phạm Hoàng gia bao nhiêu . Trong nhà toàn là những món đồ quý giá , mang giá trị cao lắm . Mỗi căn phòng đều trang trí riêng một nét . Bước lên lầu , dãy hành lang dài và rộng , nhưng ngắn hơn so với nhà Di , bước thẳng là căn phòng của Thiên Như , kế bên là phòng của Thiên Quốc .

< cóc=“” ...=“” cóc=“”>>>

- Vào đi

- Chị Thiên Như

- Xin chào _ Phong cười

- Hai em đến hồi nào , để chị kêu người giúp việc lấy nước .

- Dạ thôi , tụi em không cần đâu .

- Tụi em đến có việc gì

- Em định sang đây nhờ chị tập hát cho cuộc thi sắp tới , vừa ra cổng thì thấy anh Phong , anh cho em đi nhờ .

- Ừm , để chị gọi anh Thuận qua chơi với Phong .

- Dạ vâng

10p sau Nhật Thuận có mặt tại Vĩnh gia . Cả bốn cùng xuống sân chơi và tập hát cho thoải mái . Phong và Thuận không có gì làm thì ôm cho tập bút màu tranh thủ làm họa sĩ một ngày . Ái My và Thiên Như tập hát tranh thủ làm ca sĩ một hôm . Nếu đúng ra thì cô nên nhờ Minh Phong tập cho rồi nhưng cô muốn tự dựa vào sức mình , cô muốn thực hiện đúng lời hứa với Minh Lâm .

Thiên Như và Ái My chăm chú luyện giọng , hai cô nàng cười cười nói nói rất vui vẻ . Ở phía hai người con trai , họ cũng chăm chú vẽ .

Nào ngờ đâu sóng gió xô tan những ước mơ đầu khi vẫn bên nhau

Người yêu em lúc trước trở về với những ngọt ngào em chưa thể quên

Giờ đành buông tay kết thúc

Hay anh phải níu kéo em về với những yêu thương?

Giờ trái tim đã vỡ tan theo tháng năm dài bên nhau

Thế thôi anh sẽ chỉ nhìn em quay lưng .

Giọng hát trầm ấm vang lên làm lay động cả hai con người họa sĩ kia . Như lún sâu vào trong trái tim đang đập kia . Ngưng bút trước khi tác phẩm hoàn thành , cả 2 nghe trộm giọng hát đầy truyền cảm đó . Có chút quen quen , có chút hay hay

- Minh Phong này _ Thuận vừa vẽ tiếp vừa gọi

- Sao ?

- Cậu và Ái My quen khi nào ?

- Chỉ là tình cờ biết trong siêu thị thôi .

- Ừm , với cậu Ái My thế nào ?

- Là một cô gái rất tốt , tốt tốt lắm . Dễ thương , mạnh mẽ vô cùng . Với anh Thiên Như thế nào ?

- Thiên Như cũng rất tốt , em ấy như đứa em gái của mình .

- Em gái ? Cậu xem Như là em gái sao ?

- Không , ý mình là có nét giống em gái mình . Mình rất yêu cô ấy , mình cũng yêu em gái nữa .

- Vậy em gái cậu đâu ?

- Không biết , thậm chí mình không biết nó là ai ? __ Nhật Thuận trong giọng nói có chút ưu buồn
- Là sao ?__ Minh Phong khó hiểu .
- Mình không biết , mình chỉ nhớ là mình có đứa em gái .
- Sao cậu không đi tìm .
- Vô vọng thôi , mình chỉ biết em mình có tin vật gì đó mình không biết .
- Thôi đừng nhắc chuyện này nữa . Cậu về gì vậy ?

Minh Phong thấy sự ưu buồn rất nhiều trên gương mặt cũng như đôi mắt kia của Nhật Thuận , anh liền chuyển đề tài để tránh chạm tới nỗi đau của Thuận . Anh cũng đã từng chịu đựng cảm giác bị chạm vào nỗi đau tình thân rồi nên anh biết . Cũng như anh và Minh Lâm thôi . Anh em gặp nhau biết mặt nhau còn không nhìn mặt nhau nói chuyện với nhau nữa . Huống chi Nhật Thuận chưa tìm được cô em gái , chắc hẳn anh sẽ rất vui mừng nếu gặp được em gái . Hơn tình cảm anh em của anh . Cầu mong ông trời sẽ giúp đỡ cho anh em nhà anh và cả cô em gái của Nhật Thuận nữa . Hãy để tình anh em bùng cháy vào một ngày nào đó .

43. Chương 42 : Chuyện Về Anh Trai . Nghi Ngờ

Hai người thì chăm chú nghĩ về tình thân , hai cô nàng từ xa nhìn thấy cứ nghĩ họ tư tưởng đến cô nào khi cười mỉm . Mỗi người chạy theo dòng suy nghĩ riêng của bản thân . Nhưng về khá xa mà lại gần , có hai người đang suy nghĩ về nhau . Chỉ là họ không hề biết đối phương chính là người mình đang suy nghĩ đến .

- Ái My , chị hỏi em một chuyện được không ?__ Thiên Như e dè
- Chị khách sáo quá . Hỏi đi em biết em trả lời . __ Ái My cũng cười
- Em em có anh trai chứ ?__ Thiên Như biết sơ chuyện của cô do Ái Di kể , cô cũng dè chừng , sợ là tổn thương Ái My
- Có . Anh trai em rất tốt với em .

Trong câu nói của Ái My chất chứa nhiều sự ưu buồn lắm . Thiên Như nghe và cũng thấy buồn theo , khiến cô không thể hỏi , nếu không đụng đến vết thương mất người thân của Ái My .

- Có chuyện gì sao ? Chị cứ nói đừng ngần ngại
- Em em có thể kể cho chị về người anh trai của em không ? __ Thiên Như đang suy tính điều gì đó
- Dạ vâng ...
- Anh em tên Mạnh Hải , hơn em 3 tuổi thì phải . Anh rất tốt với em , dạy em hát , dạy em đàn , dạy em vẽ . Hay dẫn em đi chơi , hay bị thương tích đầy người do em gây ra . Anh rất tốt bụng , lại thích giúp đỡ những người nghèo khó , người lớn tuổi . Những ngày tháng trước đây em sống rất hạnh phúc khi có anh và gia đình bên cạnh . Nhưng rồi tai nạn lại ập xuống gia đình em , khiến em và mọi người mãi mãi cách xa nhau , có thể nói mỗi người một thế giới . __ Nói đến đây , trong mắt Ái My có giọt gì đó long lanh . Rồi nó từ từ nhỏ xuống đôi gò má của cô . Phải chăng đây chính là nỗi buồn mà chôn sâu ngàn ấy năm .
- Ái My , chị xin lỗi
- Không sao đâu chị , lâu rồi em chưa được kể về anh em như thế
- Ái My , anh em mất vào ngày nào ?
- Năm em 7 tuổi , ngày 23
- Sao ? Ngày 23 ?__ Thiên Như giật mình , không phải ngày này , Mạnh Hải vào viện sao ?
- Có chuyện gì hả chị ?
- Em có tin vật không ?

- Có , em có giữ một sợi dây chuyền , khi anh em mất anh em cũng có đeo
- Mặt hình tròn , ở giữa là hình hai đứa nhóc , một nam một nữ phải không ?
- Dạ , có chuyện gì sao ?

Từ ” dạ ” của Ái My khiến Thiên Như đơ như tượng . Mạnh Hải nói , anh ấy cũng có một đứa em gái , có đeo một tín vật . Sợi dây chuyền mà Ái My kể hình như cô đã nhìn thấy nó nằm trong phòng của Mạnh Hải tức Nhật Thuận . Không lẽ chuyện này có liên quan gì chẳng ?

Nhật Thuận từ xa thấy Ái My hình như đang khóc , Minh Phong cũng nhìn thấy nên hai anh tiến lại . Cũng không quên mang theo hai tác phẩm mà hôm nay hai anh làm họa sĩ .

- Em làm sao vậy Ái My ?_ Minh Phong lo lắng
- Em không sao , hai anh vẽ gì thế ?
- Ừm , anh vẽ hình của một cô gái anh từng yêu _ Minh Phong chìa tờ giấy ra
- Woa , đẹp lắm . Mà hình như nó quen quen .
- Ừm là Kim Vân bây giờ .
- Sao . Kim Vân từng là người anh thương sao ?_ Ái My ngạc nhiên .

Thiên Như không chú ý nữa , cô miên man suy nghĩ về chuyện lúc này . Có khi nào Ái My chính là em gái Mạnh Hải không ?

- Thiên Như Thiên Như_ Nhật Thuận lay người cô
- Hả ? À , Ừm_ Thiên Như giật mình
- Sao em thơ thẩn vậy ?
- Không gì , anh vẽ gì vậy
- phải đó , anh vẽ gì vậy ? _ Ái My lau khô nước mắt , mỉm cười hỏi
- Đây ... _ Nhật Thuận đưa bức tranh ra cho Ái My và Thiên Như xem .

Nhìn vào bức tranh , Ái My bàng hoàng cô vô tình làm rơi bức vẽ của Nhật Thuận xuống đất . Thiên Như , Nhật Thuận cùng Minh Phong hoàn toàn khó hiểu nhìn cô . Một giọt , hai giọt rồi càng nhiều hơn nữa . Khóe mắt cô đọng nước , đôi mắt cô đỏ hoe . Cảm giác của Ái My lúc này lâng lâng không tả được . Phải chăng bức tranh đó đã ảnh hưởng đến cô sao ?

44. Chương 43 : Bức Tranh Huyền Thoại

Một bức tranh rất đơn giản . Đó là hình vẽ một ngôi nhà , có một sân vườn rộng lớn . Hình ảnh bốn con người mỗi người một việc . Người đàn ông đang ngồi ngay bàn ngoài sân đọc báo , người phụ nữ đang ngồi uống cafe trên bàn . Có hai đứa con nít , một đứa con trai và một đứa con gái . Cả hai đang tắm và chăm sóc cho hoa và một chú cún con . Đây là bức tranh mà Ái My đã nhìn thấy hơn chục lần . Bức tranh huyền thoại , anh cô luôn vẽ cảnh này mỗi khi cả hai tập vẽ . Đến tận bây giờ cô vẫn còn giữ hơn hai mươi bức tranh của anh . Cũng đã mười năm kể từ cái năm huyền thoại ấy , Ái My không còn được nhận bất kì bức tranh nào từ anh nữa . Và mỗi khi nhớ anh , cô lôi bộ sưu tập đó ra để ngắm nghía và nghĩ về anh . Tự nhiên hôm nay bức tranh đó xuất hiện khiến Ái My ngỡ ngàng .

Ái My che miệng lại để không phát ra tiếng nấc , nước mắt của cô ngày một chảy nhiều hơn . Ái My không tin , sau mười năm cô không được thấy bức ảnh đó , hôm nay nó lại xuất hiện ngay tại đây , tại thời điểm này . Ái My từ từ hạ tay xuống nâng niu nhất bức tranh đó lên . Lòng cô dâng lên một tình yêu thương mãnh liệt .

- Ái My , em làm sao vậy ?_ Minh Phong khó hiểu hỏi

- Em..... em_ Ái My nước mắt giàn giụa nhìn Phong . Ái My ôm bức vẽ vào trong người , sợ rằng khi cô buông nó ra , cô sẽ không bao giờ nhìn thấy nó nữa .

- Ái My , bức tranh của anh , nó làm sao sao ?_ Nhật Thuận cũng khó hiểu . Anh sợ là trong bức tranh của anh có gì đó khiến cô không vui nên mới khóc như vậy

Nghe tiếng gọi của Nhật Thuận , cô mới nhớ tới sự có mặt của bức tranh . Là do anh đưa cô , anh nói anh vẽ . Chẳng lẽ anh có quan hệ gì với cô hay với anh cô sao ?

- Anh Thuận bức tranh này từ đâu anh có ?

- Có chuyện gì sao ? Bây giờ anh ngồi vẽ với Minh Phong mà .

Vẽ ? Vẽ sao ? Là do anh vẽ sao ?

Thiên Như nhớ lại khi lúc này nhìn bức tranh . Một nét quen thuộc lắm , hình như cô từng thấy bức tranh ở đâu đó trong nhà của Ái My lúc trước.

- Sao anh lại vẽ nó ?

Câu hỏi của Ái My làm Nhật Thuận ngày càng khó hiểu thêm . Sao anh lại vẽ nó ?

- Anh vẽ theo suy nghĩ của anh.

- Anh vẽ theo suy nghĩ

.

- Mạnh Hải , anh vẽ gì vậy ?

- Nè

- Sao vẽ mãi bức tranh cũng như những tấm trước .

- Anh vẽ theo suy nghĩ , và sau này nó thuộc độc quyền của anh .

- Lè , vẽ mãi có một bức tranh

- Kệ anh ghen .

- Xí , em vẽ đẹp hơn anh nhiều

.

- Nhật Thuận , anh có một sợi dây chuyền nào không ? Hình tròn ?

- Có , nó ở nhà , mà có chuyện gì sao ?

- Anh đưa em về nhà anh được không ?

- Ừm , được đi theo anh .

Nhật Thuận vừa rời đi để lấy xe . Minh Phong và Thiên Như hỏi nó tới tấp

- Em làm sao vậy ?

- Chị ơi , anh ơi , rất có thể anh Nhật Thuận chính là anh ruột mà em tưởng chừng đã chết

Nghe đến đây thì Thiên Như cũng không thể giấu cô được nữa . Đợi đến khi đến nhà Nhật Thuận thì cô sẽ nói hết . Lúc đầu cô không nói , không phải vì không muốn Nhật Thuận và Ái My nhận nhau mà là vì đó chỉ mới là suy đoán của cô thôi , nếu reo rắc cho Ái My hi vọng nếu sự thật hông phải , Ái My sẽ càng đau lòng hơn Có lẽ sự nghi ngờ của cô đã đúng . Ái My và mọi người lên xe , Nhật Thuận chở mọi người đến nhà anh . Thiên Như , Minh Phong , Ái My mong cho đây là sự thật để cô gặp được anh hai sau mười năm xa cách .

45. Chương 44 : Sợi Dây Chuyện Anh Em

Trên đường về nhà Nhật Thuận , Ái My không ngừng lo lắng hồi hộp .

Nếu không phải là Mạnh Hải anh của cô thì sao ? Một lần nữa đau lòng à ?

Dù cho sự thật luôn phủ phàng cô vẫn nhất huyết tìm ra sự thật đó .

Anh Hải , anh hòa lẫn vào hình ảnh anh Thuận để báo hiệu em biết à ? Anh còn sống sao anh Hải ?

Dòng suy nghĩ kết thúc khi xe của Nhật Thuận chạy vào khuôn viên biệt thự . Căn biệt thự nguy nga rộng lớn hiện ra trước mắt , không thua gì của Phạm Hoàng gia . Một lớp màu vàng nhạt bao phủ cả tòa nhà . Nhìn giống như cung điện vậy . Tim Ái My càng đập hồi hộp hơn khi cô bước vào nhà .

Hôm nay cả nhà của Nhật Thuận đều có mặt tại nhà . Khi Ái My bước vào , cô chạm mặt với một cô gái thân hình nhỏ nhắn , mái tóc đen dài mượt lấm , đáng nhẽ con hình như trạc tuổi cô .

- Em chào anh hai

- Ngọc My , em chào mấy anh chị đi

- Dạ , em chào mấy anh chị

Ái My nghe Nhật Thuận gọi cô bé đó là Ngọc My cô càng thấy khó hiểu . Không phải đây là em gái anh chứ ? Nếu vậy chắc mọi thứ chỉ là trùng hợp thôi . Nghĩ đến đây nét mặt Ái My hiện rõ sự buồn bã . Thiên Như đặt tay lên vai cô nhằm ý muốn trấn an .

- Đây là em gái nuôi của mình , tên thật là Ngọc Chi nhưng do mình thích gọi nó là Ngọc My vì tên My nghe rất quen .

- Thật vậy sao ?_ Nghe Thuận nói , Ái My một lần nữa rơi thêm giọt nước mắt .

- Thôi lên phòng anh nào

Nhật Thuận dẫn đường ọi người vào phòng anh . Đập vào mắt mọi người là căn phòng màu đỏ chói chang . Phải , đó là màu Mạnh Hải từng thích . Ái My càng thêm hồi hộp hơn nữa .

Nhật Thuận lục lọi gì đó ở ngăn kéo tủ . Khoảng 5p sau anh lôi ra một chiếc hộp màu đỏ nhạt , anh mở ra và trong đó là sợi dây chuyền hình tròn có khuôn mặt của hai đứa nhóc .

- Phải cái này không ?_ Nhật Thuận quay sang đưa cho Ái My xem

Ái My to mắt nhìn trân trân vào sợi dây . Nước mắt cô ngày càng chảy nhiều hơn , tay cô run run cầm lấy sợi dây chuyền từ tay Thuận . Nhật Thuận vẫn chẳng hiểu gì , cho đến khi Ái My móc từ trong túi đeo ra một sợi dây chuyền y hệt như vậy , Thiên Như , Nhật Thuận và cả Minh phong đều ngạc nhiên và bàng hoàng . Không ngờ Ái My lại có được sợi dây chuyền đó

Tay cô vẫn còn run run , cô không tin được nó lại ở đây . Mười mấy năm qua , cô chưa từng nghĩ sợi dây chuyền này nó lại xuất hiện . Cô chỉ nghe hàng xóm , bạn bè thân thuộc của gia đình bảo là họ đã chết chứ không hề tồn tại hai chữ ” mất tích ” . Cô nắm chặt hai sợi dây chuyền lại , nước mắt tuôn ngày nhiều hơn , ánh mắt đầy nước ngược lên nhìn Nhật Thuận .

- Anh anh tại sao anh lại có sợi dây chuyền này ?

- Là đồ lúc nhỏ của anh , còn em ?

- Cũng là đồ lúc nhỏ của em .

Nhật Thuận bàng hoàng , lúc này anh nhìn kĩ Ái My có nét rất giống người anh từng gặp trong mơ .

- Anh anh là Mạnh Hải đúng không ?

46. Chương 45 : Rung Động

Ngày hôm sau

Trong căn phòng với không gian rộng lớn , người con trai ngồi bên đàn piano trắng tinh, lưng dựa về cửa ra vào nơi Ái My đang đứng. Từng vạt nắng cam nhạt buổi chiều tà từ ô cửa sổ hắt lên bóng lưng người con trai ấy. Anh như thiên thần đứng giữa vầng sáng lung linh. Tay phải của người ấy cầm bút viết gì đó lên tập giấy, tay trái đặt lên phím đàn thỉnh thoảng đánh một nốt. Âm thanh nhẹ nhàng hoà vào không gian.

Trái tim Ái My như bắt động

Minh Lâm đang làm gì vậy?

Cô bước nhẹ lại gần anh, hơi cúi người để nhìn tập giấy anh đang viết. Không nhận ra có người bên cạnh mình, Minh Lâm quay đầu lại...

Vô tình...

Chỉ là vô tình trong giây lát thôi, môi anh khẽ sượt qua gò má trắng xinh của cô.

Thời gian như ngừng trôi ngay tại cái tích tắc đó. Chỉ có hai trái tim của hai con người nào đó đang đập loạn xạ...

Đôi mắt họ nhìn nhau , sự ngỡ ngàng , ngạc nhiên , khó hiểu

Cuối cùng vẫn là Minh Lâm lên tiếng trước phá vỡ bầu không khí xấu hổ này:

- Cả ngày hôm nay cô đi đâu mà giờ mới về?

Ái My đứng thẳng người lấy lại tinh thần sau cái chạm vừa nãy, đáp:

- Tôi đi chơi cùng anh Nhật Thuận với chị Thiên Thư.

.

Đúng là mấy hôm nay Ái My luôn đi cùng anh Thuận. Sợi dây chuyền đó đã chứng minh anh là Mạnh Hải- anh trai của cô. Hai người nói chuyện rất nhiều. Từ chuyện hồi bé đến cả cuộc sống sau khi lạc nhau. Bây giờ anh cũng có tên Mạnh Hải nhưng Ái My vẫn thích gọi tên Nhật Thuận hơn , cho dù cách gọi bây giờ có khác lúc xưa nhưng anh và cô vẫn luôn quan tâm , chăm sóc nhau như ngày nào . Bao nhiêu lâu rồi cô mới có lại cái hạnh phúc được chăm sóc bởi người anh mà mình yêu thương.

Có lần chị Thiên Thư còn đùa với Ái My rằng nhìn cô giống người yêu Thuận hơn là chị. Cô cười bảo trong tim anh hai cô: “chị mới là nhất” .

- Ừ dù gì anh em thất lạc khó khăn lắm mới gặp lại thì cũng có nhiều điều muốn nói. Nhưng cô đừng quên luyện tập cho cuộc thi.- Minh Lâm lên tiếng.

Ái My “vâng” 1 tiếng rồi đột nhiên thắc mắc:

- Ủa Tuấn với Dương đâu ?

- Hai người đó đi họp sự kiện. Tối nay chắc không về.

- Thế sao anh không đi?

- Tôi mệt.

Ái My gật đầu đã hiểu...

Nhưng có điều cô mãi không biết đó là: anh ở đây để chờ cô về, chứ không phải mệt...

Một tờ giấy rơi ra trước mặt cô:

- Đây là bài hát tôi viết cho cô để dự thi vòng loại đầu tiên. Chăm lấy. Mai tôi dạy à tập.

- Nhưng lúc đầu tôi có nói là không cần anh giúp mà

- Phải , nhưng đây chỉ là cuộc thi vòng loại , tôi đang giúp cô không bị phạt vạ lên vào phòng này , cô còn không muốn .

- Nhưng thế không phải gian lận sao ?

- Vòng loại là trường chấm chứ chưa phải là tôi . Gian lận chỗ nào ?

- Nhưng

- Một , tùy cô , muốn hát thì hát không thì thôi .

Anh có lòng tốt giúp cô thế mà cô lại kiếm cách từ chối .

Ái My đón lấy, nhìn chăm chăm vào từng nốt nhạc và lời hát. Cô đứng suy nghĩ một hồi , ngược đầu định cảm ơn nhưng đã không thấy Minh Lâm đâu.

Anh giận cô rồi sao ? Cô chỉ là không muốn gian lận thôi mà .

Khi cô nhớ lại hình ảnh lúc nãy , chỉ là vô tình lướt ngang qua thôi mà Sao tim cô lại đập nhanh thế này

Có một cảm giác lạ lẫm len lỏi trong My. Là rung động sao?..

47. Chương 46 : ” Em Nhớ Anh Nhiều Lắm Minh Lâm ”

Ái My cầm tờ giấy quay trở về phòng .

Căn nhà trở nên yên ắng lạ thường .

Có hai con người ở hai căn phòng khác nhau , nhưng lại suy nghĩ về cùng một chuyện giống nhau .

Ái My nhìn kĩ vào bài hát mà Minh Lâm sáng tác ...

Bài này giống nói về mưa quá ..

Mới dạo vào đã xuất hiện mưa rồi .

Bíng Boong bíng boong

Tiếng chuông cửa vọng lên phòng của cả hai thì tình cờ cả hai đều bước ra .

Chạm mặt nhau nhưng có điều khó nói .

Tim đập nhanh hơn mọi lần có lẽ dư âm sự vô tình khi nãy .

Ái My bước trở lại vào phòng .

Minh Lâm xuống nhà mở cửa .

Không thấy ai chỉ nhặt được một lá thư .

” Em nhớ anh nhiều lắm Minh Lâm ”

Là ai ? Là ai đã gửi cho anh lá thư chỉ vắn vệt vài chữ ?

Nét chữ trông thật quen thuộc .

Có một chút gì của quá khứ .

Minh Lâm khó hiểu vội lái xe đi công chuyện.

Ái My từ ban công nhìn thấy tất cả.

Chỉ tiếc là cô không nhìn thấy và biết được nội dung lá thư .

Minh Lâm vừa đi thì từ bụi cây gần đó một dáng người mảnh mai bước đến trước cổng , cô gái nhìn theo Minh Lâm nhếch môi và sau đó ngược mắt lên nhìn Ái My trên ban công .

Xác định đúng tầm mắt , Ái My ngạc nhiên nhìn cô gái .

Đáp lại ánh nhìn của Ái My là một cái lườm đầy thách thức .

Và cô gái đó đi mất .

Cô ta là ai ?

Sao lại nhìn cô bằng ánh mắt đó ?

Có quan hệ gì với Minh Lâm sao ?

.

- Ái My , em nghĩ sao về Minh Lâm và Minh Phong ?

- Ý chị là sao ?

- Em thích ai ?

- Sao thích ai sao ?

- Đối với Phong , em xem anh ấy như anh Thuận vậy .

- Còn với Lâm ?

- Em ...em không biết

- Không biết có nghĩa là có .

- Định luật gì vậy trời .

- Từ từ em sẽ xác định rõ thôi nhóc à .

- Dạ vâng

- Chị chỉ nói em biết thế này . Lâm tuy lạnh lùng , khó đoán nhưng rất tốt bụng và có thể cho người khác hạnh phúc nếu nó đến em nên trân trọng .

- Em em biết rồi

.

Ái My mệt mỏi nằm dài lên chiếc giường êm ái của cô . Nhắm mắt chìm sâu vào giấc ngủ , có lẽ với cô mọi thứ quá mệt mỏi .

Tìm được anh trai là niềm vui to lớn của cô nhưng hay tin ba mẹ ruột của cô đã mất cô không thể chấp nhận được . Dù cho cô từng sống trong suy nghĩ như thế 10 năm nay .

Ái My đã giúp Thiên Dương nhận ra tình cảm thật của mình . Hai lần anh nhìn vóc dáng của Ái Di bước vào bar khiến anh rung động . Tuy lúc đó cô say mềm nhưng với anh , lúc đó cô như một thiên thần . Cũng hơi khó hiểu chút , nhưng khi cô say vì tình yêu cô mới là chính cô . Lúc cô tỉnh cô sống và thể hiện không phải Ái Di mà là con người hoàn toàn khác . Ái Di rất trọng tình trọng nghĩa , với Thiên Quốc có yêu , có hận . Gia cảnh nhà anh và nhà cô chênh lệch không bao nhiêu nhưng danh tiếng của một cô diễn viên lại không bằng danh tiếng của một tiểu thư Phạm Hoàng gia . Hai năm qua , đủ cho cả hai cảm nhận về tình cảm đối với nhau vậy mà không ngờ khi chỉ một Kim Vân xuất hiện thì mọi thứ đều xáo trộn . Thiên Quốc đã bỏ cô mà đi . Mỗi tình đầu của cô kết thúc thật hoang đường . Nhưng nó sẽ là mối tình cô khắc cốt ghi tâm , mối tình khó quên nhất với Ái Di . Hiện tại , cô đã có Thiên Dương người mà cô yêu cũng yêu cô bên cạnh . Cô sẽ vui vẻ hạnh phúc vì tình yêu mới , sẽ không sống vì hoài niệm quá khứ nữa .

48. Chương 47 : Gặp Lại Như Người Lạ

Ngày hôm sau

- Minh Lâm anh còn nhớ em không ? Em Trúc Anh đây

Minh Lâm không đáp , anh đứng bất động nhìn cô gái trước mặt . Khoé mắt cô ngấn nước , cô xà vào ôm lấy anh :

- Em rất nhớ anh

Trúc Anh khóc trong lòng Minh Lâm , đôi vai mảnh khảnh khẽ run lên . Đôi tay nâng lên định ôm lấy dáng người nhỏ bé nhưng rồi bất lực buông xuống

Anh không thể ôm chặt lấy cô giống như ngày xưa .

Vết thương cô gây ra cho anh quá lớn

” Bịch ” - 1 tiếng động vang lên phá vỡ bầu không khí hiện tại

Trúc Anh ngừng khóc , cô và Minh Lâm đồng loạt quay đầu lại nhìn . Trong mắt hai người là hình ảnh một cô gái đang loay hoay nhặt chiếc balo dưới đất. Minh Lâm bỗng lúng túng đẩy Trúc Anh ra nhìn cô gái kia :

- Ái My

- Xin lỗi tôi không cố ý __ Nói rồi Ái My quay đi thật nhanh bỏ lại không gian yên tĩnh cho hai người kia

Trong mắt Trúc Anh đầy sự chán ghét . Cô quay lại hỏi Minh Lâm :

- Cô ta là gì của anh ?

- Nếu không có việc gì thì em về đi __ Minh Lâm lạnh lùng đóng cánh cửa lại rồi bước vào nhà

.

Nhìn dòng người đi lại trên đường , đầu óc Ái My bỗng trở nên trống rỗng . Có một cảm giác không nói thành lời cứ quẩn lấy cô . Người con gái cô gặp chiều qua và người khóc trong lòng Minh Lâm vừa nãy hoá ra lại là Trúc Anh - người yêu của anh ấy . Ông trời thật trêu người . Lúc trước khi cô nhận ra mình có tình cảm với Tiến Minh thì lại nhìn thấy anh ta hôn và nói là yêu cô gái khác . Và bây giờ khi Ái My biết mình có tình cảm với Minh Lâm cũng là lúc Trúc Anh trở về . Minh Phong nói họ đã kết thúc . Có điều cô biết Minh Lâm vẫn chưa quên được Trúc Anh .

Ái My lôi điện thoại ra gọi cho cô bạn thân . Đầu bên kia bắt máy :

- Alo

- Ái Di à , mày rảnh không ? Đi chơi với tao

- Tao có hẹn xem phim với anh Dương rồi

- Ủ , vậy thôi

- Mày có chuyện gì à ? Nghe giọng mày lạ lắm .

- Không có gì đâu . Tao cúp máy nha.

Ái Di còn chưa kịp nói gì thì đầu bên kia đã cúp máy . Cô khó hiểu : hình như Ái My có chuyện gì đó .

- Này , Ái Di hoá trang cho anh hơi quá đấy.__ Thiên Dương bên cạnh nhăn nhó

Ái Di quay đầu nhìn anh , đúng là hơi quá , giống kẻ lập dị thật . Nhưng:

- Thế này bọn fan cuồng của anh mới không nhận ra

- Này , em không thấy mọi người nhìn anh như sinh vật lạ à ? Mất hết hình tượng .

Thiên Dương cầu nhàu . Cả quãng đường đi anh phải hứng chịu biết bao nhiêu ánh mắt kì thị của mọi người. Thế mà có cô gái nào đó vẫn tươi như hoa:

- Nhìn anh chứ đâu có nhìn em .

Bỗng có tiếng nói đằng sau lưng của hai người

- Cô gái , cô rơi ví tiền .

Ái Di và Thiên Dương đồng loạt quay lại nhìn . Đập vào mắt họ là hình ảnh một cô gái gương mặt với nhiều vết xước đỏ và đến bây giờ nó thâm đen lại . Trông rất đáng sợ . Ái Di hoảng sợ nắm chặt tay của Thiên Dương , anh cũng giật mình nhanh tay giật chiếc ví từ tay cô gái lại , nói một câu rồi cả hai quay đi : Cảm ơn cô

Cô gái nhìn theo họ , khẽ mỉm cười chua xót . Thiên Dương người từng chơi cùng cô lúc nhỏ bây giờ lại không nhận ra cô. Có vẻ lúc này anh đã hoảng sợ khi nhìn thấy gương mặt của cô . Cô khẽ chạm tay vào gương mặt của mình , một giọt nước long lanh rơi . Niềm hi vọng anh nhìn ra cô cũng không còn , người anh lúc nhỏ luôn chơi đùa với cô khi cô bị hủy hoại nhưng nhang anh lại xa lánh cô . Thật xót xa . Cô gái quay đi hướng ngược lại .

.

- Alo

- Chị ơi , em vừa gặp Thiên Dương .

- Mà nói sao ? Mà đem gương mặt của mà cho hấn thấy hả ?

- Em không có , vô tình gặp thôi .

- Vậy sao ? Hấn nhận ra chứ không

- Không chị ơi , anh ấy cùng bạn gái bỏ đi như xa lánh em.

- Phải rồi , với dung mạo của mà , có ma mới nhận ra . Tao nói mà rồi , đi phẫu thuật đi .

< tút=“” tút=“”>>>

- Mà cái chị mà thì tự lãnh hậu quả .

Cô gái tức giận nắm chặt chiếc điện thoại trong tay . Ánh mắt khó đoán dòm ngó xung quanh ... Rồi cô lấy điện thoại ra và gọi :

- Kim Vân , tôi muốn gặp cô

49. Chương 48 + 49 : Kết Quả Cuộc Thi . ” Minh Phong , Chờ Em ”

Ái My đã nghe lời Minh Lâm hát ca khúc anh sáng tác cho cô trong vòng loại và cô đã dành được chiếc vé đi tiếp vào vòng trong . Giám khảo kì này là ca sĩ Diễm Lan , ca sĩ Minh Phong và có cả nhóm The Prince , áp lực càng nặng nề hơn nữa . Ái My cũng không luyện tập cho buổi thi cuối này nữa , cô suốt ngày bận bịu việc học nên chẳng mấy quan tâm tới . Đến ngay ngày thi cô còn không mấy để ý tới nữa . Nhờ Ái Di nói nên cô mới biết hôm nay là chung kết . Ái My cũng không chuẩn bị nhiều , cô im lặng để giữ lại giọng , trang phục đơn giản là đồng phục áo dài ở trường của cô . Không nổi bật nhưng rất đẹp . Huệ Nhi đã tiến lên với ca khúc : Công chúa bong bóng của ca sĩ Bảo Thy , Ái Di với ca khúc Dành Cho Em của The Prince (Hoàng Tôn) và hơn hết là đến lượt Ái My cô . Cô dự thi bài Anh Ở Đâu của ca sĩ Khởi My. Cô càng tự tin hơn khi anh cô - Nhật Thuận sẽ chính tay đàn cho cô . Ái My run , hồi hộp bước lên sân khấu . Ánh mắt cô dòm ngó dưới khán đài , nhiều ánh mắt đổ kị , ghen tị và ngưỡng mộ nhìn cô chằm chằm khiến cô càng thêm phần lo sợ . Bỗng cô cảm thấy hoa mắt , mọi thứ mờ mờ ảo ảo , có người nhìn thấy và rất lo cho cô cho đến khi tiếng đàn vang lên , cô mới lấy lại được tinh thần .

Người về bên ấy , có nhớ một người bên này

Niềm vui bên anh còn bên em là giọt nước mắt

Em tiếc nuối những ngày qua , tiếc cho yêu thương ngày qua

Dành xót xa nhìn anh quay bước ra đi

.....

Giọng hát trầm bổng vang lên , cô tự tin hát hơn khi có anh cô bên cạnh . Bỗng nhiên nhiều kí ức đẹp xưa đó đột ngột ùa về . Tuy đây là bài hát buồn với những ai cùng tâm trạng nhưng đây lại là bài hát vui của anh em họ . Đây là bài hát cô hát dành riêng cho người anh trai yêu dấu của cô Nhật Thuận .

Cũng chính vì thế , vì cảm xúc của bài hát lẫn người hát đã hoà quyện vào nhau nên đã mang lại chiến thắng tuyệt đối cho cô .

Với sự nhận xét đầy ưa ái cô nhận trọn 300đ từ 3 vị giám khảo .

Ca sĩ Diễm Lan : Đây là bài hát buồn của ca sĩ Khởi My nhưng em lại biến nó thành một ca khúc vui của riêng bản thân em đây là một sáng tạo . Giọng hát của em là lần đầu chị được nghe và chị rất thích giọng hát đấy . Phần thi hôm nay của em quá xuất sắc , chị nghĩ em nên cố gắng học và đi theo con đường ca hát vì nó là một tương lai tươi sáng cho em và giọng hát của em

Ca sĩ Minh Phong : Ái My , anh cũng không biết nhận xét gì về phần thi của em , cũng như chị Diễm Lan nói thôi . Em nên đi theo con đường ca hát nó sẽ mang may mắn đến cho em . Chúc mừng em .

Nhóm The Prince : Chúng tôi không có ý kiến về phần thi này vì chị Diễm Lan đã nói hết . Chúc mừng em .

Với những lời nhận xét đầy ngọt ngào của ba vị giám khảo đã cho Ái My cơ hội bước lên vị trí ” Singer trường Royal ” . Giải Nhì là Huệ Nhi và giải ba là Tổ Linh . Ái Di tuy thua nhưng thắng . Ái My thắng xem như cô cũng thắng , Ái Di không đặt nặng việc thắng thua . Với phần quà lớn như vậy thì Ái My thích chuyển đi Paris hơn . Cô cảm thấy sung sướng lắm , khoẻ mắt có gì đó ướt ướt . Cô sắp được gặp ba mẹ nuôi của cô rồi . Vui mừng , sung sướng nhưng cô lại không hề hay biết có ai đó đang lo lắng cho cô . Sau khi nhận phần thưởng , Ái My chia cho Nhật Thuận cặp Iphone , chia cho Ái Di phần thưởng chụp hình với ban giám khảo , riêng cô thì giữ lấy tấm vé đi Paris cứ sợ như buông ra sẽ có người khác cướp mất .

Trở về nhà với niềm sung sướng , ai cũng chúc mừng cô nhưng có ai đó lại khó nói chuyện . Đang yên định ở trong phòng chuẩn bị thay đồ thì cô như chợt nhớ ra điều gì đó khá là quan trọng . Ái My vội mở cửa ra chạy sang phòng ai kia gõ cửa . Khi người đó mở cửa thì bốn mắt nhìn nhau không thốt được lời nào . Ánh mắt ngượng ngùng , ánh mắt lúng túng như sợ bị bắt lỗi . Không nhanh không chậm , giọng nói đoạt giải khi này thốt lên :

- Minh Lâm , anh nhớ đã hứa với tôi gì không ?

- Không _ Một câu thẳng thắn khiến cô muốn giết anh

Anh thực sự không nhớ sao ?

- Một việc , anh hứa sẽ giúp tôi một việc cơ mà . Điều ước .

- Rồi thì sao ?

- Và tôi đã thắng , tôi muốn anh thực hiện nó

- Vậy là gì ?

- Trong chuyến đi Paris sắp tới , tôi muốn anh kể rõ cho tôi nghe về chuyện của anh và em trai anh Minh Phong .

Ái My dứt câu , ánh mắt Minh Lâm trở nên u ám , gương mặt lạnh lùng bỗng nhiên muốn bốc lửa với vẻ mặt ngây thơ vô số tội của cô. Nhưng thiết nghĩ , cô đã từng giận anh vì anh nóng giận khi nói chuyện với cô rồi , hôm trước lại để cô thấy anh và Trúc Anh nữa sợ cô sẽ nổi trận lên thì nguy hại đến sức khoẻ . Sức khoẻ của cô ngày một yếu đi nếu không được phẫu thuật nhưng chỉ mỗi anh biết . Hàng tuần anh dẫn cô tái khám một lần với lí do là bác sĩ dặn cô tái khám thường xuyên để tăng cường sinh lực . Thuốc mà cô cho là thuốc bổ thì đó là thuốc trợ tim của cô . Nhưng cô lại chẳng mấy may tới , nhưng dạo gần đây , sức

khỏe cô gầy càng bất bình thường khiến Minh Lâm càng lo lắng nên với điều ước lần này của cô , anh chấp nhận . Chứ như cô là Trúc Anh hay bất kì ai thì anh đã ột trận lôi đình và đuổi ngay rồi chứ không kiên nhẫn suy nghĩ mỗi khi ai đó nhắc đến chuyện anh em của anh đâu . Chỉ cô , và chỉ một mình cô - Ái My được ngoại lệ với quy tắc kiên kị từ khi vào nghề ca sĩ tới giờ của Minh Lâm . Phải chăng anh cũng có tình cảm với cô rồi ?

- .
- Con Ái My sẽ đi Paris , tao sẽ tìm cách đi chung
- Ái My là ai vậy chị ?
- Ái My là ai tao không cần biết nhưng nó chuẩn bị cướp đi Minh Lâm của tao
- Chị dự định sẽ làm gì ?
- Làm gì sao ? Đụng tới người của tao là không xong đâu .
- Chị cho em đi với
- Với bộ dạng xấu xí này ?
- Em sẽ che mặt lại
- Tùy mày , ngủ đi , tao mệt rồi . Mai tao sẽ hẹn Minh Lâm nói chuyện .
- Ok chị ” Minh Phong , chờ em ”
- .

50. Chương 50 - 60 : Kết Thúc

Chương này gồm 10 chap nhỏ , có một chap ngoại truyện . Nên dài , mong m.n thông cảm :D

50 : Chuyến đi Paris.

- Anh đã nói là không được , chuyến đi này do Ái My quyết định không phải anh .
- Anh cho em đi theo với , anh nói thì chắc con bé đó nghe mà.
- Có chuyện gì vậy ?_ Tiếng người con trai từ trong nhà bước ra .

Ánh mắt ngạc nhiên đến tột độ .

Cô ấy cô gái hồi đó đã bỏ Minh Lâm mà đi đây sao ?

- Minh Phong , anh khỏe chứ ?
- Trúc Trúc Anh là em sao ?
- Anh nhận ra em hả ?
- Không phải em đã

Chết là từ tiếp theo Minh Phong định nói

nhưng không hiểu sao anh lại không nói được . Một cảm giác bất an trĩu nặng trong lòng anh. Trúc Anh quay về thì Minh Lâm sẽ ra sao ? Anh đã chịu tổn thương suốt 10 năm nay không lẽ bây giờ anh phải chịu đựng tiếp ?

Ba người nhìn nhau không thể nói thêm lời nào . Không gặp nhau đã lâu ít nhiều cũng có chuyện để nói nhưng sao khi gặp rồi lại im lặng .

Bầu không khí trùng xuống tại đó . Quen biết mà như xa lạ . Chẳng có lời nào để nói với đối phương . Thời gian sao lại ngừng trôi ngay phút ấy . Để cả ba nhìn lại quãng đường cũ tìm lại kí ức vừa rồi sao ?

.

Trên máy bay

Có 10 người đi nên chia ra làm 5 cặp. Ái My - Kim Thư , Minh Phong - Minh Tuấn , Trúc Anh - Minh Lâm , Thiên Dương - Ái Di , Thiên Như - Nhật Thuận . Im lặng bao trùm cả chiếc máy bay khi họ có điều khó nói .

Ái My ban đầu định ngồi chung với Minh Lâm để nghe anh kể về việc của anh và M. Phong nhưng Trúc Anh lại giành , Kim Thư lại ngồi muốn ngồi chung với cô nữa. Nên đành theo vậy .Đang im lặng bỗng nhiên Kim Thư lại lên tiếng .

- Bạn là Ái My ?

- Ừm

- Minh là Kim Thư từng quen biết với anh em Lâm .

- Ồ vậy sao ?

- Bạn là gì của họ vậy ?

- Minh chỉ là bạn thôi .

Bạn sao ? Có chắc là như thế . Hay đang trong mối quan hệ phức tạp ? Ái My biết tình cảm Minh Phong giành cho cô nhưng cô lại không tìm được cảm giác yêu thương với Minh Phong , ngược lại cô khẳng định mình thích Minh Lâm nhưng cô lại không thể yêu anh ấy vì anh ấy là của Trúc Anh , cô không muốn làm người thứ ba. Ánh mắt long lanh của cô chất chứa đầy sự buồn bã , cô nhìn những đám mây trắng trôi bồng bềnh phía bên ngoài . Ước gì cô cũng như thế , cũng được bay khắp mọi nơi , yêu ai thương ai cũng được không cần phải dòm trước ngó sau này kia .

- Chúng ta làm bạn được chứ _ Kim Thư hỏi có chút dè chừng

- Được thôi , chúng ta là bạn tốt . _ Ái My phấn khởi .

Và có ai đó đã nghe cuộc hội thoại ngắn của cô , hần trả lại bằng nụ cười đầy mưu kế.

Kim Thư quay mặt sang chỗ khác , không hiểu sao cô không có ác ý với Ái My kể cả chuyện cô biết Minh Phong thích Ái My . Ngược lại cô thấy Ái My rất thân thiện. Ái My ngây thơ đâu biết gì , có lời nguyên rằng :” Chuyện đi này khi về sẽ không có Ái My ”

Không lẽ lời nói này sẽ thành sự thật ? Ái My không biết cô đang sập bẫy của ai kia

51 : Chuyến Đi Paris 2

Vừa đáp chuyến bay , Ái My và mọi người đã sang nhà bố mẹ nuôi của cô tá túc . Đây là ý định của Minh Lâm vì nếu nhớ bệnh cô tái phát mà trong khách sạn mỗi đứa một phòng thì khó biết lắm .

Cô có một người chị nuôi tên là : Trương Hoàng Ngọc Chi lấy họ thật của cô . Năm nay chị cô đã hai mươi rồi nhìn rất trẻ như nữ sinh cấp 3 vậy .

Bố mẹ cô cũng bất ngờ khi cô đến đây vì giải thưởng cuộc thi kia , cũng lâu rồi không có nói chuyện qua điện thoại nên bà và cô cũng có nhiều chuyện để nói. Ba chuẩn bị phòng ọi người nghỉ ngơi , đương nhiên nam thì chung phòng nữ thì chung phòng rồi .

Ba ngày trôi qua thật không mấy thú vị với mọi người nhưng với cô đầy hào hứng. Cô kể cho gia đình cô nghe hết chuyện này đến chuyện khác kể cả chuyện của anh trai cô nữa . Họ rất vui mừng vì cô đã tìm được người thân . Niềm hạnh phúc đoàn tụ lan toả khắp ngôi nhà .

.

Trong căn phòng , ba người ngồi đối diện nhau. Sự căng thẳng hồi hộp , tràn trề .

- Cháu đã nói cho Ngọc My biết chưa ?

- Vẫn chưa , cháu không muốn cô ấy bị quan

- Bên đây có bác sĩ giỏi , ta nghĩ cần đưa nó đi khám .

- Dạ . Tùy theo gia đình sắp xếp ạ
- Ừm , ta nghĩ cũng đến lúc phải cho con bé biết được bệnh tình của nó rồi .
- Dạ , cháu sẽ tìm cách nói thưa bác .

Phía xa xa , có một người hoàn toàn đứng bất động , ánh mắt anh hiện đầy nỗi lo sợ . Khi Minh Lâm vừa bước ra , Minh Phong nhìn anh gấp gáp

- Ái Ái My bị Tim sao ?

Anh không tin , một người khoẻ mạnh như cô vậy mà lại mắc căn bệnh tim kia sao . Vừa nãy Trúc Anh đã dẫn Ái My đi chơi khu vui chơi mất rồi ,mà với tình hình của cô nếu chơi ngôi nhà ma , tàu lượn siêu tốc có nước chết . Minh Phong hi vọng không phải , hi vọng chuyện anh nghe thấy là sự giả dối . Nhưng có lẽ không như anh mong muốn .

- Như cậu đã nghe , Ái My bị tim giai đoạn cuối
- Không không , nhanh nhanh lên , Ái My đang đi khu vui chơi . Với tính Trúc Anh thì chắc sẽ dẫn cô ấy chơi ngôi nhà ma , tàu lượn .

Minh Phong vừa dứt câu , thì Minh Lâm đã biến mất dạng. Anh cũng chạy đi theo với hi vọng ngăn cản kịp Trúc Anh .

52 : Chuyến Đi Paris 3

Khu vui chơi

Không kịp nữa rồi , Trúc Anh nhanh hơn bọn họ nghĩ . Cô đã dẫn đầu đi vào chơi tàu lượn mất rồi . Hai anh chỉ biết đứng nhìn sắc mặt Ái My thôi , có chút tái nhợt , vẻ mặt đầy lo sợ .

Phía trên cao người Ái My đổ mồ hôi rất nhiều , nỗi lo lắng không biết tự đâu chạy đến . Cô vịn thanh sà ngang trước mặt rất chặt , tay cô run lẩy , tim cô nhói lên khiến cô cảm thấy khó chịu , hơi khó thở một chút .

Đoàn tàu càng lên cao , Ái My càng cảm thấy nghẹt thở , chỉ cần lên một chút nữa thôi thì cô chắc chắn ngất ngay và luôn. Nhưng cũng may nó hạ xuống và ngừng lại một cách an toàn . Ai cũng thở phào nhẹ nhõm .

Rời khỏi đoàn tàu , Ái My hoa mào chóng mặt , vẫn còn cảm giác nghẹt thở . Minh Lâm , Minh Phong lại đỡ cô , lau mặt cho cô giúp cô tỉnh táo hơn nên từ từ cô cũng thở được và tỉnh hẳn. Ai đó nhìn cô đầy chán ghét .

- Tiếp thôi , chúng ta đi Ngôi nhà ma _ Trúc Anh lên tiếng và ngay lập tức bị bác bỏ
- Không được _ Cả hai anh em Minh Lâm lên tiếng khiến mọi người kể cả Ái My cũng khó hiểu .
- Tại sao ?
- Sức khoẻ Ái My không tốt
- Không sao , em vẫn ổn , đi chơi thôi . Minh Lâm dừng bỏ bạn gái anh thế chứ .

Hai chữ bạn gái sao lại nặng nề đối với cô như thế .

Không ngăn cản được cô nên mọi người cùng đi vào ngôi nhà ma . Đây chính là địa điểm thích hợp , thời cơ thích hợp để ai đó ra tay . Ái My hơi mệt nên đi chậm lại với mọi người , do bên trong tối quá không ai nhìn thấy ai được . Trúc Anh đi lùi lại gần sát Ái My , giả ma hù cô khiến Ái My hoảng hốt lo sợ , nghẹt thở , cô định hét lên nhưng rất khó , cơn đau tim lại kéo đến . Ánh mắt Trúc Anh đầy sự thỏa mãn , Ái My ngừng lại cô khó thở , tim cô lại đau vô cùng , trong bóng tối cô không thể níu lấy ai vì căn bản cô không hề thấy ai .

- Cứu cứu _ Tiếng kêu cứu yếu ớt của cô chỉ mỗi Trúc Anh nghe nhưng Trúc Anh giả vờ không nghe và trở lại đi với đoàn người như không hề biết chuyện gì xảy ra .

Đau đau lắm .

Trúc Anh thừa biết Minh Phong và Minh Lâm sẽ để cô nên Trúc Anh nhanh chóng kéo hai người đi trước trò chuyện nhằm đánh lạc hướng .

Toàn thân cô ngã xuống nền đất lạnh kia , đôi mắt cô khép hờ lại , tim cô như không còn đau nữa , hơi thở của cô dồn dập nhưng rồi nó như không còn . Trong lúc ấy , hình ảnh mà bấy lâu nay luôn xuất hiện mờ mờ ảo ảo trong đầu cô ngày hiện rõ , đó là những nụ cười phía sau lưng cô của Minh Lâm , đó là những nụ cười thật đẹp. Cô ước gì cô một lần nữa nhìn thấy được nụ cười đó ngay phía chính diện . Nhưng có lẽ điều đó quá xa vời với cô vì ngay bây giờ cô không còn cảm nhận được nhịp tim của mình nữa.

53 : Chuyển Đi Paris 4 - Phẫu Thuật

Trong căn phòng nồng nặc mùi este , các bác sĩ đang vã mồ hôi với ca phẫu thuật nguy hiểm thế này . Bên ngoài lại có những con người đứng ngồi không yên. Có những sự trách móc vang lên lại có những người trách móc chính bản thân một cách thầm lặng . Nhớ lại lúc đó nếu anh đến trễ thì chắc là Ái My đã chết rồi .

.

Khi phát hiện Ái My vẫn chưa ra anh đã thấy điều không ổn nên chạy vào trong . Bảo vệ ngăn cản lại , nhưng anh lạnh lùng , anh mất muốn bốc lửa nhìn bảo vệ , thốt một câu xô bảo vệ ra và chạy vào trong : " Bạn gái tôi mắc bệnh tim nếu không mở đèn cho tôi vào tìm kiếm thì nơi này chắc sẽ có án mạng ."

Bạn bạn gái sao ?

Trúc Anh nắm chặt tay của mình lại , ánh mắt u ám hơn bao giờ hết . Cô thì là sẽ không để yên cho Ái My .

Hối hả , lo lắng .

Khi anh nhìn thấy thân hình nhỏ bé của cô nằm dưới sàn , tim anh gần như ngưng đập , không biết sao nữa nếu anh không tìm thấy cô , cũng may ông trời thương xót cho

anh nên đã cho anh tìm thấy cô . Và chính giây phút này đây , khi anh bế thốc Ái My lên thì một câu nói nhỏ lọt vào tai Ái My : " Ái My hãy tỉnh lại , anh yêu em "

.

Cánh cửa phòng cấp cứu bật mở , bác sĩ ra ngoài thông báo cho người nhà , ai cũng thở phào về sự thông báo của bác sĩ : Ca phẫu thuật thành công . Nhìn gương mặt của Ái My , Minh Lâm và cả Minh Phong càng thấy có lỗi với cô hơn nhưng cũng may , ông trời đã không chia cắt anh và cô .

54 : Lời Cám Ôn

Cám ơn ông trời cho anh nhận ra tình cảm của mình .

Cám ơn ông trời đã cho anh nói yêu cô .

Suốt gần mười năm qua , Minh Lâm sống trong quá khứ với hình bóng của Trúc Anh cho đến khi anh gặp được cô gái Trương Hoàng Ngọc My - Phạm Hoàng Ái My . Mọi thứ trong anh đều thay đổi , nụ cười, nét buồn , khuôn mặt của cô ngày một đi sâu vào trong tâm trí anh . Hình bóng Trúc Anh khi xưa bị hình ảnh của cô đè dần đè dần . Cho đến hôm nay , tuy hình bóng Trúc Anh chưa hoàn toàn biến mất hay Trúc Anh quay về anh cũng vẫn sẽ nói " anh yêu em " với Ái My . Nhưng trách nhiệm của anh với Trúc Anh thì khó nói quá Có thể anh chỉ yêu cô nhưng không thể đi cùng cô chung một con đường .

55 : Hiểu Lâm Dẫn Đến Sự Rời Xa

- Ái My sao em lại lấy cái thẻ ATM và hộp quà đó . ?_ Ánh mắt đầy giận dữ nhìn cô như muốn ăn tươi nuốt sống cô

- Em không có lấy

- Em không tiền có thể nói anh nghe mà , sao lại giở thói ăn cắp chứ ?

- Anh nói gì ? _ Ái My lạnh lùng thốt lên khi nghe lời đau lòng của Minh Lâm
- Anh nghĩ sao mà nói câu đó vậy . Vậy ra trước giờ anh luôn xem thường tôi đến mức thậm tệ đấy à. _ Ái My bị đụng đến lòng tự trọng .
- Anh xin lỗi , nhưng sao nó lại nằm trong phòng của em ?
- Làm sao tôi biết được
- Ăn cắp thì nói ăn cắp chứ việc gì phải chối _ Trúc Anh từ sau lưng tiến lên
- Tôi không có
- ” Bốp ”

Ánh mắt cô hoàn toàn vô cảm xúc nhìn Minh Lâm .

- Đi . Đồ Ăn Cắp . Đi ra khỏi nhà tôi . Tôi không muốn nhìn thấy mặt cô nữa

Lời nói của Minh Lâm như con dao cứa nát tim Ái My . Không ngờ suốt 3 tháng qua anh hoàn toàn không hiểu gì về cô . Ái My vào phòng thu dọn đồ đạc và rời khỏi ngay trong đêm đó . Trúc Anh mỉm cười thành công . Giờ đây không ai giành Minh Lâm với cô rồi .

Minh Lâm đêm đó không ngủ được , anh không tin Ái My làm nhưng anh lại đổ lỗi như bằng chứng đã thấy. Thẻ ATM anh không nói nhưng cái hộp quà đó là kỉ vật mẹ anh để lại cho anh . Không ngờ cô lại cướp nó .

Uổng công bao lâu qua anh luôn tin tưởng cô mặc cho lời cảnh giác của Trúc Anh nói . Đây không phải lần đầu là lần thứ ba. Hai lần trước là Trúc Anh và Kim Thư mất trộm lần này là anh. Bây giờ cô đối với anh đầy sự chán ghét , khinh thường . Cô giỏi lắm mà , hàn gắn tình cảm của anh và Minh Phong giờ lại đập đổ tình cảm của anh và cô. Nóng giận dẫn đến sự mất bình tĩnh và những lời nói thốt ra vô tình chấm dứt một mối quan hệ .

Sáng hôm sau , báo chí đưa tin liên tục về vụ việc cô trộm đồ , và thế là lẽ dĩ nhiên những lời lẽ xúc phạm , miệt thị , cay độc từ hội đồng Fan Cuồng của anh xuất hiện khắp nơi . Uổng công Fan ủng hộ tình cảm anh và cô mà giờ cô lại giở trò đó. Thật xấu xa .

Có lẽ mọi người tin nhưng Minh Phong , Minh Tuấn , Thiên Dương , Ái Di , Nhật Thuận và Thiên Như đều không tin . Hơn ai hết nhất là Ái Di và Thiên Như , họ hiểu tính Ái My nên họ nghĩ có sự hiểu lầm nào chăng . Nhưng Minh Lâm không muốn họ nhắc đến Ái My nữa nên họ cũng không thể lên tiếng.

56 : Ngày Kỉ Niệm Cũng Là Ngày Chia Tay

Tối hôm đó , Minh Lâm nhốt mình trong màn đêm của căn phòng . Đã ba ngày qua , một tiếng nói hay một bước đi của cô cũng biến mất . Trống vắng là điều mà anh cảm nhận được . Đang miên man trong sự suy nghĩ , những hình ảnh của cô xuất hiện như thước phim dài hạn trong đầu anh . Đêm đó , vào đúng lúc 00:00 anh nhận được một tin nhắn .

” Chia tay ”

Hai chữ vền vẹn đủ để cuộc tình dừng lại . Tin nhắn đến từ số máy : Ái My . Anh gọi lại thì nghe được câu nói huyền thoại ” Thuê bao quý khách vừa gọi tạm thời không liên lạc được ”

Anh chẳng tin mình vừa nhận được tin gì nữa. Chia tay sao ? Cô làm sai nhưng anh không nói chia tay thì thôi chứ sao cô lại là người nói ? . Cuộc tình của họ chấm dứt thật rồi sao ? Ngày đẹp nhất trở thành tồi tệ nhất . Happy anni tôi tệ .

57 : Hoàn Toàn Biến Mất

7 ngày sau

Kể từ cái ngày định mệnh đó , mọi người dường như mất liên lạc với cô không phải chỉ mình anh . Cô không quay lại nhà Ái Di hay sang Paris mà cô đã đến một nơi nào đó mà không ai có thể biết được . Minh Lâm cho dù tìm kiếm đến mức nào cũng không thu lại được kết quả gì . Chỉ biết hối hận.

Giá như hôm đó anh tin lời cô.

Giá như hôm đó anh không vì nóng giận nhất thời thì anh đã không đánh mất cô .

Giá như thời gian có thể quay lại để anh kịp giữ chân cô lại .

Tất cả bây giờ chỉ còn lại ” Quá Khứ ”

Tung tích Ái My quay về con số 0 tròn trĩnh , Minh Lâm và mọi người trừ Trúc Anh đau buồn một thời gian rồi cũng quên luôn cô . Nhưng trừ Ái Di , Nhật Thuận , Thiên Như họ vẫn không quên âm thầm tìm cô . Cho dù lục tung trái đất lên 3 người cũng nhất định phải tìm được cô bằng mọi giá . Cuộc sống trôi qua rất nhàn rồi nhưng mấy ai biết được đó là sự nhọc nhằn của một cô gái .

58 : Đám Cưới . Kết Thúc

Bảy năm sau

Trên lễ đài là ba cô dâu xinh đẹp cùng ba chú rể lịch lãm với bộ vest đen . Từng câu con đồng ý , con đồng ý vang lên như lắng đọng và như bắt đầu ột cuộc sống hoàn toàn mới với nhau trong tư cách vợ chồng . Do họ quay mặt lên sân khấu nên có lẽ không nhìn thấy nhưng nghe đến tên cô dâu chú rể thì hoàn toàn nhận biết rõ ai là ai . Hôm nay là ngày thiêng liêng của Ái Di - Thiên Dương , Kim Thư - Minh Phong , Trúc Anh - Minh Lâm . Từ phía cách cửa kia có một nụ cười yên lòng cho ba đôi trẻ . Tiếng vỗ tay vang lên không ngớt .

” Chúc anh hạnh phúc ”

Ái My rời khỏi lễ đường , bước dọc đi trên con đường ngày xưa anh và cô cùng bước . 7 năm qua , cô sống cùng một người anh nuôi Hải Phong và một cô chị tên Yến Ly , cả ba sống vui vẻ với nhau như anh chị trong gia đình. Được khoảng 2 năm bên Việt Nam còn lại thì cả ba dời sang Mỹ làm việc . Và từ đó không quay về Việt Nam .

59 : Gặp Lại

7 năm sống không có mặt anh , không gần anh khiến cô rất buồn , kể từ hôm cô nhận cái tin đó thì cô đã khóc rất nhiều . Khó khăn lắm cô mới lấy lại được sự vui vẻ vốn có . Giờ đây cô hay tin anh đám cưới lập tức quay lại Việt Nam chỉ vì muốn nhìn anh lần cuối sau khi cô sẽ sang Mỹ định cư luôn .

Đến khi thấy anh hạnh phúc cô lại trùng xuống buồn buồn , không giấu được sự thật nghĩ rằng thời gian sẽ giúp cô quên được anh nhưng hoàn toàn không . Ái My cô hoàn toàn chưa quên được Minh Lâm . Nhưng anh đã đến với Trúc Anh thì nên chúc phúc cho anh. Hạnh phúc của anh cũng là hạnh phúc của cô .

Bước đi

Lang thang một mình

Tình cờ

Đúng là có duyên sẽ gặp lại

Hai ánh mắt lâu ngày không gặp nhau

Tìm kiếm bấy lâu nay cô lại xuất hiện

Mọi sự thật anh đã biết hết chỉ muốn nói một câu xin lỗi với cô nhưng cô lắc đầu bảo là không cần . Có lẽ như mọi chuyện cô đã biết hết rồi . Đúng , sự thật là cô đã biết ngay chính ngày định mệnh cô nói chia tay . Hôm đó cô gặp Trúc Anh và đã biết mọi chuyện , cô đã quyết định nhường lại cho Trúc Anh nên cô đành nói lời chia tay . Nhưng mấy ai hiểu cho nỗi đau khổ đang dần xé tâm can cô lúc ấy . Nghĩ lại cô thật đáng thương .

Ái My nhíu mày khó hiểu , không phải anh đang làm lễ trong nhà thờ sao ? Sao lại ở tại nơi này ? Không hề mặc áo vest , không hề có sự trang điểm hay gì cả chỉ là một chiếc áo thun trắng cùng một chiếc quần jeans dài thôi . Thực hư mọi chuyện là sao ?

Ái My muốn hỏi anh lắm nhưng không thể hỏi được , anh đến ôm lấy cô vào lòng thay cho sự nhung nhớ bấy lâu nay . Có lẽ nên để họ như thế sẽ tốt hơn , không cần phải nói gì chỉ cần nhịp tim của cả hai cảm nhận được nó đang đập cùng một nhịp là được . Hơi ấm bấy lâu nay với cô tưởng chừng không được cảm

nhận được , hay là gương mặt điển trai kia tưởng như sẽ không gặp lại . Mùi hương quen thuộc mà anh tìm kiếm lâu nay một lần nữa đã xuất hiện sau 7 năm biến mất . Ôm cái ôm nhẹ nhưng đủ để cảm nhận được sự yêu thương nhưng nhớ bấy lâu nay của cả hai . Thời gian như ngừng trôi . Với họ như thế là quá đủ .

60 : Ngoại Truyện

- Mama , con muốn ăn pizza . __ Một cậu nhóc kháu khỉnh chạy đến bên chân mẹ
- Mama , con cũng muốn __ Một cô bé đầy nhí nhảnh với chiếc váy hồng chạy đến
- Rồi rồi , hai đứa ra sân bảo papa vào chuẩn bị đi cả nhà ta cùng với mấy cô chú đi ăn pizza __ Người mẹ dịu dàng nói
- Ok , mama __ Hai cậu bé ra gọi người bố .
- Minh Lâm chuẩn bị đi chúng ta đi ăn pizza , Minh Tiến và Ngọc Như nó đòi kìa .
- Ngọc Mỹ em cũng thay đồ đi , anh hẹn Trúc Anh , Ái Di , Thiên Như và Kim Thư rồi . __ Anh nói rồi đi lên phòng thay đồ .

Hai mươi phút sau cả gia đình nhỏ của cô mặt ở tiệm pizza để gặp mọi người . Ai cũng có mấy nhóc tí lon ton chạy theo nhìn trông dễ thương vô cùng . Người lớn ngồi một bàn , con nít ngồi một bàn . Tiếng nói cười rôm rã , niềm vui niềm hạnh phúc tràn ngập . Đó chính là những thứ họ mong muốn sau những chuyện không vui vẻ kia. Có chồng , có vợ , có con , cuộc sống hoàn toàn thay đổi với bọn họ nhưng có một thứ không bao giờ thay đổi đó chính là tình bạn , tình anh em , tình yêu mãnh liệt trong trái tim của họ .

Ps : Người đám cưới với Trúc Anh là Vương Minh Lâm nhé , Kim Vân và Thiên Quốc đã mất trong một tai nạn xe khi đi du lịch .

Ps : Cám ơn tất cả mọi người đã theo dõi truyện của Thiên Như . Truyện đã đến hồi kết , mong mọi người góp ý tận tình cho tác giả rút kinh nghiệm ở bộ truyện sau . Các bạn có thể theo dõi truyện : Trái Tim Lạnh Giá của Thiên Như nữa nhé mọi người .

Chân thành cảm ơn mọi người rất nhiều !!!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/don-gian-la-yeu>